

சினிமா நட்சத்திரங்களைப் போல, நீங்களும்
உங்கள் சருமத்தைக் காப்பாற்றுங்கள்!

சோபன சமாத்

சோபன பிரதி தினமும் கையாலும் ஒரு அறகிய ஸ்பெக்ஷ்
இதுதான். கைகளிலும் மாலையிலும் அவர் தன் சருமத்
தில் கெட்டுப் பட்ட சோப்பின் மூலையைத் தடவி,
பிறகு கத்த ஜலத்தில் அணிப்புகுள். "என் சருமத்
தை அழகாகவும், பளீர்சென்றும், துயிலையாக
வும், வைத்துக்கொண்ட நான் தவறாமல் சோப்
பும் மூறை இதுதான்" என்ற அவர் சொல்லு
கிறார். இன்னும் அதே சினிமா நட்சத்திரங்
களும் அப்படியேதான் சொல்லுகிறார்கள்.

லக்ஸ் டாய்லட் ஸோப்

MADE IN INDIA

LEVER BROTHERS (INDIA) LIMITED

தீங்கு
பலநீன்மாய்,
மேளந்து,
களைப்புற்று,
குன்றிப்
போயிருந்தால்
உங்களுக்கு இத்
டாஸிக்
ஆகாரம் தேவை

ஒன்பது உப்பு
சத்துக்களும்
அயோடியும்
உங்களை பலப்
படுத்துகிறது

அதிகவேலை, வியாசமும், மிகுந்த பிரயாசம் முதலியவைகளால் புஷ்டியான தாதுப் போருள்கள் சோவழிகளால் உங்கள் சரீரம் குன்றிப் போய், பலநீன்மடைந்து தாழ்வுறுகின்றீர்கள். தாதுப் போருள்களை மறுபடியும் பெறுவது அவசியம்—உங்கள் தேகத்திற்கு மறுபடியும் போஷைக்கு அளியுங்கள். அப்போது பழைய ககத்தையும் பலத்தையும் அடைவது புதுமையான வழியை உணர்வீர்கள்.

டாஸிக் ஆகாரமாக விக்கல்ப்—கத்தமாக, சரியாகப் பயன்படுத்தப்படும் ஒன்பது தாது உப்புக்களையும், அயோடியும் ஆகாரத்தையும் உங்களுக்கு அளிக்கிறது. இத்தகைய உன்னதமான வஸ்துக்கள் உங்கள் தேகத்தில் சர்பத்தப் பட்ட உடனேயே தீங்கான பழைய ஆரம்பிக்கின்றீர்கள். சோர்வு போய் கறுகறுப்பு ஏற்படுகிறது. தாழ்மை மறைகிறது. பலநீன்ம போய் திடமேற்படுகிறது. புதுமையான ககநாசத்துடன் திகழின்றீர்கள். இன்றே "விக்கல்ப்" சர்ப்பிட ஆரம்பியுங்கள்.

VIKELP MINERAL TABLETS

விக்கல்ப் தாது பிச்சைகள்

அமெரிக்கன் மேஜை & சுவர் விளக்குகள்

எல்லா
கிளாஸ்
களும்

கட்டுப்பாடு விலை
களில் கிடைக்கும்
அமெரிக்கன் "USCO"
ப்ராண்ட் ஹரிக் கேன்
விளக்குகளும் கிடைக்கும்
சோல் ஏஜண்டுகள் :
நார்தர்ன் இந்தியா
யுனைடெட் கம்பெனி
பீப்ளிஷ் பீட்டிங், ஸ்ரீரோஷா
மேதா ரோடு, பம்பாய்
தென்னிந்தியாவுக்கும் சிரோஸூக்கும்
முன்ன விநியோகஸ்தர்கள் :

ஸவுத் இந்தியா டிரேட்
எக்ஸ்பான்ஷன் கம்பெனி
பாபுஜி ஹவுஸ், 34, பைக்ராபீட்டன் ரோடு
திருவள்ளிக்கேணி :: மதராஸ்
ஜில்லா ஏஜண்டுகள் தேவை.

வருகிறது!

விரைவில் வெளிவருகிறது!

சாதலுக்கஞ்சாத காதலின் சிகரம்!

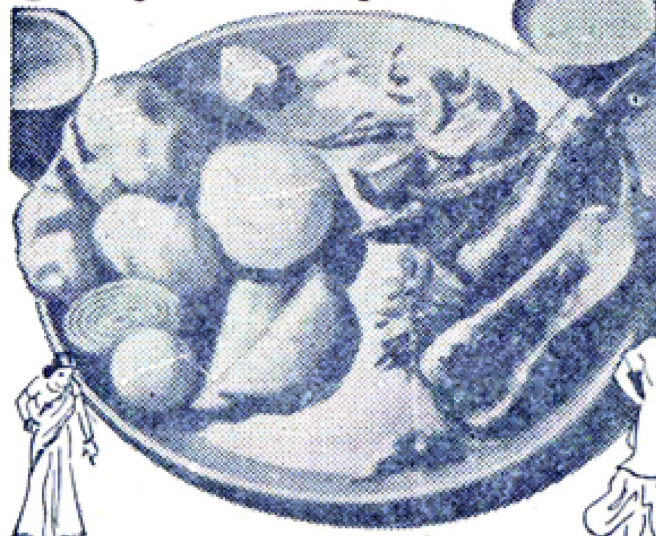

வஸந்தா, ஹோன்னப்பா, சாமா, பாஸையா
பெருமாள், கிருஷ்ணன், மதுரம்
ரத்னம், ராஜகாந்தம், ஸகஸ்ரநாமம்
முதலியோர் நடித்தது

தி மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ் லிமிடெட்,
சேலம் :: மதுரை

எந்த உணவுப் பொருள்களை நீ அதிகம் விரும்புகிறாயோ
அவற்றினால் அதிக
பலத்தைத் திரட்ட
முயற்சிக்கவும்!

ஒவ்வொருவரும் தீவிரமாகத்
தொடர் பதார்த்தங்கள்
ஊக்கமளிக்கக் கூடிய
வை என்பதை அறிவி
டுக்க வேண்டும். டால்
டா "குக் புக்" (கூக்
லத்தில் மட்டும் எழுதி
யுள்ளது) உணவுப் பொ
ருள்களின் தரத்தாற்
தைப் பற்றியும், 150
இந்திய ஆசாரத் திட்
டங்களைப் பற்றியும் விவ
ரித்திருக்கிறது. "உங்க
ளிடம் இருக்கிற இடுக்க
வேண்டியதெல்லாம்,
Dept. C133 P.O. Box
No. 353 Bombay என்ற
விலாசத்திற்கு 4 ரூப
யிடாமல் அனுப்புகள்

விரும்பத்துடன் நீங்கள் சாப்பிடும் உணவுப் பொருள்களை
அதிக ஊக்கத் தாக்கூடியவைகளாகச் செய்யுங்கள். நமக்
குப் பிரியப்பட்ட சில உணவுப் பொருள்கள் அதிகத் தன்
மை அளிப்பதில்லை என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?
அவைகள் பசியைத் தணிக்கின்றன. ஆனால் சிறிது ஊக்க
மட்டும் அளிக்கின்றன—தேவையான அளவு ஊக்கத்
தைக் கொடுப்பதில்லை. இது ஒரு தீடுக்கிடக்கூடிய யோ
சனைதான். ஆரோக்கியம், சந்தோஷம், திறமை—இவை
களெல்லாம் ஊக்கத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளன.
சாப்பாடு நம் தேவைக்கு வேண்டிய ஊக்கத்தைக் கொ
டுக்காவிட்டால் ஏற்படும் தீமைகள் பல. எல்லா உணவுப்
பொருள்களும் சிறிதளவு ஊக்கத்தை அளிக்கின்றன.
ஆனால் தினசரி சாப்பிடும் சில உணவுப்பதார்த்தங்கள்
சோம்ப ஊக்கமளிக்கக் கூடியவை. இம்மாதிரியான சாப்
பாட்டுக்கு ஊக்கத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமானால் அதிக
ஊக்கமளிக்கக் கூடிய பதார்த்தங்களைச் சேர்க்கவேண்டும்.
வைடயின் திறைத்த டால்டாவினால் சமைப்பது அனு
கூலத்தைக் கொடுக்கிறது. இயற்கையளிக்கும் ஊக்கத்
தைக் கொடுக்கக்கூடிய சத்துப் பொருள்களை டால்டா
கொடுக்கிறது. எல்லா உணவுப்பதார்த்தங்களையும் டால்டா
வினால் சமைப்பது நல்ல.

வைடயின் திறைத்த

டால்டா ஊக்கமளிக்கிறது.

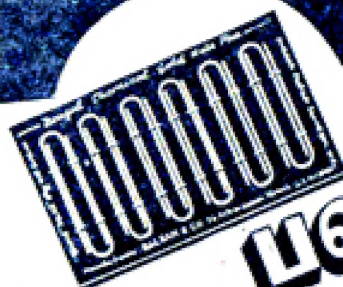
தகப்பனர் சொல்லுகிறார்:
என்விடம்யதேஷ்டமாக
ஊக்கமிருக்கிறது

பேங்கால் கெமிகல் கோல்ட் -

ஹேர் பின்ஸ்

உயர்ந்த
கொண்டை
ஊசிகள்

தயாரிப்பவர்கள்

பலரம் & கோ
74, ஆச்சாரப்பன் தெருவு
ஜி.டி. மதராஸ்

கோவை நிலவாய்வுத் துறை :
C. R. ராமாணுஜ தேவிகம்
22/280, ராஜகீழி, கோயமுத்தூர்

தஞ்சை நிலவாய்வுத் துறை :
ஸாதா எம்பிராய்டரி எம்போரியம்
111, பெரிய கடைத் தெரு, சும்பகோணம்

இருமல்

இதைப் போல் ஸ்பைடரானது

இருமலுக்கும் இரத்தினத்திற்கும்
உயர்ந்த மதிப்பு

ஸிரோலின்
ரேஸ்

புதுமையின் புரட்சிகொண்ட கவியின் கனவுக்குப் போன்விழா !

25-2-45 ஞாயிறு மாலை 7 மணிக்கு
நடைபெறும்

20-2-45 முதல் 9-வது வாரம்

தினாதி ஞாயிறு, புதன், வெள்ளி மாலை 7 -க்கும்
மற்ற தினங்களில் இரவு 10-45க்கும்

கவியின் கனவு

! (நாடகம்)

(ஸ்ரீ எஸ். டி. சுந்தரம்—S. S. N. S.
எழுது பூரண உரிமை பெற்றது)

நாகை ராபின்ஸன் ஹாலில்

ஸ்ரீ சக்தி நாடக சபை

T. K. கிருஷ்ணசாமி, மாணேஜிங் புரொப்பரைட்டர் & டைரக்டர்.

இந்தியன் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் பைன் ஆர்ட்ஸ், மதராஸ்
(ரெஜிஸ்டெர்ட்) எழும்பூர்

பிரசித்தி பெற்ற பந்தநல்லூர் பரத நாட்டியம் பயிலுவிக்கப்படுகிறது.

கௌரவத் தலைவர் : நாட்டிய கலாநிதி பந்தநல்லூர் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை

ஆசிரியர் : நாட்டியகலா விசாரத பந்தநல்லூர் சோக்கலிங்கம் பிள்ளை
வாய்ப் பாட்டும் கற்றுக் கொடுக்கப்படும்.

கௌரவத் தலைவர் : சந்தே கலாநிதி கே. பொன்னையா பிள்ளை

ஆசிரியர் : சந்தே வித்வான் டி. எஸ். கோபால கிருஷ்ணய்யர்

சம்பளம் பரத நாட்டியம் :—மாதம் ரூபாய் பத்து

வாய்ப்பாட்டு :—

ரூபாய் ஒன்றரை

பிரவேசக் கட்டணம் :—

ரூபாய் ஒன்று

காரியதரிசிகள்

72 ஹைரோடு, எழும்பூர்

இந்தியன் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் பைன் ஆர்ட்ஸின் ஆரம்ப விழா
மீப்பாவரி 28-ம் தேதியன்று திருவாங்கூர் நிவான் சச்சிவோத்தம
ஸர். ஸி. பி. ராமஸ்வாமி ஐயரின் தலைமையில் நடைபெறும்

சாஸ்திரம்

மார்ச் 4 }
இதழ் 29 }

1945 பிப்ரவரி 25

{ தா.நா.இ
மார்ச் 14 }

என்ன சேதி?	9
திகழ்ச்சிச் சித்திரம்	...	உம்மன்	10
காத்தியின் கண்ணீர்	13
வான சஞ்சாரம்	...	இசைத்தேவீ	16
சென்னை-ஹோங்காங் இரிக்கட் பந்தயம்	17
சிவகாமியின் சபதம்	...	கல்வி	21
விருத்திரன்	...	ராஜாஜி	31
இதய ஒளி	...	எர். ஆர். ஆர். மணி	35
பாப்பா மலர்	...	மாலு	43
காலகோபம்	47
பொழுது விடிந்தது	...	பாரு	48
தவின யம தப்பா	...	விந்தன்	50
வட்ட மேழை	51
பாரதி நிதிக்காகக் கதம்பக் கச்சேரி	...	"கிட்டு"	53
ஞாயனும் நீரில் முழுவினும்	...	டி. கே. சி.	54
கம்பன் காத்தான்	...	ஸ்ரீ கத்தானந்த பாரதி	55
கால வித்தியாசம்	...	காடோடி	56

... கல்கி-வின வெளியாகக் காதலர் கண் பெயர்களும், சம்பவங்களும் தபாலிபெ.

நமது பாரதி நாட்டுக்குப் பெருமை தேடித்தந்த கோழகக் கணின் மூன்னணியில் எர். கே. நாயுடுவும் நிற்றிருந். ஆய்வினெய்களாகவே தனி உரிமையா விருந்துவந்த கிரிக்கட் விளையாட்டை ஆடத்தொடங்கி அதில் அனெகுகைப் பிரசித்தி அடைந்தவர் எர். கே. நாயுடு. இத்தியாவில் தின்றுகிரிக்கட் விளையாட்டில் ஏத்கணியோ பேருக்கு அபா ருசி ஏற்பட வும், ஆயிரம் பதினாயிரம் என்று ஜனங்கள் அந்த விளையாட்டைப் பார்த்து கலிக்கவும் காரணமா விருப்பவர் எர். கே. நாயுடு.

எர். கே. நாயுடு விளையாட வந்துவிட்டால் ஜனங் களுக்கு ஓரே உற்சாகம். 'எரிக்கன்! எரிக்கன்!' என்று கூர் சிறிடுங்கள். நாயுடுவும் நமது அற்புத சாமர்த்தியத்தைக் காண்பித்து, ஜனங்களை ஆளத்தத்தில் ஆழ்த்துகிறார்.

கொந்த வாரத்தில் ஹோங்காங் கோஷ்டிக்கும் சென்னைக் கோஷ்டிக்கும் சென்னையில் நடந்த கிரிக்கட் பந்தயத்தில் எர். கே. நாயுடு ஹோங்காங் கோஷ்டிக்குத் தனிமை வடுத்து 53 ரன்கள் எடுத்துத் சென்னைக் கிரிக்கட் அபிமானிகளைப் பரவசத்தில் ஆழ்த்தினார்.

எர். கே. நாயுடுவுக்கு இப்பொழுது ஐம்பது வயது ஆகிறது. அவரது 50-வது பிறந்த நாளைக் கொண்டாடுவதற்காக மும்பாயில் நமது பிப்ரவரி 26-த் தேதியிலிருந்து ஒரு பாரிய கிரிக்கட் விழாவும் நடக்க விருக்கிறது. இந்த கிரிக்கட் விழாவில் வகுளாகும் தொகையில் பாதிவை எர். கே. நாயுடுவுக்குக் கொடுத்து அவரைக் கொண்டிசைப் போகிறார்களென் பதையும் அறித்து பெருமகிழ்ச்சி யடைவோம்.

கல்கி

மலர் 4 }

தமிழ்த்திரு நாடு தன்னைப் பெற்ற
தாயென்று கும்பிடிக் காப்பா

—பாரதியார் { இதழ் 29

என்ன சேதி?

இக்காலத் தமிழர்கள்

“பாரதியார் காலத்துத் தமிழர்கள் வேறு; இந்தக் காலத்துத் தமிழர்கள் வேறு. பாரதியார் காலத்துத் தமிழ் மக்கள் ஆங்கில பாவை மோகத்தில் ஆழ்ந்திருந்தார்கள். அவர்கள் என்னு வரையும், கம்பரையும் போற்றவில்லை. எனவே பாரதியாரையும் பாராட்டி ஆதரிக்கவில்லை. இந்தக் காலத்துத் தமிழ் மக்களாகிய நாம் தமிழன்பு கொண்டவர்கள். கம்பரையும் என்னு வரையும் நாம் போற்றுகிறோம். காலஞ் சென்ற பாரதியாருக்கு ஞாபகச் சின் னம் அமைப்போம்: இந்தக் காலத்துக் கவிஞையும் ஆசிரியர்களையும் பாராட்டி ஆதரிப்போம்.” — இவ்வாறு சில தினங் களுக்கு முன்பு நாம் எழுதியிருந்தோம். இதன் உண்மையைப் பரிசோதித்துப் பார்ப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் இப் போது ஏற்பட்டிருக்கிறது.

நாமக்கல் கவிஞர் நிதி

தேசிய கவி, அதிலும் காந்திய கவி யான ஸ்ரீ நாமக்கல் இராமலிங்கம் பிள்ளைக்காக நிதி வசூல் செய்து அளிக்கும் யோசனை ஒன்று இருந்து வருவதாகவும் சில நாளைக்கு முன்பு குறிப்பிட் டிருந்தோம். அந்த யோசனை இப்போது உருவாகி யிருக்கிறது. கவிஞரின் ரண்பர்களும் அபிமானிகளும் சிலர் சேர்ந்து பத்திரிகைகளில் மேற்படி நிதிக்காக ஒரு விண்ணப்பம் விடுத்திருக் கிறார்கள். புதிய தமிழ் வருஷம் பிறந்த தும் தமிழ் மக்கள் பெருமைப்பட்டக் கூடிய ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்வ தென்று அவர்களுடைய உத்தேசம். அந்த உத்தேசத்தை நிறைவேற்ற வேண்

டியது தமிழ் மக்களின் கடமை. சிறந்த தேச பக்தரும், ஒழுக்கத்தில் உயர்ந்த வரும், உத்கமத் தியாகியுமான நாமக்கல் கவிஞர் தமிழ் மக்களால் ஆதரிக்கப்படுவ தற்கு எல்லா விதங்களிலும் தகுதி யுடையவர். கவிஞருடைய ரண்பர்களும் அபிமானிகளும் செய்யும் காரியமாகவே இது ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிறதாயி னும், தமிழன்பர்கள் அனைவரும் இம் முயற்சியில் கலந்து கொள்வதற்கு யாதொரு ஆட்சேபமு மில்லை. நன் கொடை அனுப்ப விரும்பும் அன்பர்கள் ஸ்ரீ கவி. கோவிந்தன், தீவாக ஆசிரியர், “சக்தி”, ராயப்பேட்டை, சென்னை என்ற விவரத்துக்கு அனுப்பவேண்டும்.

“கவிஞர்களும் ஆசிரியர்களும் காலஞ் சென்ற பிறகுதான் அவர்களைத் தமிழர்கள் போற்றுவார்கள்; உயிரோடிருக் கும்போது பட்டினி போடுவார்கள்!” என்ற அவதூறுக்கு இனிமேல் இட மில்லாமல் தமிழ் மக்கள் செய்து விடுவார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

இன்னும் இரு நிதிகள்

தேசத்திற்காகத் தியாகம் செய்து சிறை யுக் கத் தொண்டர்கள் பலர் இன்னமும் சிறைச்சாலைகளில் வாடி வதங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் களுடைய குடும்பங்களைப் பட்டினியால் கஷ்டப்படும்படி விட்டால், அதைவிட நன்றிகேட்ட செய்கை வேறென்றும் இல்லை. ஆதலின், அரசியல் கைதிகளின் குடும்ப உதவிக்காக வசூலிக்கப்பட்டு வரும் நிதிக்கு அவசியம் தமிழ் நாட்டார் உதவி செய்ய வேண்டும்.

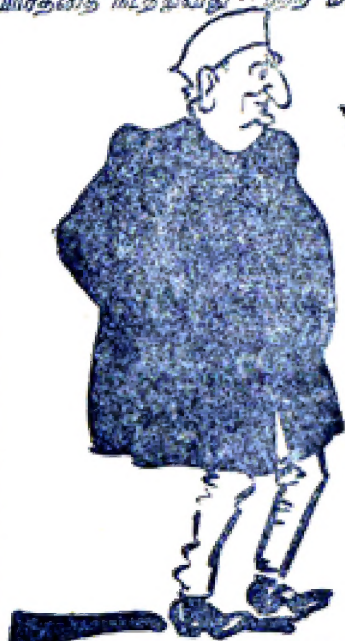
காலஞ் சென்ற ஸ்ரீ சத்திய மூர்த்தி அவர்களின் ஞாபகார்த்த நிதியொன்று

நிகழ்ச்சிச் சித்திரம்

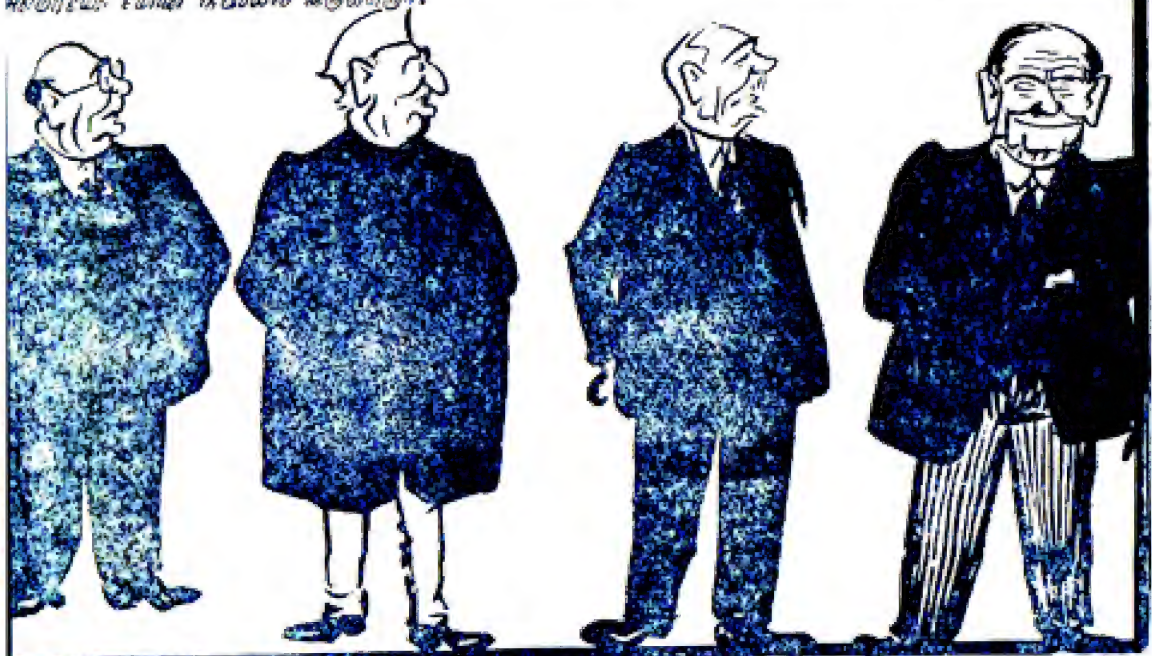
“சட்டசபைக் கூட்டத்தில் முலாய்யேதேசாயும் கவாய்ஸாபா
ய்யாகத் தயிலாஜும் சந்தித்துப் பேசும் ஒய்விவாகு சந்தர்மத்திலும்
வைவறாய் கிர்வாகசபை மெம்பர்களை உடம்பு பயத்தால் உதறுகிறது”
என்று சபைத்தில் ஒரு ஜோஸ்யியர் கூறியிருக்கிறார்.

“ஒருபக்கம் உடம்புமுறைக் கொள்கையைக் கையாண்டுக்கொள்ளு மற்றொருபக்கம் ராஜிப் பேச்சு
வார்த்தை நடத்துவது” மற்ற மகாத்மா காந்தி ஆச்சரியம் படுகிறார்!

சுமரசுப் பேச்சின் நிலைமை இவ்விதம் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது: - மயக்கத் தடுக்கான் மூலாயம்
தேசநாயகம் மார்க்கிஸ்; மூலாயம் தேசநாயகம் வைபவராய்; வைபவராய் மார்க்கிஸ்; வைபவம் அறிமுகமாய் மார்க்கிஸ்.
அறிமுகமாய் வைபவம் நிலையில் இருக்கிறார்!

காட்டில் உணவு மகாநாயகர் - திட்டங்களுக்கே
குறையவில்லை. ஆனால், உணவுப் பற்றாக்குறை தீவிரமாகிறது.

கட்டுக்கொள்ளத் தான் என உணவா தான்கட்டுப்பாடு
கட்டுப்பாடு வாய்க்காது, காலக்கடிக்-ட (சும் திரையிலே).

ஆரம்பமாகி இன்னும் பூர்த்தி பெறாமல் இருக்கிறது. நாட்டுக்காக அல்லும் பகலும் அனராதமும் பாடு பாட்டு உயிரையே விட்ட உத்தம தேசத் தலைவருக்கு ஒரு ஞாபகச் சின்னம் அமைக்காவிட்டால் அது தமிழ் நாட்டுக்கே அவமானமா யருக்கும். ஆகையால், ஸ்ரீ சத்திமூர்த்தி ரீதிக்கும் தாராபாகப் பண உதவி செய்யும்படி நேயர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

இந்த மாதிரி இன்னும் பல முக்கியமான நல்ல காரியங்கள் பாக்கி யிருப்பதை மூவ்விட்டே, எட்டயபுரம் பாரதி ஞாபகார்த்த ரீதியைப் பலாக்காரமாக பிப்ரவரி 10-ம் தேதியுடன் நிறுத்தினே மென்பதை ஞாபகப் படுத்துகிறோம்.

தண்பரின் உதவி

சுமீபத்தில் சிறையிலிருந்து விடுதலையடைந்த நமது நண்பர் ஜனாப் உபயதுல்லா, வெளியூரில் பொதுக் கூட்டங்கள் நடத்தி அவருக்கு வழக்கமான முறையில் வீராவேசமான பிரசங்கங்கள் செய்து வருவதுடன் மேலே குறிப்பிட்ட இரண்டு ரீதிகளுக்கும் ஆங்காங்கு பணம் வசூலித்து வருவதாக அறிகிறோம். இதன் பொருட்டு நண்பர் உபயதுல்லாவைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறோம். இவ்வளவுடன் நீல்லாமல், ஜனாப் உபயதுல்லா நமது பத்திரிகைக்கும் ஒரு சிறந்த உதவி செய்து வருவதாகத் தெரிகிறது. "கல்வி" பத்திரிகையில் வரும் விஷயங்களை அளி ஆராய்ந்து சர்க்கைப் போடு போடுவதாக அறிகிறோம். "கல்வி" இதழ்களுக்குத் தற்போது தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் கிராக்கி அகிலமும் அறிந்ததே. "கல்வி" வீற்பனியிலும் "கறுப்பு மார்க்கெட்" ஏற்பட்டு, சில இடங்களில் ஐந்தனு ஆறனுவுக்கு விற்கப்படுவதாகச் செய்திகள் வருகின்றன. அநேக இடங்களில், வேறு ஒரு பத்திரிகையும் சேர்த்து வாங்கினால் தான் "கல்வி" தருவோம் என்று கடைக்காரர்கள் சொல்கிறார்களாம்! இத்தகைய சட்ட விரோதமான காரியங்களைப் பற்றி எவ்வளவு கவலைக்கை ஏடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பதைப் பற்றி நாம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் நண்பர் உபயதுல்லா கமக்கு ஓர் அரிய உதவி செய்து வருகிறார். அதாவது, "கல்வி"யிலுள்ள விஷயங்களைக் "கல்வி" இதழ்கள் கிடைக்காதவர்களுக்கும் ஓரளவு தெரியும்படியாக வெளிப்படுத்தி வருகிறார்! மிக்க வந்தனம்.

நாமக்கல் கவிஞர் நிதி

ஸ்ரீ சுப்பிரமண்ய பாரதிக்கு அடுத்த படி, சென்ற இருபத்தைத் ஆண்டுகளாகத் தமிழ் மக்களின் ஆர்வத்தை அழகாகப் பாடித் தேச பத்தியை வளர்த்து வரும் கவிஞர் நாமக்கல் ராமலிங்கம் பிள்ளையவர்களுக்கு ஒரு சிறிது வசூலித்து, வரப்போகும் பார்த்திப வருஷ ஆரம்பத்தில் (ஏப்ரல் 15உ ஞாயிற்றுக்கிழமை) தனிப்படுத்த முன் வசதிருக்கிறோம். அவர்கள் தேசத்தக்கும் தமிழுக்கும் செத்து வரும் தொண்டுக்கு இந்த சிறிது ஓரளவு சம்மூடைய கன்றியைக் காட்டும்.

கவிஞர் ராமலிங்கம் பிள்ளையவர்களுடைய பாடல்களைப் பாராட்டும் தமிழன்பர்கள் அனைவரும் இந்த சிதிகு கன்கொடைகள் தந்து உதவ வேண்டும் என்ற கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

கன்கொடை அனுப்பும் கண்பர்கள் மேற்படி சிதிக்காக என்ற குறிப்பிட்டு ஸ்ரீ வை. கோவித்தன், "சக்தி" நிவாக ஆசிரியர், ராயப்பேட்டை, சென்னை என்ற விலாசத்தக்கு அனுப்பக் கொடுகிறோம்.

டி. எஸ். சொக்கையகம்.

வ. ரா.

வை. கோவித்தன்.

ரா. கிருஷ்ணசுந்தி.

நா. அண்ணாமலை.

எஸ். தேவிக விதாயகம் பிள்ளை.

டி. கே. சிதம்பரதாத முதலியார்.

ச. ராஜகோபாலாச்சாரியார்.

மேற்படி சிதிகு இதுவரை கிடைத்திருக்கும் கன்கொடைகள்:—

மதுரை ஸ்ரீ மீனாட்சி	1000	0	0
மதுரை ஸ்ரீமதி லெட்சுமி			
கார்த்தம் அம்மாள் வணகயா	500	0	0
பயனியர் சாயத் தொழிற்			
சாலை, சென்னை	500	0	0
"கல்வி" கிரிவாகிகள்	500	0	0
ஸ்ரீ டி. இ. வரதாச்சாரி			
வணகயா, சென்னை	250	0	0
ஸ்ரீ ராஜா குருநாதன், இளம்			
பள்ளி ஐயீந்தார்	200	0	0
ஸ்ரீ கா. அண்ணாமலை	151	0	0
ஸ்ரீ வை. கோவித்தன்	151	0	0
ஸ்ரீ டி. எஸ். அவினாசி			
லிங்கம் செட்டியார் எம். எஸ். க.	101	0	0
ஸ்ரீ சரு. லெட்சுமணன்	101	0	0
ஸ்ரீ வி. என். நாமாச்சாரி	101	0	0
டாக்டர் ப. சுப்பராயன்	101	0	0

சென்ற இதழில் வெளியான கானகேசுப் துணுக்குக்குப் பரிசு பெற்றவர்: மா. அருணாசலம், போளம்மா, திருச்சி.

கனகசூரியன் கண்ணீர்

கீழ்நீர் மகான் கண்ணீர் விடுகிறார்.
துயரக் கண்ணீர் விடுகிறார்.
கோபக் கண்ணீர் விடுகிறார்.
கண்ணீரால் நனைத்த சொற்களைக்
கொண்டு அறிக்கை விடுகிறார்.

'ஏழை அழகக் கண்ணீர் கூரிய வான்
ஒக்கும்' என்பது பழமொழி.

'சாது மிரண்டால் காடு கொள்
னாது' என்பது இன்னொரு பழமொழி.

மகாத்மா காத்தி ஏழை; சாது.

அவநடைய கண்ணீர்த் துளி தரை
யில் விழுமானால் அநிலிந்த மூலம்
நீ ஆயிரம் சுகாதிபதியங்களைச் சுட்
டெப்பதற்குப் போதுமானது.

சாது மகாத்மா கோபம் கொண்டு
சாபம் கொடுப்பாரானால் பதினாயிரம்
சர்வாதிக்காரர்களும் இராஜ தந்திரிகளும்
பன்மீகரமாகப் போய் விடுவார்கள்.

இதைத் தந்தாமயம் இங்கியா தேசத்தில்
யதேச்சாதிகார ஆட்சி செலுத்தி வரும்
அதிகார வர்க்கத்துக்கு நாம் ரூபகப்
படுத்துகிறோம்.

வெற்றிக் கர்வத்தினால் மதோன்மத்
தம் கொண்டிருக்கும் சர்ச்சிஸ்கும்
அவரை யொத்த இராஜ தந்திரிகளுக்
கும் திணைவிட்டுவிடுகோம்.

இவர்களைக் காட்டிலும் அபாரமான,
பிரமாதமான வெற்றிகளை யடைந்த
வர்கள் எல்லாம் முற்காலத்திலே இருந்
திருக்கிறார்கள் என்பதையும், அவர்
களும் அவர்கள் எதிர்த்த இராஜ்யங்
களும் இந்த இடத் தெரியாமல் மண்
னோடு மண்ணாய் போய் விட்டன
என்பதையும் ரூபக மூட்டுகிறோம்.

பிடல் தன்ம குன்றி, பளவீன
மடைந்து, தளர்ச்சியும் சோர்வும்
உற்று, 'வேலை செய்யா வீரதம்' எடுத்த
துக் கொண்டு வந்த ஆசிரமத்தில்
கடின தவம் செய்து கொண்டிருக்கும்
மகாத்மா காத்தி பிப்ரவரி 11-உ யன்று
ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

அந்த அறிக்கையைய் படிக்கும்போது
அதில் இதுக்கு ஒவ்வொரு வார்த்தை
யும் கண்ணீர் களத்த வார்த்தை என்
பதை அறிகிறோம். வேதனை மிகுந்த
உள்ளத்திலிருந்து பீறிக்கொண்டு வந்த

வார்த்தை என்பதை அறிகிறோம்.
பொறுமையில் மூடாதேவியை யொத்த
சாத்தியர்த்திகளுக்குக் கூட அவரை அநி
யாமனே கோபமும் ஆத்திரமும் வந்
திருக்கின்றன என்பதை அறிகிறோம்.

அரசியல் நடவடிக்கைகள் விருந்து
ஒய்வு பெற்றிருக்க விரும்பிய மகாத்
மாவின் கவனத்தைப் பிழைத்ததாக
இழுத்து இத்தகைய அறிக்கையை
விடுப்படி செய்த பெருமை பிறவார்
அதிகார வர்க்கத்துக்கு உரியதாகிறது.
பிறவார் அதிகார வர்க்கத்தோடு ஐக்கிய
மாகான அதிகார வர்க்கமும் ஒரஸா
அதிகார வர்க்கமும் அந்தப் பெருமை
யில் ஒவ்வொரு சிறு பங்கை அடை
கின்றனர்.

பிறவாரில் சில பிரபல காங்கிரஸ்
தலைவர்களிடது பாதுகாப்புச் சட்டம்
பிரயோகிக்கப் பட்டதும், ஐக்கிய மகா
ணத்தில் பாபு புதுஷைத்தமதான்
தாண்டலும், ஒரஸாவில் ஸ்ரீ கோப
பந்து சௌந்தரியும் கைது செய்யப்
பட்டதும், மகாத்மா மேற்கண்ட அறிக்
கையை வெளியிடுவதற்குக் காரண
மான சம்பவங்கள். (அறிக்கை வெளி
யானதற்குப் பிறகு தாண்டன் விடுதலை
செய்யப்பட்டிருக்கிறது.)

மேற்கூறிய இரு சம்பவங்களும்
மகாத்மாவுக்கு அர்த்தமாக விட்டன;
ஆச்சரியத்தை உண்டு பண்ணி யிருக்
கின்றன. ஆச்சரியத்தோடு, அடங்காத
துயரத்தையும் ஆத்திரத்தையும உண்டு
பண்ணி யிருக்கின்றன.

"இது என்ன வேடிக்கை? ஒரு
பக்கத்தில் அரசியல் சமராதத்தை உண்டு
பண்ணுவதற்காக புரையாடின வைஸை
ராய் போர்க் வார்த்தை நடத்துகிறார்;
இன்னொரு பக்கத்தில் இந்த பாதிர்
அக்கிரமங்கள் நடக்கின்றனவே!"
என்று மகாத்மா அறிசயிக்கிறார்.

இதிலிருந்து மகாத்மா அரசியல்
சமராதத்தையே விருப்புகிறார் என்பதும்,
போராட்டம் எதையும் தந்தாமயம் அவர்
விரும்பவில்லை என்பதும் தெள்ளத்
தெளிவாகிறது.

இதை மகாத்மா இன்னும் எப்படி
மாகப் பின் வருமாறு சொல்கிறார்:—

"போதுஜனச் சட்டமறப்பு ஆரம்
பிக்கும் அதிகாரம் எனக்குத்தான்
உண்டு. அந்த அதிகாரத்தை உபயோ

கிக்கும் உத்தேசம் எனக்குக் கிடை யாது. மற்றவர்களால் போதுனுச் சட்டமறுப்பு ஆரம்பிக்க முடியாது. ஆரம்பித்தாலும் பொது ஜனங்கள் ஆராய மாட்டார்கள்" என்று காந்தி மகான் சொல்லி, பின் எதற்காக அதிகார வர்க்கம் காங்கிரஸ் வாதினரின் மீது அடக்கு முறைப் போரை ஆரம் பிக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்.

தற்சமயம் காங்கிரஸ் தொண்டர்களுக் கேல்லாம் தாம் சொல்லி யிருக்கும் திட்டம் நிர்ப்பாணத் திட்டந்தான் என்பதை வற்புறுத்தி விட்டு. "இந்திய யாவின் சுதந்திரத்தைப் பற்றிப் பேசுவது கூடப் பிசை? 'தீவிர' அரசியல் திட்டம் என்று வாயால் சொல்வதும் குற்றமா?" என்று ஆந்திரத்துடன் வினாவினார்.

இதேல்லாம் மகாத்மாவுக்குப் பழைய 1942-ம் வருஷத்துச் சம்பவங்களை நினைவுட்டி யிருக்கின்றன. "அப் போது அரசாங்கமாயாகவும் அவசரப் பட்டும் பொது ஜனங்களுடன் போராட்டத்தைத் தொடங்காமல் காங்கிரஸின் கோரிக்கைக்கு மட்டும் அதிகாரிகள் இணங்கி யிருந்தால், இதற்குள் யுத் தம் முடிந்திருக்குமே; உலகத்தில் எல்லாரும் சத்தோஷமாய் வாழத் தொடங்கி யிருக்கலாமே" என்று காந்தி மகான் பச்சாத்தாப்பப்படுகிறார்.

கடைசியாக, மகாத்மா காந்தி ஓர் எச்சரிக்கை செய்து முடிக்கிறார்:— "இந்தியாவில் இப்படியே காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருக்குமானால், நேசக் கட்சியாரின் வெற்றிப் பெயரளவிலே தான் வெற்றியாக யிருக்கும். அந்த வெற்றியிலிருந்து மற்றொரு பெரும் பூதம் கிளம்பி எதிரில் தோன்றியதை யெல்லாம் விழங்கி விடும்!"

மகாத்மாவின் எச்சரிக்கையானது ஏறக் குறைய சாரம் நேரவே நொளிக் கிறது. இதிலிருந்து, அவருடைய தூய உள்ளம் எவ்வளவு தூரம் புண்பட்டு வேதனை அடைந்திருக்க வேண்டும் என்பது புலனாகிறது.

"இந்தக் கையினாலாக காந்தி யின் கோபமும் சாபமும் கம்மை என்ன பண்ணிவிடப் போகின்றன? இவருடன் சமரசம் செய்து கொண்டவற்றினுடைய நமக்கு என்ன சாதகம் ஏற்பட்டுவிடப் போகிறது?" என்று இந்திய யுதேச் சாதிகாரிகள் எண்ணலாம். அவர்க ளுடைய மாபெரும் குருதாதராதிய வின்ஸ்டன் சர்ச்சிலும் அவ்வாறே

கருதலாம். (அதாவது இந்தியா என்பதாக ஒரு தேசம் இருக்கிறது என்பதை அந்த மகா மகா ஆத்மாவுக்கு யாராவது ஞாபகப்படுத்தும் பட்சத்தில்!)

ஆனால், இந்த மாதிரி வெகு காலம் அவர்கள் அலட்சியம் செய்து கொண்டிருப்பது ஒருநாளும் இயலாத காரியம்.

நாற்பது கோடி ஜனங்களையும் அவர்களுடைய அன்புக்கும் நம்பிக்கைக்கும் பாத்திரமான தலைவர்களையும் அட்டை செய்து விட்டு பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம் வெத்காலம் தீடித்திருக்க முடியாது.

வின்ஸ்டன் சர்ச்சிலைத் தலைவராகக் கொண்ட பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தைக் காட்டிலும் எத்தனையோ பேரிய மகத் தான சாம்ராஜ்யங்கள் உலகில் இருந் திருக்கின்றன.

சென்ற வாரத்தில் சர்ச்சில் கிரிமி யா விலிருந்து இங்கிலாந்துக்குப் போகும் வழியில் கிரீஸில் இறங்கினார். "கிரேக்கர்களே, ஒன்று படுங்கள்; ஒற்றுமை அடையுங்கள்; என்னரும் கிரிஸுக்காக வாழுங்கள்; கிரிஸுக் காக என்னரும் வாழுங்கள்!" என்று உபதேசம் செய்து விட்டுப் போனார்.

இதே கிரீஸ் தேசம், இரண்டாயிரம் வருஷத்துக்கு முன்னால், சர்ச்சிலின் மூதாதைகள் மரக் கிளாகளைய மானி கைகளாகக் கொண்டு வாழ்ந்த காலத் தில், மகத்தான ஒரு உலக சாம்ராஜ் யத்திற்கு மகோத்தம தலைமை ஸ்தான மாக இருந்தது.

அந்த கிரீஸ் தேசம்தான் இப்போது சர்ச்சிலின் உபதேசத்துக்கும் உலகத் தின் பரிதாபத்துக்கும் உரிய சின்னஞ் சிறு தேசமாக இருக்கிறது.

கிரேக்க சாம்ராஜ்யம் அழிந்த பிறகு சில நூற்றாண்டு காலம் ரோம சாம் ராஜ்யம் தலைநிலிந்து நின்றது. தற் சமயம் அதே ரோமாபுரி வாசிகள் அமெ ரிக்காவிலிருந்து பிச்சைக் கப்பல் எப்போது வருமென்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் பாக்தாத் நகரைத் தலைநகர மாகக் கொண்ட காலப் சக்கரவர்த்திகள் வெகு காலம் உலக சாம்ராஜ் யத்தை ஆண்டு வந்தார்கள்.

செய்கிஸ்காணம், தாமஸ் லேனும், நெப்போலியனும் அவரவர்களுடைய காலத்தில் உலகத்தையே வளைத்துக் கட்டியாளப் பார்த்தார்கள்.

அவர்களெல்லாம் போய்ச் சேர்ந்த இடத்தில் சர்ச்சிலுக்கும் ஒரு இடம் காத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறது!

பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம் இந்த யுத்தத் தின் போதே உடையில் முன்னுயது ஸ்தானத்தை அடைந்திருக்கிறது. யுத்தத்துக்குப் பிறகு என்ன ஆகும் என்று சொல்ல முடியாது.

இதையெல்லாம் இந்திய அதிகாரவர்க்கமும் பிரிட்டிஷ் ராஜ தந்திரிகளும் யோசித்துப் பார்த்தால் தாற்புது கோடி இந்திய மக்களை அடடசியம் செய்வது எவ்வளவு மதியினம் என்பதை அறிவார்கள்.

இந்திய அரசியல் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்காமல் காலம் தள்ளுவதற்குத் தற்சமயம் ஏதேனும் நியாயமான காரணம் இருக்கிறதா? காங்கிரஸ் தலைவர்களை இன்னமும் சிறையில் வைத்திருப்பதற்கு எந்த விதமான நியாயமாவது சொல்ல முடியுமா?

முன்று வருஷத்திற்கு முந்திய அகில இந்தியக் காங்கிரஸின் தீர்மானத்தில் 'போதுஜனப் போராட்டம்' என்ற சொற்றொடர் இருப்பதற்காகக் காங்கிரஸ் தலைவர்களை இன்னும் சிறையில் வைத்திருக்க வேண்டுமா? வெளியில் நிர்மானத் திட்டத்தை நடத்தி வைப்பது பற்றி ஆலோசிக்கக் கூடும் காங்கிரஸ் வாதிகளின் மீது பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பிரயோசிக்க வேண்டுமா?

போதுஜனச் சட்டமறப்புத் தொடங்கும் உத்தேசம் இல்லை யென்றும், அரசியல் சமரசத்தையே விரும்புவதாகவும் மகாத்மா காந்தி இவ்வளவு தெளிவாகக் கூறிய பிறகு இதெல்லாம் அவசியமா?

சமீபத்தில் கிரீஸ் தேசத்தில் நடந்ததை மறுபடியும் உதாரணத்துக்குக் கவனிப்போம்.

ஒரு மாதத்துக்கு முன்னால்தான் கிரேக்க போது உடைகாக்காரர்களைப் பற்றி அவர்கள் 'கொலைகாரிகள்' என்றும் அவர்கள் கையில் ரத்தம் தோய்த்திருக்கிற தென்றும் சர்ச்சிலும் அவருடைய கோஷ்டியாரும் பேரினர்கள். அவர்கள்மீது பயங்கரமான குற்றங்களை யெல்லாம் சுமத்தினார்கள்.

இப்பேர்ப்பட்ட, 'கையில் ரத்தம் தோய்த்த கொலைகாரக் கும்ப'லோடு, சர்ச்சிலின் ஆதரவு பெற்ற கிரேக்க

சர்க்கார் இப்போது சமரசம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்! அந்தக் கும்ப லுக்குக் கிரேக்க சர்க்காரில் சமஸ்தானம் கிடைத்திருக்கிறது. சர்ச்சிலுக்கு இது விசித்திரமாகவோ தவறாகவோ தோன்றவில்லை. இந்த சமரசம் ஏற்பட்ட பிறகு தான் சர்ச்சில் கிரீஸுக்குச் சென்று மேற்கண்டவாறு ஒற்றுமைப் பள்ளி பாடி மனமார்த்த வாழ்த்துக் கூறிவிட்டு வந்திருக்கிறார்.

கிரேக்க கம்யூனிஸ்டுகள் செய்ததாகச் சொல்லப்படும் காரியங்களில் பதினாயிரத்தில் ஒன்றாவது இந்தியாவில் காங்கிரஸ் வாதிகள் செய்ததுண்டா? கிரேக்க கம்யூனிஸ்டுகளைப் போல் இந்தியக் காங்கிரஸ் வாதிகள் மிஷின் பிரயோகி வைத்துக் கொண்டு பிரிட்டிஷ் சோஷலிசர்கள் மேல் சுட்டதுண்டா? பிரிட்டிஷ் சோஷலிசர்களைச் சிறை பிடித்துச் சென்று பாதுகாப்பில் வைத்துக் கொண்டதுண்டா?

இந்த மாதிரி காரியங்களை யெல்லாம் காந்தி மகானும் காங்கிரஸ் தலைவர்களும் கனவிலும் கூடக் கருதியது கிடையாது.

அப்படியிருக்க, 'கொலைகாரக் கம்யூனிஸ்டுகள்' அடங்கிய கிரேக்க கவர்ன்மெண்டோடு ஒத்துழைத்து உறவு கொண்டாடும் சர்ச்சில், காந்தி மகானோடும் காங்கிரஸ் வாதினோடும் சமரசம் செய்து கொள்வதற்கு எந்த யங்க வேண்டும்?

இந்த ஞாண்பாட்டுக்கு, "கிரேக்கர்கள் வெள்ளை நிரத்தவர்கள்; இந்தியர்களின் நிரம் கருப்பு" என்பதைத் தவிர வேறு என்ன காரணம் சொல்ல முடியும்?

இது ரொம்பப் போல்லாத காரணம்; இந்தக் காரணத்தி லிருந்துதான் மகாத்மா காந்தி குறிப்பிடும் பெரும் பூதம் தோன்றக்கூடும் என்று நாம் கருதுகிறோம்.

புத்திசாலிகளும், தீர்க்க நிருஷ்ட உள்ளவர்களும் இந்தக்கைய காரணத்துக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது.

உலக நன்மையை முன்னிட்டு, பிரிட்டிஷ் ராஜதந்திரிகள் புத்திசாலிகளாகவும் தீர்க்க நிருஷ்ட உள்ளவர்களாகவும் ஆகவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம்.

பாப்தியார் ஞாபகார்த்த நிதி

மேற்படி நிதிக்கு பிப்ரவரி 10உ வரையில் நன்கொடையளித்தவர்களின் ஜாபிதா தொடர்ச்சி அடுத்த இதழில் வெளியாகும்.

வானசஞ்சாரம்

இசைத் தேனி

ரேடியோவில் அடிக்கடி கேட்கும் வாத யக் கச்சேரிகளில், சில தங்கு அனுபவிக் கடி யதாக்கவே யிருக்கின்றன. அத்தகையவை களில் ஒன்று 13௩. திருச்சியிலிருந்து கேட்ட பூவனார் எஸ். கந்திரோ முதலியாசின் வேண்டுகாமை, உதாத்ததுடனும் தன்வ வழியுடனும், மாயாமானவ் கேணன், கல்யாணி, சீரவாணி ராகங்களையும் உருப்படினையும் வாசித்தார். பிணைர் உருப்படியில் அமைத்த ஸ்வரம் குறிப்பிடத்தக்கது.

அன்றிரவு சென்னையில் வேதாரணம் செட்டியார் வழக்கம்போல் தன் கைச்சரக்கை யெல் னாம் முடுக்காய் வழங்கினார். நோடி சிறப் புற்றிருந்தது. ஆனும் அன்று தன் கச்சேரி யின் பன பாகங்களி ரோம்ப அடக்கிப் பாடும் முயற்சியி னீடுபட்டிருந்தது போல் தோன்றி யது. இயற்கையாகவே எளிதில் விளையாடும் அவரது சரக்குக்கு அதுபோன்ற தகை வேணிகள் எவையோ என்பது சந்தேகம்.

14௩ சென்னையில் பாக்ய டி. எஸ். கோமதிக்கு, கணிப்பும் தன்வ உதவுபடியும் கொண்ட ஞாபகம். அத்துடன் அவர் ததரீய சாரி என்பது ராக ஆரம்பணங்களிலிருந்து தெரிந்தது. பிர்க்காவூடன், தன்வ வகிளவு, குறையு கார்கவைகள் சேர்த்து, ஆபோதி, பிணைரி, தன்வாதி, நோடியென்று ராகங்களி னொரு கைப் பார்த்தார். நோடியில் மேல் பஞ்சமம் வரை அநாயாசமாய் உறுப்பிய சஞ்சாரங்கள் பாயப் போழியா யிருந்தன. ஆபோதி கிருதியில் கண்ட நிர்வகம் தோர்.

15௩ கச்சேரிகளில், திருச்சியிலிருந்து கேட்ட கே. பி. சிவானந்தத்தின் வினை வாத் யத்தைக் குறிப்பிடாமலிருக்க முடியாது. அவரிடம், ஞானபாகவம், அரீய சாதகம், கற்பனை மூன்றும் சேர்த்து காணப்பட்டன. ததரீகம்போதி, கல்யாணி இரண்டுக்கும் ஆரம்பணமோடு தானமும் வாசித்தார். கபரவி என்னவற்றையும் துக்கியெடுத்தது. படிப்படியான கற்பனக்கோர்வை யழகு சஞ்சாரங்களோடும், கமகப் போழியுடனும், ராகவ்யருப்பங்கள் தெனியாயிருந்தன. மீட்டு சத்தம் மரத்திரம் அகியமாய்க் கேட்டது. துட்டமரன கமகப் பிடிக்கின் அருமை ரவீ கர்க்கன் காதிம் விழாது போய்விடுமோ என்று பனமாய் அடித்து மீட்டினார் போனும்!

சாரீர சம்பந்தம், தன்வ ஞானமும், அழகு பாணியும் கொண்ட ஓருவர், பாட உட்கார்த்த வுடன் விபரீதமாய்த் தோண்டை 'மக்கர்' பண்ண ஆரம்பித்தார், அவர் என்ன பாடு பட்டாருடரீ? பாவம்! 16௩ திருச்சியில், திருச்சூர் எம். கங்கிக்கு அவ்வாறு சற்று நோக்கில் ஏற்பட்டது. இருத்தா றும் விட்டாரா என்று? தோண்டையுடன் கொஞ் சம் சண்டைபோட்டு, எப்படியோ ஜெயித்து, வதிரி, கரம்போதி, சாரிகுரி ராகங்களைத் ததரீயமாய் விளாசி விட்டார். 'தட்டமாத்த் திரித்த' உருப்படியில் கண்ட நிர்வகம் முன் குறையன் என்னவற்றையும் மறக்கடித்தது.

அன்று அதே தினயத்தில், குனிக்கரை எஸ். பிச்சையப்ப யின்னை தாதஸ்வரத்தில் முதல் பாகத்தில் வாசித்த மரீம்மெத்திர மத்யம் ராக ஆரம்பணமும், பல்மவி ராகமாலிகையும், காதுக் கெப்பாயிருந்தன. பிறகு, ரேடியோ வாத்ய கோஷ்டியுடன் சேர்த்து வாசித்த இரண்டாம் பாகத்தை, அவ்வளவாகச் சொன்னவதற்கென. இந்த ரேடியோப் புதுமை, இயற்கையழகுக்கு சற்று விசேஷ மாகவே தென்பட்டது. கன்னாடக சங்கீதத் தின் பெரும் பான்மை அழகு அதன் ராகங் களில் தானிருக்கிறது. அத்தும், தாதஸ் வரத்தின் கேட்ட வேண்டியவை, முக்கியமாய் ராகங்களே. பன வாத்தியகோஷ்டியில் ராகங் களுக்கு இடமின்னை. தாதஸ்வரத்தின் தனி ஒளியிப்பத்துக்கும் தானக்காவை கமகப் பிடி களுக்கும் பனவாத், கோஷ்டியின் சத்தத்திற் கும் பொருத்தமோ? வாத்தியகோஷ்டியில் உருப்படின என்னுமையாத்தார் கேட்டும், இந்தப் புதுப் புராரொம் முழுவதும் அத் தகைய உருப்படினாகவே யிருந்தன. எனவே, தாதஸ்வரத்தின் தனிப்பெருமை வாத்ய கோஷ்டியின் ஆரவாரத்தில் அமும் ிப் போனது ஆச்சரியமென.

17௩ சென்னையில் தண்டபாணி தேவிக் செய்த முறுக்கச்சேரி வழக்கம்போல் பாயம் திறத்தாயிருந்தது. ஆனும் அவர் புரோ கிராமில் அதிக உருப்படினாப் போட்டுக் கொண்டது. எடுத்துக்கொண்ட, தப்பர், ஹரிகாம்போதி ராகங்களையும், அவைகளின் உருப்படினையும் வெகு விஸ்தாரமாய் வழங் கினார். 'உண்டென்று உறுதி கொள்' உருப் படியில் நிர்வகம் ஸ்வரப்பண அமோகமாய் வாரியலினார். ராகமாலிகை யின்னாது தேவிகரோது? அதில் அவரது பாவப்போழி யின் தனிச்சிறப்புக் கண்ட தென்பது சொல்லத் தேவைவின்கே.

"ரவீகர்கனே! இக்காலத்தில் அநேகமாய் விவரமிக்காத ஓர் பிர்க்கா சங்கீதத் தையே கேட்கிறீர்களே! கேட்டுப்பாருங்கள் சற்று என் ரோதியேக் வழியை" என்று அதை கூறி யழைப்பதுபோல், 18௩ சென்னையில் பத்தமடை கத்தரய்யாய் ஒரு பணி ரோம் கச்சேரி செய்தார். சாரீர சம்பந்தினைக் கையா, பெருமித ஞானபாவத்தினாலும், பெரும் பான்மையும் ஸ்ரீக்கை கமக சாதத்தினாலும், கற்பணப் பெருக்கினாலும் ரோமிக் கவகக் கும் சங்கீதமாய் விளங்கியது. அன்று அவர் எடுத்துக் கொண்ட ஸ்ரீரஞ்சனி, கவராகம் போலவே அமோகமாய்ப் பெருகி வந்தது. வகர் சஞ்சாரங்களைக் கூட இழைத் திழைத் துப் பிடித்து விளங்கியது பெருமையே, 'னோக லாகா' உருப்படியில் மீறுத்த சங் கதிகள், பாவக்களஞ்சியம் யிருந்தன. ஆரபி, கன்னடா ஆரம்பணங்களும் சேர்த்து விளங்கின, கட்டைசாரீரத்தை மீர்த்தும் ஓடுக்கியும் கன தயம் சொடுத்தது. இவர்களைச் சேர்வக் குறையை மறைத்து பாவத்தைப் பெருக்கும் இவர் சாமர்த்தியம் விவக்கத்தக்கதே!

சென்னை - ஹோல்கார் கிரிக்கட் பந்தயம்

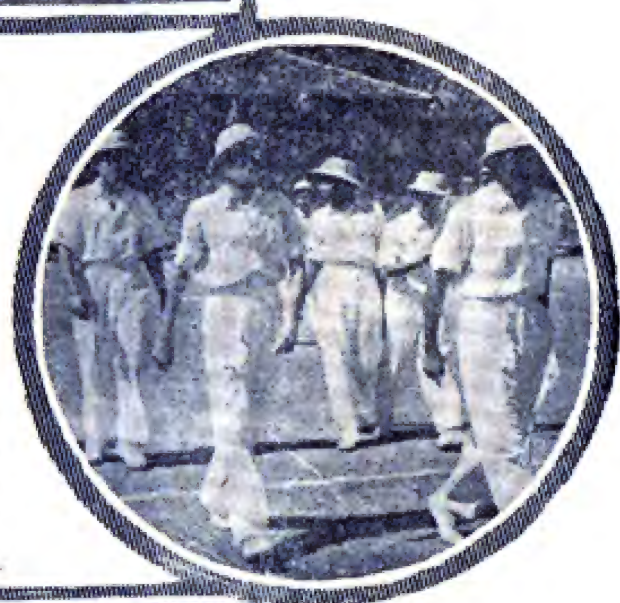

சென்ற வாரம் சென்னையில் ஹோல்கார் கோஷ்டிக்கும் — சென்னைக் கோஷ்டிக்கும் நடந்த கிரிக்கட் போட்டியில் ஹோல்கார் கோஷ்டி வெற்றி யடைந்தது. இந்த கிரிக்கட் பந்தயத்தைப் பார்க்க செப்பாக்கம் மைதானத்தில் 20,000 பேர்களுக்கு மேல் கூடி விருந்தார்கள். ஷு பந்தயத்தின்போது, 'கலிக்'க் கெனறு பிரத்தியேகமாக எடுக்கப்பட்ட சில புகைப்படங்களை இங்கே காணலாம்.

ரூபாயைச் சுண்டிப் போட்டுச் சென்னைக் கோஷ்டித் தலைவரும் ஹோல்கார் கோஷ்டித் தலைவரும் 'பூவா, தலையா?' என்று பார்க்கிறார்கள். இதன் பலனாகச் சென்னைக் கோஷ்டிக்கு முதலில் விளையாடும் உரிமை கிடைத்தது.

★

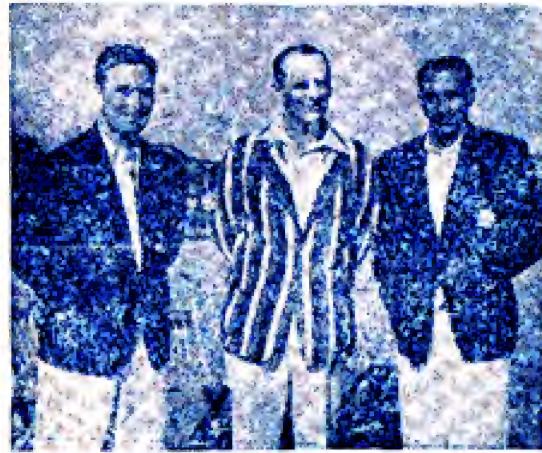
ஹோல்கார் கோஷ்டி விளையாடச் செல்கிறார்கள். படத்தின் மத்தியில் இருப்பவர்தான் சுதசுதப்புக்குப் பெயர் போன ஸ்ரீ முஸ்டாக் அலி.

★

விளையாட்டு மைதானத்தில் ஒரு ஊரக் காட்டு. ஊர்தில் தெரியும் மராமத்து இலாகாக் காரியாலயத்தின் கோபுரத்தையும் படத்தில் காணலாம்.

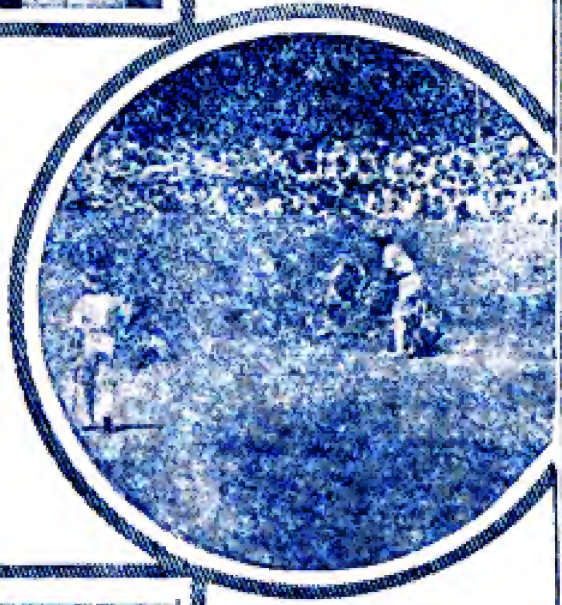
★

சென்னைக் கோஷ்டித்
தலைவர் மத்தியில் இருக்
கிறார். அவருக்கு இடது
பாதத்தில் வலி. கே. காயுடு
வும் வலது புறத்தில்
தோல்கார் கோஷ்டியில்
விளையாடிய பிரபல ஆக்கிவ
ஆட்டக்காரர் காம்டனும்
இருக்கிறார்கள்.

விளையாட்டு மைதானத்
தில் இங்கொரு தோற்றம்.
படத்தில் பந்தாடுகிறவர்தான்
வலி. கே. காயுடு. பந்து, விக்
ஸுக்குப் போகிறதா என்று
எல்லாரும் பார்க்கிறார்கள்.

மேடிக்கை பார்க்க வந்
திருந்த கூட்டத்தில் ஒரு
பகுதி. குடை, தொப்பி,
டிபன், ஊதல் சமீதம்
மூன்று வானம் மிரிக்
சலிக்கன் வந்திருந்த
பந்தயத்தைச் சம்பிரமமாக
எடுத்தி வைத்தார்கள்.

செவ்வாய்

ஐம்பத்திரண்டு 'ரன்
கன்' எடுத்த வி. கே.
காபுடு வெளியேறியார்.
ஐனக் கூட்டம் கா
கோஷ ஆரவாரம்
செய்த வி. கே.
காபுடுவின் ஆட்டத்
தைப் பாராட்டியது.

★

சாமர்த்தியமாகப் பந்தை
யெறித்து காபுடுவை வெளி
யேற்றிய சென்னை ஆட்டக்
காரர் சக்காச்சாரி. மகம்மது
கில்லாருக்குப் பிறகு பந்தை
வேகமாக எறிவதில் தீபுணர்
வென்ற புகழ் பெற்றிருக்கிறார்.

★

ஆயிரக் கணக்கான
ஐனக்கள் மட்டுமின்றி,
வரானமான கைக்கிள்
களும் விவசாயாட்டைப்
பார்க்க வந்திருந்தன.

★

போட்டோ :
எக்கிள் ஆர். டய்கன்

செவ்வாய்

மெழுகல் லைசென்ஷியேட்டர்கள்

மாஸிடத்

தன்மைக்கு

இந்த பெரிய உலக புத்தம் மூலக்க அடையாளம் கொண்டு வருகிறது. இப்போது நோக்கப்படுகின்ற விவரங்கள் அனைத்துத் தேவையான ஏற்பாடுகள். இந்த காலப்பகுதியில் மனிதர்களுக்கு கைத்தொழில் கொடுக்கக் கூடிய உபகரணம், பாதுகாப்பு, கருவிகளையும் தேவை. துறைக்க கண்காண ஆய்விடங்களிலுள்ள அவர்கள் கால மண்டலங்களுக்கு செய்யும் சேவையின் மீதும், சமூகங்களின் வாழ்வு மனித வாழ்க்கைக்கு உபயோகப்படுத்தக் கூடிய சான்றிய அனுபவத்தை அடைகிறார்கள். இதுவும் இவ் முடிவுகள் கோரிய தேவை செய்ய வேண்டும் வரவேண்டும்.

செய்தியதாங்கங்கள்

பீகார் மாநிலத்தை சந்திக்கும் பாதையில் 45 மைல்களுக்கும் மேலாக வேண்டும். L. C. P. S., L. M. M. F., L. M. F., L. M. P. ஆகிய பணிகளுக்கு சமர்ப்பணம் செய்யப்படும்.

Garage für 2 Autos

"A" கிரான்ட் சர்வீஸ். இது பொது நேரங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்த கைத்திரை கடன் கடத்த சேதர சேவைகளைக் கறு பகம் பெற சந்தர்ப்ப மளித்திருந்தது. இது சேர்த்தியான பிரமோவுக்சன். சம்பளம் வேறு பெற்றெடுக்கக்கூடிய ரூ. 400 வீதமுள்ள பெற்றெடுக்கக் கணவாச ரூ. 1350 வரை உயர்த்தியது.

* B * கொடை சாமின். இது இந்திய
காலங்களுக்கும் வேலை செய்வதற்கு
மட்டும் இதில் சீதவும் உயர்த்த
காட்டன். சம்பளம் 2௨௫ ரூபாய்களாக
இருக்க. ரூ. 250 மிகுந்த காட்டனுக்கு
ரூ. 550 வரை உயர்த்துதல்.

தமிழக அரசு (இரண்டு வருடங்களுக்கு) வசூலிடக்கூடிய சம்பளம் வசூலிடக்கூடிய கிராமிய சேவையாளர்களுக்கு ஆரோக்கியமான ரூ. 100 அதிகப்படி சம்பளம் தரவேண்டி கமிஷன் சம்பளம் சீரமைப்பதில் உத்தியோகபாலம் கமிஷனும் ஆரோக்கியமான ரூ. 30 முதல் ரூ. 240 வரை அதிகப்படி சம்பளம் முதலிடம் சம்பளம் அளவாகும். முதலில் உத்தியோகத்தில் சேர்ந்ததும் ரூ. 733. சம்பளம் அளவாகும். முதலில் மேம்பாடாகும் ரூ. 300 வரை கொடுக்கப்படும் கொடுக்கும் ஆரோக்கியமான கமிஷனாகும். முதலில் உத்தியோகத்தில் சேர்ந்ததும் ரூ. 733. சம்பளம் அளவாகும். முதலில் மேம்பாடாகும் ரூ. 300 வரை கொடுக்கப்படும் கொடுக்கும் ஆரோக்கியமான கமிஷனாகும். முதலில் உத்தியோகத்தில் சேர்ந்ததும் ரூ. 733. சம்பளம் அளவாகும். முதலில் மேம்பாடாகும் ரூ. 300 வரை கொடுக்கப்படும் கொடுக்கும் ஆரோக்கியமான கமிஷனாகும்.

புர வியங்கிலும் மாகாண சபைதமிழ்நாடு அறிவி (சட்டம் ஜெனரல் அங்கு சிலம் ஆர்ப்பாத்திரிகை இரவு பெட்டர் ஜெனரல்) அங்கு இத்தியிலிவிடர் ஆர்ப்பாத்திரிகை கமானகம் ஆர்ப்பாத்திர, அங்கு மெட்டல் சர்வீஸ் டைட்டர், ஜி. எச. சூ. சி. டி. எல், அங்கு டைட்டர் ஜெனரல், இத்தியிலிவிடர் சர்வீஸ், சிபுடிஸ். இவர்களைப் பிழை பெறாம.

INDIAN
ARMY
MEDICAL
CORPS

AAA-19-TM

KALKI — 25-2-1945

சீவகாமியின் சபையும்

அத்தியாயம் 55

சபை கலைந்தது

வட பெண்ணைக் கரையில் சனாக்கர் படைக்குள்ளே மகேந்திர சக்கரவர்த்தி பிரவேசித்து புலிகேசியைப் பார்த்தார் * என்னும் செய்தியினால் சபாமண்டபத்தில் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சி ஒருவாறு அடங்கிச் சற்று அமைதி ஏற்பட்டதும் மகேந்திர பல்லவர் மேலும் சொன்னார் :—

“சபையோர்களே! நீங்கள் சொல் கிறபடி பல்லவ சாம்ராஜ்யம் என் ஒருவனையே நம்பி யிருப்பதாக நான் ஒத்துக்கொள்ள வில்லை. இதோ என் வீரமகன் மாமல்லன் பல்லவர் குலப் பெருமையை நிலைநாட்டுவதற்கு இருக்கிறான். ஆனால் வாதாபி மன்னனை நான் அவனுடைய படை வீட்டில் சந்தித்தது வெறும் சாஹஸத்துக் காக அல்ல. புலிகேசியை நான் நேரில் பார்ப்பதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் இருந்தது.

சற்று முன்னால் உங்களை யெல்லாம் பெருங் கலக்கத்துக்கு ஆளாக்கிய நாகநந்தியடிகள் ஒன்பது மாதத்துக்கு முன்னால் கமது கோட்டைத் தளபதியிடம் ஒரு ஓலை கொடுத்துப் புலிகேசிக்கு அனுப்பி யிருந்தார். ஆயனரிடம் சிற்பக் கலை கற்க வந்திருந்த இந்தப் பிள்ளை அந்த ஓலையில் உள்ள செய்தி இன்னதென்று அறியாமல் எடுத்துக் கொண்டு போனான். வழியில் இவனிடமிருந்து அந்த ஓலையை நான் வாங்கிக்

கொண்டு புலிகேசியின் கூடாரத்துக்குச் சென்றேன். ஆனால் நான் புலிகேசியிடம் கொடுத்தது நாகநந்தியின் ஓலை அல்ல. நான் மாற்றி எழுதிய ஓலை. அதன் பயனாகவும், கமது வீரசேனாபதி கலிப்பகையாரின் போர்த்திறமை காரணமாகவுந்தான் வாதாபி சைன்யத்தை வடபெண்ணைக் கரையில் எட்டு மாதத்துக்கு மேல் நிறுத்தி வைக்க முடிந்தது. அவ்வளவு பெரு முயற்சி நான் செய்த தெல்லாம் இந்தக் காஞ்சி சுந்தரியைக் காப்பாற்றுவதற்காகத்தான்!.....”

“பிரபு! நாகநந்தியின் ஓலையில் என்ன எழுதியிருந்தது?” என்று முதன் மந்திரி சாரங்கதேவரே கேட்டார்.

“காஞ்சி நகரைப் போன்ற பாதுகாப்பு அற்ற நகரம் வேறு இருக்க முடியாதென்றும், வாதாபி சைன்யம் வழியில் எங்கும் தங்காமல் நேரே காஞ்சிக்கு வந்து சேர வேண்டுமென்றும், மூன்றே நாளில் காஞ்சியைப் பிடித்து விடலாம் என்றும் எழுதியிருந்தது!.....”

சபையில் அப்போது “ஆஹா!” கார ஒலிகளும் கோப கர்ஜனை முழக்கங்களும் ஒருமிக்க எழுந்தன.

கல்கி

சக்கரவர்த்தி கையமர்த்திக் கூறினார் :— “சபையோர்களே! நாகநந்தி எழுதி யிருந்தது முற்றும்

* சென்ற இதழில் இச் சம்பவம் ‘வேண்ணாற்றம் கரையில்’ நிகழ்ந்ததாக அரங்கி யிருப்பது பிழை; ‘வடபெண்ணை’ என்றுதான் இருந்திருக்க வேண்டும்.

உன்மை. அப்போது வாதாபி சைன்யம் நேரே காஞ்சிக்கு வந்திருந்தால் மூன்று நாளைக்கு மேல் நாம் தாக்குப் பிடித்திருக்க முடியாது. சளுக்கின் பதினையாயிரம் போர்யானைகளிலே ஒரு பதினைந்து யானைகள் மட்டுமே கோட்டைக் கதவுகளை யெல்லாம் தகர்த்தெறிந்திருக்கும். ஆகா! அப்போது இந்தக் காஞ்சி நகரின் கதி என்ன ஆகியிருக்கும் தெரியுமா? ஹைஜயந்தி பட்டணத்தக்கு நேர்ந்த கதிதான் காஞ்சிக்கும் நேர்ந்திருக்கும். உண்மையில், காஞ்சியின் மேல் புலிகேசிக்கு இருந்த கோபத்தைத்தான், பாவம், அவன் ஹைஜயந்தி பட்டணத்தின் மேல் காட்டினான். சபையோர்களே! மயூர சன்மனுடைய வழியில் வந்த கதம்பகுல மன்னர்கள் வாழையடி, வாழையாக வாழ்ந்து அரசு செலுத்திய ஹைஜயந்தி பட்டணம் இருந்த இடத்தில் இப்போது கரியும் சாம்பரும் மேடிட்டிருக்கின்றன!....."

சபையில் மறுபடியும் வியப்பொலிகளும் இரக்கக் குரல்களும் எழுந்தன.

மகேந்திர பல்லவர் தொடர்ந்து சொன்னார்:—“சபையோர்களே! இந்தக் காஞ்சிமா நகரம், உலகம் உய்ய அவதரித்த புத்த பகவானுடைய காலத்திலிருந்து ஆயிரம் வருஷமாகச் சிறும் சிறப்பும் பெற்று விளங்குகிறது. ‘கல்வியிற் கரை யிலாத காஞ்சி’ என்று மது புலவர் பெருமான் விவகேசச் செல்வர் திருநாவுக்கரசரால் பாடப் பெற்ற இந்தத் திருநகரின் புகழானது, சீன தேசம், சாவகத்திடி, யவனர் நாடு, ரோமாபுரி ஆகிய தூர தூர தேசங்களிலெல்லாம் கெடுங்காலமாகப் பரவி யிருக்கிறது. இப்பேர்ப்பட்ட நகரம் என்னுடைய காலத்தில் அறிந்தது என்னும் அபகீர்த்தியை நான் அடைய விரும்பவில்லை. இந்தக் காஞ்சி நகரைப் பாதுகாப்பதுதான் என்னுடைய மூதற் கடமை. அந்தக் கடனையை நிறைவேற்றுவதற்கு நீங்கள் என்ன தான் ஒத்துழைப்பீர்கள்?” என்று சக்கரவர்த்தி கேட்டபோது, சபையினர் ஒரு ஈரமாக “அப்படியே! அப்படியே!” என்று கோஷித்தார்கள்.

சக்கரவர்த்தி மறுபடியும் கையமர்த்திச் சத்தம் அடங்கிய பிறகு,

“இந்த யுத்தம் நேர்ந்ததற்கு மூல காரணம் இன்ன தென்று உங்களுக்குத் தெரிவித்தேன். பாரவி கவி காஞ்சிக்கு வருவதற்கு நான்தான் காரணம். அந்தப் புலவர் சிரோமணி காஞ்சியைப் பற்றி எழுதிய கவிதா வர்ணனைகளினுல்தான் புலிகேசியின் உள்ளத்தில் பொறுமைத் தீ மூண்டது. அந்தத் திதான் இப்போது காஞ்சியையே எரித்து விடுவதற்காக மூண்டு எழுந்து வருகிறது. மந்திரி மார்களே! அமைச்சர்களே! இது என்னால் நேர்ந்த யுத்தம். ஆகையால் என் போக்கில் இதை நடத்தி முடிப்பதற்கு உங்களிடம் அனுமதி கோருகிறேன்.”

“அப்படியே!” என்று மீண்டும் சபையில் கோஷம் எழுந்தது.

பின்னர் மகேந்திரர், சபையில் பின் வரிசைகளில் இருந்த தென்பல்லவ நாட்டின் கோட்டத் தலைவர்களைப் பார்த்து, “இது விஷயத்தில் முக்கியமாக அபிப்பிராயம் சொல்ல வேண்டியவர்கள் மது கோட்டத் தலைவர்கள் தான். உங்களுடைய மனதிலுள்ளதைக் கொஞ்சமும் தயங்காமல் சொல்லுங்கள். கோட்டைக்குள் இருக்கப் போகும் எங்களைக் காட்டிலும் வெளியில் இருக்கப் போகும் நீங்கள் தான் எத்தனையோ கஷ்ட, கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாக வேண்டியிருக்கும். காஞ்சியைக் காப்பாற்றுவதற்காக நீங்கள் எல்லாக் கஷ்டங்களை யும் பொறுத்துக் கொள்ளச் சித்தமாயிருக்கிறீர்களா?” என்று கேட்ட.

“சித்தம்! சித்தம்!” என்று கோட்டத் தலைவர்கள் முழங்கினார்கள்.

“நாளை குரீமோதயத்துக்குள்ளே வாதாபி சைன்யம் மதுகோட்டையை கெடுங்கிவிடும். அதற்கு முன்னால், பொறுது புலர்வதற்குள்ளே, நீங்கள் எல்லாரும் நகரை விட்டு வெளியேறி விட வேண்டும். அவரவர்களுடைய ஊருக்கு விரைந்து செல்ல வேண்டும். காஞ்சி நகர் முற்றங்களுக்கு உள்ளாகியிருக்கலாப்போது உங்களுக்கும் கோட்டைக்குள்ளே யிருக்கும் எங்களுக்கும்

“கோட்டம்” என்பது இந்தக் காசத்தித் தாறுகாவைப் போன்ற இராஜ்யம் பகுதி.

எவ்விதப் போக்கு வரவும் இராது. செய்தி அனுப்பக்கூட முடியாது. கோட்டையைக் கைப்பற்ற முயன்று புலிகேசி தோல்வி யடையும்போது அவனுடைய கோபத்தை யெல்லாம் சுற்றிலுமுள்ள நாட்டுப்புறங்களின் மீது காட்டுவான். அதற்கெல்லாம் நீங்கள் ஆயத்தமா யிருக்க வேண்டும். கோட்டத் தலைவர்களே! நாட்டாண்மைக்காரர்களே! நன்றாக யோசித்துச் சொல்லுங்கள். காஞ்சியைக் காப்பாற்றுவதற்காக நீங்கள் சகலவிதமான தியாகங்களுக்கும் சித்தமா யிருக்கிறீர்களா? வரதாபி அரக்கர் படையினால் நேரக்கூடிய கொடுமைகளை யெல்லாம் பொறுத்துக் கொள்வீர்களா? நாட்டில் கொடிய பஞ்சம் ஏற்பட்டு மக்கள் பட்டினி கிடந்து மடிய நேர்ந்தாலும் நேரிடலாம், அதற்கும் நீங்கள் மனங் கலங்காமல் இருப்பீர்களா?" என்று சக்கரவர்த்தி கம்பிரமான குரலில் கேட்க, செஞ்சிக் கோட்டத் தலைவன் சடையப்ப சிங்கன் எழுந்து நின்று கூறினான் :-

"பல்லவேந்திரா! யோசிப்பதற்கு ஒன்றுமே யில்லை. தகழிண பாரத நாட்டுக்குத் திலகம் போன்றது இந்தக் காஞ்சிமா நகரம். பல்லவ இராஜ்யத்தின் மணி மகுடமாக விளங்குவது காஞ்சிமா நகரம். காஞ்சி அழிந்தால், பிறகு யார் உயிரோடிருந்து என்ன பிரயோஜனம்? காஞ்சி நகரைக் காப்பாற்றுவதற்காக எந்தவிதமான தியாகங்களைச் செய்யவும் நாங்கள் சித்தமா யிருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல. தங்களுடைய அறிவிலும் ஆற்றலிலும் எங்களுக்கெல்லாம் பரிபூரண நம்பிக்கை இருக்கிறது. தங்களுடைய சித்தம் எதுவோ அதன்படி நடந்து கொள்கிறோம். தங்களுடைய கட்டளை எதுவானாலும் நடத்தி வைக்கக் காத்திருக்கிறோம். நான் கூறியதுதான் இங்கேயுள்ள எல்லாருடைய அபிப்பிராயமும்....."

"ஆம்! ஆம்!" என்று கோட்டத் தலைவர்கள் அனைவரும் ஏகமனதாக ஆமோதித்தார்கள்.

இச்சமயத்தில் சபா மண்டபத்தின் வாசற் புறத்திலிருந்து தூதன் ஒருவன் வந்தான். அவன் சக்கர

வர்த்தியை நெருங்கிப் பணிந்துவிட்டு, கிழக்குக் கோட்டை வாசலின் மேல் மாடத்திலிருந்து பார்த்தால், தூரத்தில் ஒரு பெரும் புழுதிப் படலம் தெரிவிறதென்றும், கடல் புரண்டு வநவது போன்ற பெரு முழக்கம் கேட்கிறது என்றும் தெரியப்படுத்தினான்.

"சபையோர்களே! வரதாபி சையம் வந்து விட்டது!" என்று மகேந்திர பல்லவர் உரத்த குரலில் அறிவித்தார்.

சபையார் அனைவரும் ஒருமுகமாக எழுந்து. "மகேந்திர பல்லவர் வாழ்க! வீர மாமல்லர் வாழ்க! அரக்கன் புலிகேசி அழிக!" என்று கோஷித்தார்கள்.

மகேந்திரர், இடி முழக்கம் போன்ற குரலில், "சபையோர்களே! வெறுங் கோஷங்களுக்குரிய காலம் போய் விட்டது. நம்மில் ஒவ்வொருவரும் தமது வீரதீர சாகஸங்களைக் காரியத்தில் காட்ட வேண்டிய சமயம் வந்து விட்டது. அமைச்சர்களே! மந்திரிகளே! இத்துடன் இன்று சபை கலைகிறது. நாளை முதல் முற்றுகை நீடித்திருக்கும் வரையில் ஒவ்வொரு நாள் இரவும் இரண்டாம் ஜாமத்தில் இங்கே மந்திராலோசனை சபை கூடும். இப்போது போய் அவரவர்களுடைய காரியங்களைப் பாருங்கள்!" என்று கூறியதும் அமைச்சர்களும் மந்திரிகளும் வெளியேறினார்கள்.

"கோட்டத் தலைவர்களே! நீங்கள் சற்று முன் கொடுத்த வாக்குறுதியினால் மிக்க சந்தோஷம் அடைந்தேன். அந்த வாக்குறுதியை மட்டும் நீங்கள் நிறைவேற்றி வைத்தால் புலிகேசியைக் கட்டாயம் வென்று ஐயக்கொடி நாட்டுவேன். நீங்கள் எப்படி எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதை யெல்லாம் அவ்வப்போது சத்ருக்களும் அவனுடைய ஒற்றர் படையைச் சேர்ந்தவர்களும் வந்து உங்களுக்குத் தெரிவிப்பார்கள். அதன்படி நடந்து கொள்ளுங்கள். இப்போது நீங்கள் உடனே கிளம்பிச் செல்ல வேண்டும். ஏகாம்பரநாதர் அருள் இருந்தால் ஒரு வருஷத்திற்குள் நாம் மறுபடியும் இந்தக் காஞ்சி நகரிலேயே சந்திப்போம்!" என்று

கூறி, தளபதி பரஞ்சோதியைப் பார்த்து, "தளபதி! இவர்களைத் தெற்குக் கோட்டை வாசலுக்கு அழைத்துக் கொண்டு போங்கள்! இவர்கள் அகழியைத் தாண்டிச் சென்றதும், பாலத்தை உடைத்து எறிந்து விட வேண்டும். மற்றப் படி கோட்டை ஐரக்கிரதை சம்பந்தமாக நாம் தீர்மானித்தபடி காரியங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள் அல்லவா?" என்று கேட்க, "ஆம், பிரபு! தெற்கு வாசலைத் தவிர மற்ற மூன்று வாசல்களையும் முழுதும் அடைத்தாகி விட்டது. பாலங்களையும் தகர்த்தாகி விட்டது. மதிள் கவரின்மேல் பதினாயிரம் வீரர்கள் வேலுங் கையுமாய் ஆயத்தமா யிருக்கிறார்கள்!" என்றார் தளபதி பரஞ்சோதி.

பரஞ்சோதியும் வெளியூர்க் கோட்டைத் தலைவர்களும் சென்ற பிறகு, சபா மண்டபத்தில் சக்கரவர்த்தியும் மாமல்லரும் மட்டும் தனித்திருந்தார்கள். மாமல்லரின் முகம் உற்சாகம் குன்றி வாட்ட முற்றிருந்தது.

அத்தியாயம் 56

முற்றுகை தொடங்கியது

மறு நாள் காலை சூரியோதயம் ஆகும் சமயத்தில் கமலி தன்னுடைய வீட்டுத் திண்ணையில் கவலை தோய்ந்த முகத்துடன் உட்கார்ந்திருந்தான். இர வெல்லாம் கண் விழித்தபடியாலும் கண்ணீர் விட்டபடியாலும் அவருடைய கண்கள் கோவ்வைப்பழம்போல் சிவந்தும் வீங்கியும் போயிருந்தன.

கண்ணபிரானின் தகப்பனார் அவன் அருகில் உட்கார்ந்து ஆறுதல் சொல்வீக்கொண்டிருந்தார்.

முதல் நாள் சாயங்காலம் குமார சக்கரவர்த்தி திரும்பி வந்த செய்தி கிடைத்தவுடனேயே கண்ணனும் அவருடன் திரும்பி வந்திருப்பான் என்று கமலி எதிர்பார்த்தான். புள்ளுலார்ப் போரில் வெற்றிமகலை சூடிய வீரரை வரவேற்க நகர மாந்தரெல்லாம் திரண்டு போனபோது தானும் போவதாக அவன் சொன்னான். ஆனால் கண்ணபிரானின் தந்தை அவன்

சக்கரவர்த்தி மாமல்லர் அருகில் சென்று அவருடைய தோளின்மீது கையை வைத்து, "மாமல்லா!..... இந்த யுத்தத்தை என் போக்கில் நடத்த எனக்கு நீயும் அனுமதி கொடுக்கிறாயல்லவா?" என்று கேட்டார்.

"அப்பா! என்னை ஏன் கேட்கிறீர்கள்? உங்கள் விருப்பம் எதுவோ அதுவே எனக்கும் சம்மதம்!" என்றார் மாமல்லர்.

"சந்தோஷம், குமாரா! இப்பொழுது போய் உன் தாயாரிடம் நான் பத்திரமாய் வந்து சேர்ந்து விட்டதைச் சொல்லு. பொழுது விடிவதற்குள் எனக்கு இன்னும் ஒரு காரியம் மிச்ச மிருக்கிறது. அதையும் முடித்துவிட்டு அரண்மனைக்கு வந்து சேருகிறேன்!" என்று மகேந்திரர் கூற, மாமல்லர் உற்சாகம் குன்றிய முகத்துடனே அரண்மனை அந்தப்புரத்தை நோக்கிச் சென்றார். சக்கரவர்த்தியோ வாசலில் நின்ற குதிரை மீதேறி இராஜ விஹாரத்தை நோக்கிச் செல்லலானார்.

கர்ப்பவதி என்பதை முன்னிட்டுத் தடுத்து நிறுத்திவிட்டு, தான் போய்க் கண்ணனைக் கையோடு அழைத்து வருவதாகச் சொல்லிவிட்டுப் போனார். இரவு வெகு நேரம் கழித்து அவர் தனியாகத் திரும்பி வந்து சேர்ந்து, கண்ணன் மாமல்லருடன் வரவில்லை யென்றும், மாமல்லர் அரண்மனையிலிருந்து நேரே மந்திராலோசனை சபைக்குப் போய்விட்டபடியால் பார்த்துக் கேட்கவும் முடியவில்லை யென்றும் தெரிவித்தார்.

கூர்ஞ்சிகரில் யாருமே அன்றிரவு தூங்கவில்லை யாதலால், மூன்றாம் ஜாமத்தில் சக்கரவர்த்தியும் திரும்பி வந்து விட்ட செய்தி கிடைத்தது. நாலாம் ஜாமத்தில் வாதாபிப் படைகள் கோட்டைக்குச் சமீபத்தில் வந்துவிட்ட செய்தியும், கோட்டை வாசல்கள் அடைக்கப் பட்டுப்

பாலங்கள் தகர்க்கப்படும் செய்தியும் கிடைத்தன.

ஆகவே, இவரிமேல் கண்ணன் கோட்டைக்குள் வந்து சேர்வதற்கே இடமில்லை யென்று ஏற்பட்டது.

இதனாலேதான் கமலி துயரக்கடலில் ஆழ்ந்திருந்தாள்.

அந்தச் சமயத்தில் திடீரென்று அங்கே சாக்ஷாத் கண்ணனே விட்டு வாசலிலே வந்து நின்றால், அவர்களுக்கு எப்படி யிருந்திருக்கும்?

கமலி சட்டென்று எழுந்து "கண்ணா!" என்று அவரிக் கொண்டு ஓடி அவனைக் கட்டிக்கொள்ள எண்ணியவள், கண்ணனுக்குப் பின்னால் சக்கரவர்த்தி குதிரையில் வருவது கண்டு நானாமும் நிகைப்பும் அடைந்து நின்றாள்.

"கமலி! கண்ணனை மெதுவாய்க் கொண்டு வந்து சேர்த்து விட்டேன். இவரிமேல் அவனை ஜாக்கிரதையாய்ப் பார்த்துக் கொள்வது உன்னுடைய பொறுப்பு!" என்று சக்கரவர்த்தி புன்னகையுடன் கூறினார். பிறகு, "உன்னுடைய சௌக்யத்தைப் பற்றிச் சிவகாமி ரொம்ப விசாரித்தாள், அம்மா! உனக்கு ஆண் குழந்தை பிறந்தால், உடனே சொல்லியனுப்பும் படி கூறினாள். பெண்ணாய்ப் பிறந்தால் சொல்லியனுப்ப வேண்டாமாம். பெண் ஜன்மம் அவ்வளவு தூரதிருஷ்ட ஜன்மமாம். பெண்ணாய்ப் பிறந்தவர்களால் ஆண்கள் படும் பாடு ஆண்பிணைகளைக் கேட்டால் அல்லவா தெரியும்! என்ன, அசுவபாலரே! நான் சொல்வது உண்மைதானே!" என்று கேட்டுக் கொண்டே சக்கரவர்த்தி குதிரையைச் செலுத்திக் கொண்டு போனார்.

கண்ணபிரானைக் கண்டதும், அவனைப் பாய்ந்து தழுவிக்கொள்ள விரைந்து வந்த கமலி, சக்கரவர்த்தியின் வருகையினால் ஆர்வம் தடைப்பட்டு இப்போது கண்ணபிரானைக் கடைக்கண்ணால் பார்த்துக்கொண்டே விட்டிருந்து சென்றாள். கண்ணபிரான் தந்தைக்கு முகமன் கூறி விட்டுக் கமலியைத் தொடர்ந்து உள்ளே சென்றாள்.

"இதென்ன, கமலி! நான் வந்ததில் உனக்குச் சந்தோஷம் இல்லையா?

என்னைத் திரும்பிக்கூடப் பார்க்காமல் உள்ளே வந்து விட்டாயே! அல்லது கண் தெரிய வில்லையா?" என்று கண்ணபிரான் கேட்க, கமலி "ஆமாம், கண் தெரிய வில்லைதான்! இரவெல்லாம் அழுதழுது கண் வீங்கிப் போய் விட்டது" என்றாள்.

"ஐயோ, பாவம்!" என்று சொல்லிக் கொண்டு, கண்ணபிரான் அவள் அருகில் நெருங்க, கமலி அவனுடைய கையை உதறி, "இந்த அருமை யெல்லாம் நேற்று என்கே போய்விட்டது? நேற்றிரவே ஏன் வரவில்லை?" என்று கேட்டாள்.

"நேற்றிரவே ஏன் வரவில்லையா? எனக்கும் உனக்கும் மத்தியில் ஒரு பெரிய அகதியும் அதில் முதலாகவும் அப்பால் ஒரு பெரிய மதிள் கவரும் இருந்தபடியாலேதான்" என்று கண்ணன்.

"அப்படியா? நீ இரவெல்லாம் கோட்டைக்கு வெளியிலா இருந்தாய்? எப்பொழுது உள்ளே வந்தாய்? வாதாபி சைன்யம் கோட்டையைச் சூழ்ந்து விட்டதாமே; அகழிப் பாலங்களை எல்லாம் உடைத்து விட்டார்களாமே; நீ எப்படி உள்ளே வந்தாய்? எல்லாம் விவரமாகச் சொல்" என்று கமலி பரபரப்புடன் கேட்டாள்.

"கமலி! நான் என்னத்தை என்று சொல்ல! நான் பிறந்த கதையைச் சொல்லவா, வளர்ந்த கதையைச் சொல்லவா? புன்னலூர்ப் போர்க்களத்துக்குப் போன கதையைச் சொல்லவா? வெள்ளத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டு திண்டாடியதைச் சொல்லவா? மாமல்லர் ஏற வேண்டிய இரதத்தில் புத்த பிஷுவை ஏற்றிக் கொண்டு வந்ததைச் சொல்லவா? கோட்டைக்கு வெளியே ராத்திரி எல்லாம் அலைந்து திரிந்ததைச் சொல்லவா?" தான் காஞ்சியிலிருந்து கிளம்பியது முதல் நடந்ததை எல்லாம் கண்ணன் கூறி வந்தான்.

வராகநதிக் கரையில் புத்த பிஷுவிற்கு இலச்சிணையைக் காட்டி அவனுடைய ரதத்தில் ஏறிக்கொண்டதையும், சற்று தூரத்தில் மரத்தின் மறைவிலிருந்து சக்கரவர்த்தி ஜாடை காட்டி பிஷுவை ஏற்றிக் கொண்டு போகும்படி கட்டளை யிட்டதையும்

சொல்லி விட்டு, கண்ணபிரான் எவ்
மேலும் கூறிய வரலாறு பின்
வருமாறு :-

குதிரைகளைக் கண்ணபிரான் எவ்
வளவு வேகமாகத் துரத்திய போதி
லும் புத்த பிஷுக்கு அதேவலாம்
போதவில்லை. மேலும் மேலும் அவ
சரப் படுத்தினான். வழியில் இரண்
டிடத்தில் குதிரைகளை மாற்றிக்
கொண்டு, அஸ்தமித்து ஒரு நாழிகைக்
குப் பிறகு காஞ்சிக் கோட்டைக்கு
ஒரு காசு தூரத்தில் உள்ள பெளத்த
காஞ்சிக்கு அவர்கள் வந்து சேர்ந்
தார்கள். பெளத்த காஞ்சி ஜன
சங்காரமற்றுப் பாழடைந்து கிடந்
தது. ஆனால், அங்கே உள்ள புத்த

விஹாரத்துக்குள் புருந்து, புத்த
பிஷு இன்னொரு இளம் பிஷுவை
அழைத்துக் கொண்டு வந்தார். இளம்
பிஷுவையும் ரதத்தில் ஏற்றிக்
கொண்டு, இரவு ஒரு ஜாமத்துக்குத்
தெற்குக் கோட்டை வாசலை அடைந்
தார்கள். அங்கே நாகநதி அடிகள்
இளம் பிஷுவிடம் சிங்க இலச்சினை
வயக் கொடுத்து, கோட்டைக்குள்
போகும்படி கூறினர். இளம் பிஷு
வுக்காகக் கோட்டை வாசல் நிறுத்து
மறுபடியும் மூடிக்கொண்டது.

பிறகு, பெரிய பிஷு சொன்னபடி
அகழி ஓரமான சாலையின் வழியாகக்
கண்ணபிரான் ரதத்தைச் செலுத்திக்
கொண்டு போனான். கொஞ்ச தூரம்

போனதும் பிஷு ரத்திலிருந்து இறங்கி, அங்கேயே கண்ணபிரானைக் காத்திருக்கச் சொல்லிவிட்டு, காட்டுக்குள் நுழைந்து போனார். சற்று நேரத்துக் கெல்லாம் அகழியில் படகு செல்லும் சப்தம் கேட்கவே, கண்ணபிரான் அந்தத் திசையில் கூர்ந்து கோக்கினான். அப்போதுதான் கீழ்வானத்தில் சந்திரன் உதயமாகியிருந்தது. நீண்டுபரந்த மர நிழல்களுக்கு மத்தியில் ஆங்காங்கு ஊடுருவி வந்த நிலாக்கிரணங்களின் சஞ்சல ஒளியில், அகழியில் ஒருபடகு போவதும் அதில் இரண்டு பிஷுக்கள் இருப்பதும் கண்ணபிரானுக்குத் தெரிந்தது. படகு அக்கரை சென்றதும் இருவரும் இறங்கினார்கள். கோட்டை மதிலின் கவரோரமாகச் சென்றார்கள். என்ன அதிகசயம்! திடீரென்று இருவரும் மாயமாக மறைந்தார்கள்.

கண்ணபிரான் நேடு நேரம் வரை அங்கேயே காத்திருந்தான். என்ன செய்கிறதென்று அவனுக்குப் புரியவில்லை. அவர்கள் எப்படி மறைந்திருப்பார்கள் என்று மூளையைச் செலுத்திக் தீவிரமாக யோசனை செய்தான். ஒருவேளை கோட்டைச் சுவரில் இரகசிய வழி இருக்குமோ என்ற எண்ணம் தோன்றியதும் அவனுடைய உள்ளம் கலங்கியது. புத்த பிஷு தன்னை அங்கேயே இருக்கச் சொல்லி யிருப்பதால், எப்படியும் திருப்பி வருவாரென்றும், அப்போது ரகசியத்தைக் கண்டு பிடிக்கலா மேன்றும் எண்ணிக் கோட்டைச் சுவரில் அவர்கள் மறைந்த இடத்தில் வைத்த கண்ணை வாங்காமல் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். எப்படியோ அவனை யறியாமல் தூக்கம் வந்து கண்ணயர்ந்து விட்டான். திடீரென்று அவன் கண் விழித்தபோது, தூரத்தில் கடல் குமுறிக் கொண்டு புரண்டெழுந்து உருவது போன்ற பயங்கரமான சப்தம் கேட்டது. முன்னொரு சமயம் ஏரி உடைத்துக் கொண்டு வெள்ளம் வந்த சப்தத்தை அவன் கேட்டிருக்கிறபடியால், மிகக்

பீதியடைந்தவனாய், மள மளவென்று ஒரு மரத்தின்மேல் ஏறிச் சப்தம் வந்த திசையை நோக்கினான். வெகு தூரத்தில் வெண்ணிலாவில் யானைகளும், குதிரைகளும், காலாட்களும், குடைகளும், கொடிகளும், வேல்களும், வான்களும்யத் திரண்டு வந்த சேனா சமூத் திரத்தைக் கண்டான். வாதாபிசைன் யர்தான் அது என்று தெரிந்து கொண்டு, எப்படியாவது கோட்டைக்குள் புதுந்துவிட வேண்டும் என்று தீர்மானித்து, ரதத்தை அவசரமாகச் செலுத்திக் கொண்டு தெற்குக் கோட்டை வாசலை அணுகினான். அப்போதுதான், அங்கு அகழியின் மேலிருந்த பாலத்தைத் தகர்த்து அகழிக்குள்ளே போட்டுக் கொண்டிருந்

தார்கள். கண்ணபிரான் சத்தம் போட்டுக் கோட்டைக் காவலாளிகளை அழைத்ததில் ஒன்றும் பலன் இல்லை. சற்று நேரம் அங்கேயே தயங்கி நின்ற பிறகு ஒரு யோசனை உதித்தது. 'புத்த பிஷு'க்கள் புகுந்த இரகசிய வழி ஒரு வேளை தேடினால் கிடைக்கும்; அதன் வழியாய்க் கோட்டைக்குள் போய்விடலாம்' என்ற ஆசையுடன் திரும்பவும் அதே இடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தான். அங்கு வந்ததும், அகழியை எப்படிக் கடப்பது என்ற கேள்வி ஏற்பட்டது. நீற்றிப் போக லாம் என்ற நினைத்ததும், அகழியில் நூற்றுக் கணக்கான முதலைகள் இருப் பது நினைவு வந்து கதிகலங்கிற்று. இதற்கன்னாகப் படைகள் வரும் முடிக்கம் இன்னும் வேகுவாக நெருங் கிக் போட்கலாயிற்று.

'முதலைகளுக்கு இரயானாவும் ஆகலாம்; எதிரிகளிடம் சிக்கக் கூடாது' என்று எண்ணிக் கண்ண பிரான் அகழியில் இறங்கத் தீர்மானித்தபோது தகரான்று கோட்டை மதலின் எதிரே ஒரு கதவு திறந்து துவாரம் காணப்பட்டது. அதற் குள்ளிருந்து இளம் புத்தபிஷு ஓடி வந்தது தெரிந்தது. கண்ணபிரான் சட்டென்று மரத்தின் பின்னால் மறைந்து கொண்டான். இளம் பிஷு படலில் ஏறவந்தபயிர், இக்கரைக்கு அகதச் செலுத்துவதையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அப்போது கண்ணபிரானுடைய மூளை தீவிரமாக வேலை செய்தது. இதில் ஏதோ ரோசடியான குழிச்சி இடக்கிற தென் றும் இந்த இளம் பிஷுவைப் போக விடக் கூடாதென்றும் தீர்மானித் தான். இளம் பிஷு கரையில் இறங்கியவுடனே படகை ஜலத்தில் கவிழ்க்கப் போவதைப் பார்த்ததும் கண்ணன் பாய்த்து வந்து அகதக் தடுத்து, இளம் பிஷுவையும் தூக்கிப் படலில் போட்டுக் கொண்டு, அதில் தானும் ஏறினான். மெதுவாகப் படகை அக்கரைக்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து இளம் பிஷுவை யும் பலவந்தமாக இறக்கினான்.

இளம் பிஷுவின் கவரில் திமக்கப்பட்ட துவாரம் அப்படியே இருந்தது. ஏறக்குறைய அப்போது

போழுது புலரும் சமயம். இளம் பிஷுவை அந்த துவாரத்திற் குள் தள்ளிவிட்டு, தானும் உள்ளே புகுந்தான். அப்போது, அகழிக்கு அப்பால் அவன் நிறுத்திவிட்டு வந்த ரதத்தின் ஞாபகம் வந்தது. அந்த நினைவினால் அவன் திரும்பி வேளியே பார்த்தபோது மிகவும் உறுதிவாய்ந்த வஜ்ரக் கை யொன்று தன்னைப் பிடித்து உள்ளே தள்ளுவதை உணர்ந்தான். அந்தக் கை மகேத் திர பல்லவனுடைய வைரம் பாய்த்த கைதான் என்பதை உணர்ந்ததும் கண்ணனுடைய ஆச்சரியம் அளவு கடந்ததாயிற்று. அப்போது சக்கர வர்த்தி, "கண்ணு! இந்தக் கள்ள பிஷு — பல்லவ ராஜ்யத்தில் இருந்த வாதாபியின் கடைசி ஒற்றன் — தப் பித்துப் போகாமல் பிடித்துக் கொண்டு வந்ததான் பல்லவ சாம்ராஜ்யத்துக்கு ஒர் மகத்தான சேவை செய் திருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக இங்கே தாமதித்து நின்று கெடுதல் செய்து விடாதே. (வா, போகலாம். கமலி உளக்காகக் கவையுடன் காத்திருக்கிறாள்" என்று சொல்லிக் கொண்டு அந்த ரகசிய வாசலுக் குள்ளே தானும் துழைந்து ரகசியக் கதவையும் சாத்தினார்.

அவர்கள் புகுந்த இடம் காஞ்சி நகரின் பிரசித்தமான புத்தர் விஹார மென்று தெரிந்தது.

மேற்கண்ட வரலாற்றை எல்லாம் கூறி விட்டு, கண்ணபிரான் "கமலி! எதோ உன்னுடைய பாக்கலய பலத் தினால் தான் தேற்றிவிடலாம் பலகைகள் களிடம் சிக்காமலும், முதலைகளுக்கு இரையாகாமலும் பிழைத்து வந்தேன். இன்னமும் நான் பிழைத்து வந்தது உண்மைதான் என்று எனக் குச் சந்தேகமாய்த்தான் இடக்கிறது. உன்னுடைய இரு கரங்களினாலும் என்னைக் கட்டிக் கொண்டு பார்த்து, "நான் உன்மையின் காந்தாறு என்று பார்த்தார் சொல்லு" என்றால்.

"முடியாது. கண்ணு. முடியாது! உன்னைக் கட்டிக்கொண்டால் சின்னக் கண்ணனுக்கு நேடும்" என்று கூறிப் புன்னகை புரிந்தாள் கமலி.

சிவகாபியின் சபதம் இரண்டாம் பாகம் முற்றிற்று

ஈக்கள்
தேனேச்
சேர்த்து
வைக்கின்றன
எறும்புகள்
தான்யத்தைச்
சேர்த்து
வைக்கின்றன

ஆலம்

அவைகள் கொள்ளை
யடிக்கப்பட்டாமிருந்தால்
அவைகள் எதைச்
சேர்த்து வைத்ததோ,
அதைத்தான் திரும்பப்
பெறுகின்றன.

நேஜனல் சேவிங்ஸ் சர்ட்டிபிகேட்டுகள் வாங்கினால்

நீங்கள் சேர்த்து வைத்
த பணத்திற்கு வரு
ஷங்கள் 50 க்கு உய
ர்வு அடையலாம்

அவைகள் ரூ. 10, 50, 100, 500 அல்லது
1000 க்கு விநியோகித்தன. மூன்று வருஷங்
களுக்குப் பிறகு, எப்பொழுது வேண்டுமானாலு
மும் வட்டியுடன் கூட பணமாக மாற்றிக்
கொள்ள முடியும். அவைகளுக்கு வருமானவரி
விடையாது. தேன் ஈக்கள்மாதிரி கொஞ்சம்
கொஞ்சமாக ரூ. 1, அல்லது 5 அல்லது அல்லது
4க்கு சேவிங்கல் வட்டியுடன் வாக்கி சேர்த்து
வைக்கலாம். அவைகளைப் பிறகு, நேஜனல்
சேவிங்கல் சர்ட்டிபிகேட்டுகளாக மாற்றிக்
கொள்ளலாம்.

சர்ட்டிபிகேட்டுகளையும், வட்டியுள்ளதையும் சர்க்காரால் சேமிக்கப்பட்ட
அதிகாரம்பெற்ற வுண்டுகளிடமிருந்தோ, சேவிங்கல் பிரோ அல்லது
தபாஸ்பீங்கலிலோ கவனமாகப் பெறலாம்.

★ தேன் ஈக்களைப்போல் சுறுசுறுப்பாய்
இருங்கள்

AAA 1237 TM.

வீரஞ்சீரன்

சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார்

மூன்று உலகங்களுக்கும் அதிபதியாக இருந்த இந்திரன் ஒரு காலத்தில் தேவர்களுக்குரிய மரியாதையை மறந்து மதமத்தனாகிப் போனான். சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்கும் அரசன் யாருக்காகவும் எழுந்த சிறக வேண்டியதில்லை என்று சாஸ்திரம் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டோ, தேவ புரோகிதர் சபைக்கு வந்தபோது எழுந்து ஆசனம் அளித்தல் முதலிய உபசாரங்கள் செய்யாமல் சும்மா இருந்தான். எல்லா வித்தைகளிலும் முதல் ஸ்தானம் பெற்ற மகாஜனம் தேவாகரர்களுடைய பூஜைக்கு யோக்கியருமான பிருகல்பதி இதைக் கண்டு வருந்தப்பட்டார். இது செல்வத்தால் உண்டான தோஷம் என்று எண்ணினாலும் பேசாமல் சபையைவிட்டுத் தம் இல்லத்துக்குப் போய்விட்டார். தேவருகு இல்லாமல் சபை சோபிக்கவில்லை.

தான் செய்த அபராதத்தை இந்திரன் உணர்ந்துகொண்டு இதனால் என்ன நேரிடுமோ என்று பயத்தை அடைந்தான். "ஆசாரியருடைய காலில் விழுந்து சமாதானப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்" என்று தீர்மானித்தான்.

பிருகல்பதியோ யாராலும் காணமுடியாத மாயசிலையை அடைந்து மறைந்து போனார். இந்திரன் பெருமூயற்சி செய்தும் குருவானவர் கிடைக்காமல் போன படியால் கவலைக்கு இரையானான்.

ஆசாரியனை இழந்த உடனே இந்திரனுடைய பலம் குறைய ஆரம்பித்தது. அகரர்களுடைய பலம் அதிகரித்தது. அவர்கள் தேவர்களைத் தாக்க ஆரம்பித்தார்கள். தேவர்கள் பிடிக்கப்பட்டதைக் கண்டு பிரம்மா இரக்கம் கொண்டு "தேவர்களே! பிருகல்பதியை இழந்தீர்கள். இது இந்திரனுடைய மதியைத் திடுக்கிட்டு உண்டாயிற்று. இப்போது நீங்கள் துவஷ்டாவின் குமாரனும் தபஸ்வியுமான விகவருபனை வணங்கி அவனை ஆசாரியனாகக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் காரியங்கள் சரிவர நடைபெறும்" என்றான்.

பிரம்மாவினால் இவ்வாறு சொல்லப் பட்ட தேவர்கள் சந்தோஷமடைந்து அவ்வாறே செய்தார்கள். விகவருபன்

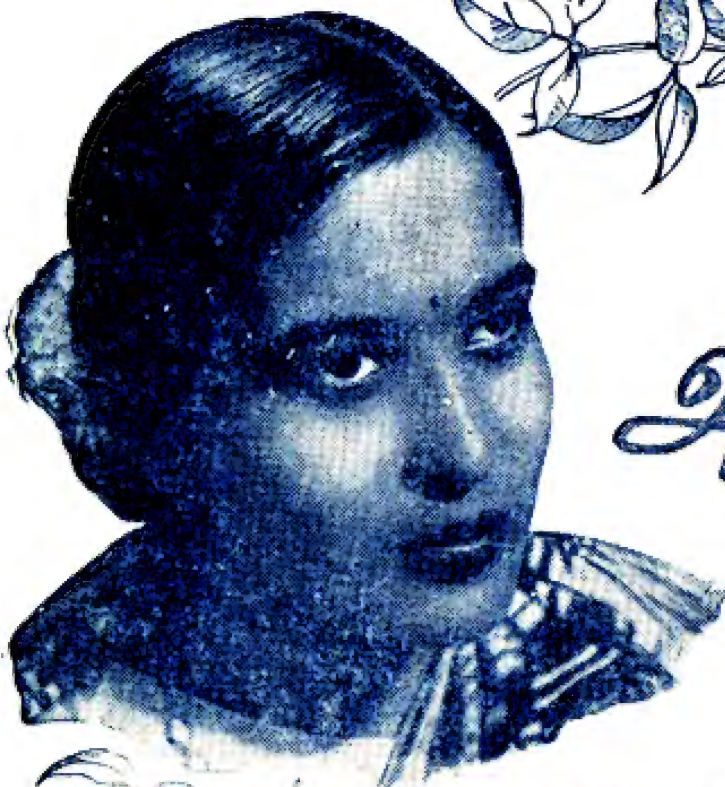
வயதில் மிகக் குறைந்தவன். ஆயினும் மகா தபஸ்வி. தேவர்கள் அவனிடம் சென்று "நீ சிறிதவனாக இருந்தாலும் எல்லா தேவங்களையும் அறிந்தவன். எங்களுக்கு நீ புரோகிதனாக இருக்க வேண்டும்" என்று வேண்டிக் கொண்டார்கள். விகவருபன் ஒப்புக் கொண்டான்.

தபஸ்வியும் கத்தனுமான அவனுடைய சிகையின் பயனாகத் தேவர்களும் இந்திரனும் அகரர்களுடைய தொந்தரவுகளிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டார்கள்.

விகவருபன் துவஷ்டாவின் குமாரனானதும் அவனுடைய தாயார் தைத்யகுலத்தைச் சேர்ந்தவன். அந்தக் காரணத்தினால் விகவருபனைப் பற்றி இந்திரன் சந்தேகம் கொண்டான். "இவனுடைய தாய் நம்முடைய விரோதிகளின் குலத்தைச் சேர்ந்தவன். ஆகையால் இவன் அகரர்களிடம் பட்சபாதம் கொண்டவனாக இருப்பான்" என்று எண்ணினான். இந்தச் சந்தேகம் வரவர அதிகரித்தது.

விகவருபன் இருந்தால் தனக்கு அபாயம் வரும் என்று இந்திரன் தீர்மானித்து விகவருபனை ஏமாற்றி அவன் தவத்தைக் கெடுப்பதற்காக அப்ஸரக ஸ்திரீகளை ஏவினான். அவர்கள் இந்திரன் உத்தரவுப்படி பலவித சிருங்கார சேஷ்டைகளைச் செய்தும் ஈர்த்தனம் செய்தும் ஏமாற்றப் பார்த்தார்கள். விகவருபன் இதற்கெல்லாம் இணங்காமல் தன் பிரமசரியத்தில் உறுதியாக இருந்தான். அதன்மேல் இந்திரன் இந்த வழியில் வெற்றிபெற முடியாது என்று தீர்மானித்துக் கொண்டு பெரும் பாப எண்ணத்தில் இறங்கினான். வசிராசு தந்தைப் பிரயோகித்து விகவருபனைக் கொன்றே விட்டான்.

இவ்வாறு தீராத பாபத்தை அடைந்த இந்திரன் அதற்காகப் பிராயச்சித்தம் செய்து தன் பாபத்தை உலகத்துக்குப் பங்கு செய்து கொடுத்தான் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதனாலேயே பூமியில் சில பாகம் உலர்சில மாயிற்று என்றும் ஸ்திரீகளுக்கு ஆடவர்களுக்கில்லாத சில இயற்கைக் கஷ்டங்கள் வந்து சேர்ந்தன வென்றும்

ஜலத்திற்கு நுகரையும் கொப்பளமும் தோஷமாக ஏற்பட்டனவேன்றும் கதை.

தன் மகன் அக்ரிரமமாகக் கொல்லப் பட்டதினால் துவஷ்டாவுக்கு இந்திரன் மேல் பெருங்கோபம் உண்டாகிப் பழியைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக வேன் வித்தி வளர்த்து தோமாம் செய்தான். அறிவிருந்து இந்திரனுக்குச் சத்தருவான விருத்திராகரன் கிளம்பினான். அக்ரிரமி லிருந்து உற்பவயான அகரணைப் பார்த்துத் துவஷ்டா "ஓ! இந்திரசத்தருவே! விருத்தி அடைவாயாக! இந்திரனைக் கொல்வாயாக" என்று சொல்லித் தேவ ராஜனை எதிர்க்க ஏவி விட்டான்.

விருத்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும் பலத்த யுத்தம் நடந்தது. விருத்திர னுடைய சக்தியே மேலோங்கிற்று. இந்திரன் தோல்வி யடைவான் என்று பயந்த ரிஷிகளும் புலவர்களும் மகா விஷ்ணுவின்விடம் போர்த் தஞ்சம் அடைந்தார்கள். அப்போது திருமால் அவர்களுக்கு அபயம் சொன்னார். "பயப் படாதீர்கள். இந்திரனுடைய வச்சிரா யுதத்தில் நான் பிரவேசிப்பேன். தேவ ராஜன் முடிவில் வெற்றி அடைவான்" என்று.

தேவர்களும் ரிஷிகளும் தைரியம் அடைந்து திரும்பினார்கள். பிறகு ரிஷிகள் விருத்திரனிடம் சென்று "ஈ இந்திரனிடம் சினேகமாக இருக்க வேண்டும். இருவரும் சமமாக இருக் கிறீர்கள். இந்த யுத்தம் உலகத்தை மிகவும் பிடிக்கிறது" என்றார்கள். விருத்திரன் ரிஷிகளை வணங்கி, "குற்ற ழற்றவர்களே! மன்னிக்க வேண்டும்! இந்திரனும் நானும் எவ்வாறு ஒன்றாக

முடியும்? இரண்டு சமதேஜகளுக்குள் எவ்வாறு நட்பு ஏற்பட முடியும்?" என்றான்.

"அப்படிச் சந்தேகப்பட வேண்டாம். நல்லோர்களுடைய சேர்க்கை உறுதி யாகவே இருக்கும்" என்று ரிஷிகள் சொன்னார்கள்.

விருத்திரன் இணங்கினான். "சரி! யுத்தத்தை நிறுத்துகிறேன். ஆனால் எனக்கு இந்திரனிடம் கம்பிக்கை இல்லை. நீங்கள் எனக்கு வரம் தர வேண்டும். உலர்ந்த ஆயுதத்தாலாவது ஈரமான ஆயுதத்தினாலாவது கல்லினாலாவது மரத்தினாலாவது உலோகத்தினாலாவது அஸ்திரத்தினாலாவது நான் இந்திர னைக் கொல்ல முடியாதவனாக இருக்க வேண்டும். பகலிலாவது இரவிலாவது எனக்கு இந்திரனுல் மரணம் உண்டா காமல் நீங்கள் ஆசீர்வதிக்கவேண்டும்" என்றான்.

"அப்படியே!" என்றார்கள் தேவ ரிஷிகள்.

விருத்திரன் பயந்தது சரியே. இந்திரன் விருத்திரனிடம் உண்மையாக நட்பு கொள்ளவில்லை. அவனைக் கொல்வச் சமயம் பார்த்த வண்ணமாகவே இருந்தான். ஒரு நான் சாயங்காலம் கடற்கரையில் விருத்திரனைச் சந்தித்தான். இது அகரணை வஞ்சித்துக் கொள்ளும் சமயம்; இது பகலுமில்லை இரவுமில்லை என்று யுத்தம் துவங்கினான். அப்போது விருத்திரன் "ஹே! அதமனே! வீண் போகாத வச்சிராயுதத்தை ஏன் பிரயோகிக்காமலிருக்கிறாய்? ஹரியின் தேஜஸினால் பிரவேசிக்கப்பட்டிருக்கும் உன்னுடைய ஆயுதத்தை என் மேல் செலுத்து; நான் நற்கதியை அடைவேன்" என்று திருமாலு ஸ்தோத்திரம் செய்து பஜித்தான்.

இந்திரன் விருத்திரனுடைய வலது கையை வெட்டினான். விருத்திரன் அதற்குச் சலியாமல் தன் இடது கையால் இருப்பு உலக்கையை விசி இந்திரனைத் தாக்கினான். இடது கையையும் இந்திரன் வெட்டினான். இரண்டு கைகளும் இழந்த விருத்திரன் வாயைத் திறந்து இந்திரனை விழங்கிவிட்டான். "ஐயோ!" என்றார்கள் தேவர்கள்.

ஆனால் இந்திரன் சாகவில்லை. விருத்திர னுடைய வாயிறைக் கிழித்துக் கொண்டு வெளியே வந்து பக்கத்திலிருந்த கடற்கரை நுகரையில் வச்சிராயுதத்தைப் பிரவேசிக்கச் செய்து அந்த நுகரையை விருத்திரன் மேல் பிரயோகித்தான். அப்போது மகாவிஷ்ணு அந்த நுகரையில் புகுந்தார். விருத்திரன் மாண்டான்.

இடை விடாத யுத்தத்தால் மிகவும் பீடிக்கப்பட்ட உலகம் உடனே சந்தோஷம் அடைந்தது. ஆனால் இந்திரன் பிரம்ம ஹத்தி தோஷத்தினாலும் சத்தியம் தவறியதாலும் அவமாயம் அடைந்து ஒன்றியிழந்து கெட்கத்தில் மூழ்கி வானுடைய கண்ணுக்கும் காணப்படாமல் மறைந்து கொண்டான் !

அரசன் இவ்வாமல் மக்கள் வாழ முடியாது. அரசன் என்றால் அரசு சேனுக்கும் தனி மனிதனு குலமோ சபையோ ஏதேனு மொன்று. இந்த இயற்கை நிலதிப்படி இந்திரன் மறைந்ததும் தேவர்களும் ரிஷிகளும் மிக்க வருத்தப் பட்டார்கள்.

பிறகு பராக்ரீரமமும் புகழும் சிலமும் பொருத்திய உலகம் ராஜனிடம் ரிஷிகளும் தேவர்களும் சென்று "தேவ ராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் பெற்று நீ எங்களுக்கு இந்திரனாக இருக்க வேண்டும்" என்று வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

"நான் அரசுதன். உங்களை என்னால் எவ்வாறு காப்பாற்ற முடியும்? இந்திரன் எங்கே, நான் எங்கே?" என்று உலகம் அவனுக்கு இயற்கையான அடக்கத்துடன் மறுத்தான்.

"எங்களுடைய தவத்தில் பயனை எல்லாம் நீ அடைவாய். நயங்காமல் அபிஷேகம் செய்துகொள். உய் றுடைய கண்களுக்குப் பட்ட யாவானுடைய தேஜஸும் உன்னை அடைவாய். இதனால் நீ பவவானு வாய். உலகக்கத்தில் தேவராஜனாக இருக்கக் கடவாய்" என்று வற்புறுத்திச் சம்மதிக்கச் செய்தார்கள்.

புரட்சி என்பது புதிதல்ல. தேவ லோகத்திலும் புரட்சி நடந்ததாக இந்தக் கதை புராணத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. தேவர்கள் இந்திரனை நீக்கி விட்டு உலகத்தை தேவராஜனாகச் செய்தார்கள். பிறகு உலகம் எவ்வாறு நாசமடைந்தான் என்பதற்கு கதையும் கேட்க வேண்டிய கதை.

தேவை

சென்னையிலுள்ள இந்தியா கவர்ன்மென்ட் பப்ளிக் இன்பர்மேஷன் ப்யூரோவில் தாற்காலிகமான தமிழ் உதவி ஜர்னலிஸ்ட் ஸ்தானத்துக்கும் தமிழ் டைப்பிஸ்ட் ஸ்தானங்களுக்கும் ப்ரிட்டிஷ் பிரஜைகளிடமிருந்து விரிணப் பங்கள் கோரப்படுகின்றன. இந்த ஸ்தானங்கள் யுத்த முடிவு வரை இருக்கக் கூடும்.

உதவி ஜர்னலிஸ்ட்: வயது 21-35. சம்பளம் 150-5-200. நல்ல கலூரிப் பயிற்சியும் பத்திரிகை அனுபவமும் அத்தியாவசியம். ஏதேனும் ஒரு தமிழ்த் தினசரிப் பத்திரிகை ஆபீஸில் குறைந்தது 12 மாத காலம் சேர்ந்தாற் போல் வேலை செய்து அனுபவப் பட்டவர்களுக்கு முதன்மை கொடுக்கப்படும். ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழிலும் தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்ப்பதில் நல்ல திறமை அத்தியாவசியம். விரிணப்பதாரர்கள் நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்களின் நகல்களுடன், பிரசுரமான கட்டுரைகளின் பிரதிகளை, சாத்தியமான இடங்களில் கையெழுத்திட்டு, அனுப்ப வேண்டும். விரிணப்பங்கள் ஆங்கிலத்தில் இருக்க வேண்டும்.

டைப்பிஸ்டிகள்: வயது 18-35. சம்பளம் ரூ. 60-2-80-5-120 விரிணப்பதாரர்கள் மெட்ரிசுலேஷன் அல்லது அதற்குச் சமமான பரீகஷையில் தேறியவர்களாகவும், திருத்தமாயும் துரிதமாயும் தமிழில் டைப்படிக்கக் கூடியவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கும் சக்தியும் நல்ல கையெழுத்தும் அத்தியாவசியம். பத்திரிகை அனுபவமுள்ளவர்களுக்கு முதன்மை கொடுக்கப்படும். விரிணப்பதாரர்கள், நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்களின் நகல்களுடன், பத்திரிகைப் பயிற்சியையும் இதர யோக்க்யதாம்சங்களையும் பற்றிய விவரங்களை அனுப்ப வேண்டும். விரிணப்பங்கள் தமிழில் தத்தம் கையெழுத்திற் இருக்க வேண்டும்.

சென்னையில், தேர்ந்தெடுக்கும் கமிட்டியார் முன் அவரவர் செலவில் பரீகஷைக்கும் பேட்டிக்கும் ஹாஜராகும்படிச் சில பேர் அழைக்கப்படுவார்கள். விரிணப்பங்கள், பிரின்சிபல் இன்பர்மேஷன் ஆபீஸர், ப்யூரோ ஆப் பப்ளிக் இன்பர்மேஷன், கவர்ன்மென்ட் ஆப் இந்தியா, 7, ஷட்ஸ் ரோட், சென்னை என்ற விவசத்துக்கு 1945 மார்ச் 9க்குள் வந்து சேர வேண்டும்.

இதய ஜூனி

எரி. ஆர். ஆர். மணி

டெலிபோன் மணிச் சத்தம் கேட்டு, ஏதோ குறிப்புகள் தயாரிப்பதில் திவிரமாய் முனைந்திருந்த சதாசிவம் எரிச்சலுடன் அதைப் பார்த்தார். "சரிதான்! இன்றைக்கு வேலை ஒன்றும் சுடக்கப் போகிற தில்லை" என்று முறுமுறுத்துக் கொண்டே அந்தக் குறிப்புக் காகிதங்களை மேல்லாம் துக்கி மேஜையின் ஒரு மூலையில் எறிந்துவிட்டு, ரிவீவரைக் கையிலெடுத்தார்.

"ஹலோ! யார் பேசுகிறது?..... கோமதிபா? இப்போ என்ன அவ்வளவு அவசரம்?"

டெலிபோனில் பேசியது அவருடைய மனைவி கோமதிதான்.

"ஊரிலிருந்து அப்பாவும் அம்மாவும் வந்திருக்கிறார்கள். இன்று மாலை காலரை மணி வண்டிக்கே மறுபடியும் புறப்படப் போகிறார்களாம்."

"சரி, அவ்வளவு அவசரமான வேலையாய் இருந்தால் என் ஒன்றும் குறுக்கே சிக்க மாட்டேன்."

"இன்றைக்கு எல்லா காரியம் இருக்கிறதாம். சரீபத்தில் எல்லா கான் ஒன்றும் கிடையாதார். அதனால்....."

"அதனால் என்ன?"

"என்னையும் அழைத்துக்கொண்டு..."

"உனக்கென்ன வந்தது இப்போது?"

"உங்களுக்கு அதெல்லாம் ஏன் ஞாபகம் இருக்கப் போகிறது? என் ... ஊரானம் பண்ணி ஆறு மாசம் ஆகப் போகிறதே!" என்று வெட்கம் கிறைந்த குரலில் பதில் வந்தது.

சதாசிவத்தின் முகத்தில் இலேசான புன் சிரிப்புத் தவழ்ந்திருக்கும் என்று கையர்கள் ஊகித்துக் கொண்டால் அந்த ஊகம் சரியல்ல என்று சொல்ல கான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்கு மாறாக அவர் ஏதோ யோசனை செய்யலானார். சென்ற

ஒரு மாத காலமாய்த் தமக்கும் மாமனாருக்கும் கடந்த கடிதப் போக்குவரத்தகன் அவரது ஞாபகத்துக்கு வந்தன.

"சரி, போய்விட்டு வா. எனக்காக கீம்கள் காத்திருக்க வேண்டாம். எனக்கு வேலை கிறைய இருக்கிறது. நேரே ஸ்டீட வுனுக்கு வந்து பார்த்துக் கொள்கிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு ரிவீவரைக் கிழே வைத்தார்.

2

சிற வயதிலேயே தாயாரை இழந்த சதாசிவம் முழுக்க முழுக்க 'அப்பா பின்னை' யாகவே வளர்ந்தான்.

அவன் தகப்பனார், டடராஜன் எம்.ஏ., பி.எல். அக்காலத்தியப் பொருளாதார உலகில் முக்கியமானவர்களில் ஒருவர். கண்டிப்பானபேர்வழி. எந்த விஷயத்தையும் ஒரு திட்டப்படியே செய்து அதன் பலபலன் களையும் திட்டப்படியே அனுபவித்த வாழ்ந்தவர். வாழ்க்கையின் என்னஞ்சிற அம்சத்திலிருந்து மகத்தான சிகழ்ச்சிகள் வரை அவர் இந்தக் கொள்கையை விடாப்பிடியாகப் பிடித்தது தன் காலமெல்லாம் கழிந்தார்.

அப்பாலினுடைய, இப்படிப்பட்ட கொள்கையிலேயே தோய்ந்து ஊறி வளர்ந்த சதாசிவம் அனேக விஷயங்களில் அவரை ஒத்திருந்ததில் ஆச்சரியமில்லை.

டடராஜன் தன் திட்டப்படியே அவனை வளர்த்து, தன் செல்வாக்கினால் பிரபல பாக்கர்களான மோகன்ராய்—கேசவராய் ஸ்தாபனத்தில் அவனை அமர்த்தினார். அதத்தில் அடக்கமும் முகத்தில் அழகும் பொருத்திய கோமதிபைக் கல்யாணம் செய்து வைத்தார். அவன் வந்த அதிர்ஷ்டமோ, அவ்வது சதாசிவத்தின் திரமையோ, வேறு என்ன காரணமோ,—சதாசிவம் வேலையில் எல்ல பெயர் வாக்கிக் கினைக் காரியாலயம்

கனிலொன்றில் மாணேஜராகி, மாதம் ரூ. 200 சம்பாதிக்கும் நிலைமையடைந்தான்.

கடராஜனின் வாழ்க்கைத் திட்டங்களைல்லாம் அனேகமாய் முடிவடைந்து போனதனாலேயோ என்னவோ, அவர் இம் விலகலிலிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டார்.

பெரிய மனிதர்களின் ஜாப்தாவில் சேர்ந்தகொண்ட சதாசிவத்தை, காம் 'அவன், இவன்' என்று மரியாதைக் குறைவாய்க் குறிப்பிடாமல், 'அவர், இவர்' என்று குறிப்பிடுகோமே! பெரிய இடத்துப் பொல்லாப்பை மக்கெதற்கு?

3

மேற்கு வானத்தில் ஒரே ஒரு நட்சத் திரம் மட்டும் தோன்றியிருந்தது. கிணற்றுக்குப் பக்கத்திலுள்ள மேடைமேல் உட்கார்ந்து கொண்டு கோமதி அந்த நட்சத் திரத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்தாள். வெளிர்ச் சம்பக்கென்று வந்ததே தவிர அன்றாய் இருட்டவில்லை.

இரண்டு, மூன்று விநாடிகள் அந்த நட்சத் திரத்தைப் பார்த்தாள். பிறகு, தன் பக்கத்திலிருந்த வேப்பமரத்தைப் பார்த்தாள்; கிணற்றைப் பார்த்தாள்; மறுபடி வேப்பமரம்; நட்சத்திரம்!

இதெல்லாம் சேர்ந்து, அவன் மனதிலுள்ள பழைய சம்பவங்களைக் கட்டாயம் கிளறி யிருக்க வேண்டுமல்லவா?

இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன், அவன் கணவன் வீட்டிற்குப் போவதற்கு முதல் நாள் மாலை, கிணற்றக்கரையின் அமைதியையும் வேப்ப மரத்தின் ஆரோக்யமான காற்றையும் அனுபவிப்பதற்காக வந்திருந்தான். அப்போது அவன் மனதில் ஆனந்தம் விரப்பியிருந்தது. குதகலத்தோடு தன்னைச் சுற்றிப் பார்த்தபோது அந்த நட்சத்திரம் என்னவெல்லாமோ ஜால வித்தை செய்து அவளை மயக்கிற்று. என்னென்னவோ இன்பக்கதைகள் சொல்லிற்று. வேப்பமரத்த 'சலசலப்பு'க்கூட அன்று ஒரு பிரேம இதமாய்க் காதில் விழுந்தது.

அதற்கப்புறம் இரண்டு வருஷங்கள் ஓடி விட்டன. மறுபடி அதே நட்சத்திரம், அதே வேப்பமரம், அதே அமைதி. ஆனால் இப்போது அந்த நட்சத்திரம் இன்பக்கதைகள் சொல்ல வில்லை, வேப்ப மரம்

பிரேம இதம் பாடவில்லை; அந்த அமைதி கிம்மதியைக் கொடுக்கவில்லை; குலுத்தது.

வாழ்க்கை, மனைவி. அன்பு முதலிய விஷயங்களைப் பற்றி யோசிப்பதற்குக்கூட நேரமில்லாதபடி சதாசிவத்தின் மனம் பாக்கியேவிலேயே ஈடுபட்டிருந்தது. அனேகமாய், தினந்தோறும் இரவு பதினொரு மணி வரையில் விழித்துக் கொண்டு ஏதாவது கணக்குப் புத்தகங்களைப் பாட்டிக் கொண்டிருப்பார். அங்ஙனம் பாக்கியின் விவரபாச விஸ்தரிப்புக்காகத் திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருப்பார். ஆரம்பத்தில் ஒரு நாள் கோமதி, "இப்படி எல்லாம் வேலை செய்வதற்கு உக்கன் ஆயின் மாணேஜர் ஒருவர்தான் அகப்பட்டார்? உடம்பு என்னத்திற்காகும்?" என்று கேட்டாள். அவர் முகம் கண்டியது. அவளை அடைசியமாய்ப் பார்த்து, "உனக்குச் சம்பந்தம் இல்லாத விஷயங்களில் தலையிட வேண்டியதில்லை. என் ஆயின் விஷயங்களைக் கவனிக்கக் கூட உன் உத்தரவு வேண்டுமா? உன் வேலையைப் பார்த்துக் கொண்டு போ!" என்றார். கோமதியின் இதயம் புண்பட்டுப் போய்ற்று. அவர் உடம்பு கெடுவதும், விவாதியால் கஷ்டப்படுவதும் அவளுக்குச் சம்பந்தம் இல்லாத விஷயங்களா?

வருவதென்று — அதாவது, அவனுடைய கடிதங்களைப் படிக்கும்போது. அப்போது அவளை நினைத்துப் பச்சாத்தாபப்படுவார்.

அவன் கடிதங்களுக்குப் பதில் எழுதுவதில் மாத்திரம் அவர் ரொம்பக் கணக்காக இருந்தார். “இங்கே நான் செலக் கியம். அங்கே நீ செலக் கியமா?” என்ற தோரணையில்தான் இருக்கும் அவர் கடிதங்களெல்லாம். என்னதான் இருந்தாலும் அவனுடைய ஒவ்வொரு கடிதத்திற்கும் உடனுக்குடன் பதில் போய்ச் சேர்த்துவிடும். அது உத்தியோகம் கற்றக் கொடுத்த பழக்கமாயிருக்கலாம்!

சதாசிவத்தின் வாழ்க்கையிலேயே இளர்ச்சியுண்டு பண்ணின சம்பவம் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். ஒரு நாள் காலை ஆயிரம் மூன்று மணிக்கு ரொம்ப அவசரத்தோடு போய்க் கொண்டிருந்தபோது, டயர் மாட்டு லாடத்தின் மேல் எறிக்கிவிட்டது. வேகமாய் வந்து கொண்டிருந்த வண்டி சாலையின் இடது பக்கம் திடீரென்று திரும்பி அங்கிருந்து விளக்குக் கம்பத்தில் மோதாமல் மயிரிழை தப்பி, பயங்கரமாய்க் கத்திக்கொண்டே ஒரு உலுக்கு உலுக்கிவிட்டுச் சின்றது. விளக்குக் கம்பத்தின் பக்கத்தில் சின்ற கொண்டிருந்த ஒரு பெண் மின்னலைப் போலப் பாய்ந்து எமன் வாயிலிருந்து தப்பினாள். சதாசிவம் அவசரமாய்க் கீழே குதித்துப் பார்த்தார். அந்தப் பெண் மின்னலைப் போலப் பாய்ந்தாளே யொழிய அதைப் போல் மறைந்து விடவில்லை. ஆனால் அவன் தேகம் மட்டும் அதிர்ச்சியினால் நடுக்கித் கொண்டிருந்தது.

சதாசிவம், “மன்னிக்கவேண்டும்; ஏதாவது அடிபட்டதோ?” என்று கேட்டார். அந்தப் பெண் புன்னகை புரிந்தாள். “வண்டி எங்கே குடை சாய்ந்து விடப் போகிறதோ என்று பயந்தேன். எல்லாவேளையாக ஒன்றும் கோவிலில்” என்று சொல்லும் போதே அவன் குரலில் ஏற்பட்டிருந்த நடுக்கத்தைக் கண்டுகொண்டார்.

சதாசிவம், “மன்னிக்கவேண்டும்; ஏதாவது அடிபட்டதோ?” என்று கேட்டார். அந்தப் பெண் புன்னகை புரிந்தாள். “வண்டி எங்கே குடை சாய்ந்து விடப் போகிறதோ என்று பயந்தேன். எல்லாவேளையாக ஒன்றும் கோவிலில்” என்று சொல்லும் போதே அவன் குரலில் ஏற்பட்டிருந்த நடுக்கத்தைக் கண்டுகொண்டார்.

மனோ வேதனையின் பாரம் அவளை அழுத்த, இரண்டு வருஷங்களுக்குமுன் இன்பக் கதைகள் சொன்ன அதே கடித்திரம் இன்று கேலி செய்ய, இன்றைக்குப் பக்கத்திலிருந்து மேடைமேல் தனியாக உட்கார்ந்திருந்தான். இந்தனை பெரிய உலகத்தில் நன் மனோவேதனையைத் தனிப்பட்டவராக யாரும் இல்லை—யாராவும் முடியாத—என்பதை நினைத்தபோது அவன் கண்களில் நீர் துளம்பியது.

கோமதி பிறந்தகம் சென்ற விட்டதனால் சதாசிவத்தின் எந்த வேலைக்கும் சந்தகம் ஏற்பட்டு விடவில்லை. அவருடைய பாவக் அலுவல்களெல்லாம் வழக்கம் போலவே நடந்து வந்தன. வீட்டில் ராத்திரி பன்னிரண்டு மணி வரையில் விழித்திட்டுக் கொண்டு வேலை செய்தாலும் கூட யாரும் முணுமுணுக்கவோ, கச்சரிக்கவோ போவதில்லை.

கொஞ்சம் நாட்கள் ஆன பிறகு அவருக்குச் சில சமயங்களில் கோமதியின் ரூபகம்

பிரதூ ஒர் டாக்ஸி அமர்த்திக் கொண்டு அவளை தவன் வீட்டிற்குக் கொண்டு போய் விட்டு விட்டு, ஆபீஸிற்குச் சென்றார்.

இப்படியாகச் சதாசிவத்திற்கும் திவான் பகதூர் கனகராஜனின் பெண் மீனாகுபிக்கும் பரிச்சயம் ஏற்பட்டது.

பானகராஜன் ரொம்ப காகரிகமான மனிதர். ஆகவே, சதாசிவம் மீனாகுபியுடன் பழகுவதை அவர் ஆட்சேபிக்கவில்லை. தவிர, அவருக்குத் தன் பெண்ணின்மேல் தபார சுப்பிக்கை—தவன் தெரி தவறிப் போக மாட்டானென்று. இன்னொரு விஷயம். சதாசிவம் கலியாணமானவர் என்று அவருக் காவது மீனாகுபிக்காவது தெரியாது.

இப்போதெல்லாம் சதாசிவத்தால் மூன் மாதிரி ஒரே குறியுடன் வேலை செய்ய முடியவில்லை. அடிக்கடி மீனாகுபியின் அழகான முகம் அவர் மனக்கண்மூன் தோன்றித் தொந்தரவு கொடுக்க ஆரம்பித்தது. இந்தத் தொந்தரவை அவர் மனப்பூர்வமாய் வச யேற்றார்.

மாலை கோக்களில் கோம் போவதே தெரியாமல் மீனாகுபியும் சதாசிவமும் சதாவது பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் சம்பாஷணையில் காதல்தான் பிரதான அம்சமாயிருக்கும்.

ஒரு நாள், “எனக்கு இந்தப் பெண் ஜன்மமே பிடிக்கவில்லை. குயிலாகப் பிறந்து ஆனந்தமாய்ப் பறந்து திரிய வேண்டுமென்று ஆசையாய் இருக்கிறது!” என்றான் மீனாகுபி.

“என்றாயிருக்கிறது! குயில் பாடத்தான் செய்யும்; இவ்வளவு அழகாகப் பேசுமா?” என்று கொஞ்சம் புத்திசாலித்தனமாகவே பதில் சொன்னார் சதாசிவம்.

“ஏன்? நீக்களும் குயிலாக மாறிவிட்டால் அப்பறம் எம்க்குள் பாஷை வேற்றமை யிருக்காதல்லவா? பாஷை வேற்றமை மாத்திரம்தான் இருக்காது? எந்தவிதமான வேற்றமையும் இருக்காது. அப்பறம் காணும் நீக்களும்” என்று மீனாகுபி சொல்லுவதற்குள் சதாசிவம் இடைமறித்து, “அதெல்லாம் எனக்கு வேண்டாம். எங்கள் பங்கிற்குப் புதிதாய் விஸ்தரிப்புத் திட்டம் போட்டிருக்கிறேன். அதன்படி எல்லாம் நடத்தால் எங்கள் வியாபாரம் இரண்டு மடக்காகும். அப்பறம் என்டனில் கூட ஒர் காசியாலயம் ஆரம்பித்து நடத்தவதற்கு வேண்டிய செல்வாக்கு ஏற்படும். இதை யெல்லாம் விட்டு விட்டுக் குயிலாகவும் சிசி

யாகவும் பிறந்து என்ன வாழ்க்கை வேண்டிக் கிடக்கிறது” என்று பிரமாதமாய்ப் பேசி முடித்தார்.

மீனாகுபி யோசனையில் ஆழித்து போனான். சதாசிவத்தைப் பற்றித் தான் மூன்று கொண்டிருந்த தபிப்பிராயங்கள் எவ்வளவு தவறு என்று அறிந்து கொண்டான்.

சதாசிவத்தின் அறியாமை காரணமாகவே அவரிடம் அவனுக்குத்த பற்றாதல் இன்னும் அதிகமாயிற்று. அத்த அறியாமையைப் போக்க வேண்டியது தன் கடமை, அது தன்னால் முடியும் என்றும் தவன் கம்பினான். பெண்களின் மனோ சத்தவத்தை அவருக்குப் புரியப்பட எடுத்துச் சொன்னான். அத்தச் சின்னப் பெண்ணிற்கு இவ்வளவு விஷயங்கள் தெரியுமா என்று சதாசிவம் ஆச்சரியப்பட்டார். அவன் சொன்ன விஷயங்களை யெல்லாம் பற்றி யோசிக்கவும் தலைப்பட்டார்.

அவர் சித்திலையின் உட்கேகம் அதிகமாக அதிகமாக இன்னதென்று விளக்காத ஒரு குறையை — பல லிசத்தை — தன் இதய அரங்கத்தில் வைத்திருப்பதாய் உணர்வானார். யானாயோ கினைத்துப் பச்சாத்தரிப்படுவது போல் உணர்ந்தார்.

5

மீனாகுபி பத்த; வெளியே ஒரே இருட்டு. அமாவாசைக்கு இன்னும் இரண்டு நாட்கள் இருந்தன. மானத்தில் கட்சத்திரங்கள் நெதிக் கிடந்தன.

மிகவும் இறக்கமாக இருந்ததால் சதாசிவம் ஜன்னலோரமாய்ச் சாய்வு காற்காலியைப் போட்டுக் கொண்டு சாய்ந்து கொண்டிருந்தார். அவர் கையில் அன்று வந்த கோமதியின் கடிதம் காணப்பட்டது. அதை அவர் முன்னமேயே ஒருசரம் படித்திருந்தும், இன்னமொரு தரம் படிக்க வேண்டுமென்ற எடுகு தோன்றிற்று.

கோமதியின் பிரசவத்திற்கு நாட்கள் கொடுக்கிக் கொண்டு வந்தன.

“இன்னும் மூன்று, காங்கு நாட்கள் கூடத் தக்காது என்று டாக்டர் தக்கமணி சொல்லுகிறான். என்னை யறியாமலேயே என் மனசில் ஏதோ ஒரு பயம் புகுந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த கிணமையில் உங்களைப் பற்றியே இரகம் பகலும் கினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். வேறு ஆதரவு என்ன இருக்கிறது பெண்ணாய்ப் பிறந்த எனக்கு?”

இதற்கு மேல் சதாசிவத்தால் படிக்க முடியவில்லை. மனதில் என்னயோ உறுத்திக் கொண்டிருந்தது. சற்று கோரம் என்ன வெல்லாமோ கிணத்துக் கொண்டிருந்து விட்டு மறுபடியும் கடிதத்தை எடுத்துப் படிக்கலானார்:

“உங்கனிடம் ஒரு வரம் கேட்டுறேன். மிகவும் மனரூக் கேட்டுறேன். உங்களைப் பார்க்க வேண்டும்போல் இருக்கிறது. எனக்கு என்ன தேர்த்தாலும் உங்கள் தரிசனம் கிடைத்த பிறகு தோட்டமும் என்று பகவானைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். தயவு செய்து இந்த ஒரு வரத்தை மட்டும் அடியானுக்கு அளிக்க வேண்டும். என்னும் உங்களுக்கு எத்தனையோ தொல்லைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும் இந்தத் தொல்லை மாதிரிப் பெரிய மனது பண்ணி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தான் பரம்படுகிற விதம் நடந்து விட்டால் இதுதான் தான் உங்களுக்குக் கொடுக்கும் கடைசித் தொல்லைபாக இருக்கும்.....”

சதாசிவத்தின் கண்களாக் கண்ணீர் மறைத்தது. உன்னம் கெழி, சிறு குழந்தையைப் போல் தேம்பினார் அவர். பிறகு எழுந்த அறைக்கு வெளியே விருத்த தாழ் வாரத்தில் கின்று கொண்டு விண்டின் கன் கிறைந்திருந்த ஆகாயத்தைப் பார்த்தார். கீழே பார்த்தார். தோட்டக்கார ராமனும் அவனுக்கு விருத்தானியாக வந்திருந்த அவன் மாமனும் உட்கார்த்து கொண்டு பேசிக்கொண்டிருந்தது அவர்கள் குரல்களினின்றும் தெரிய வந்தது.

“ஏன்டா, ராமா! சம்பகம் ஊருக்குப் போய் சொம்ப காணாச்சுதோ?” என்றான் மாமன்.

சம்பகம் ராமனுடைய மனைவி.

“உம், ஆச்சுதே! இந்தச் சித்திரை பனி கொண்டுக்கு காணாமாசு மாகிறதே! எனக்கு என்னயோ வருஷக் கணக்கிலே ஆளுப்பலே தோணுது, மாமா!” என்றான் ராமன்.

“ஓ போய்ப் பார்க்கவே யில்லையா?”

“அப்போ கொளத்தே பொறந்ததும் போனதுதான். அப்புறம் போகவே யில்லை. எனக்கு வரவாப் பைத்தியம் பிடுச்சுமின்னு தோணுது, மாமா! வீட்டிலே பொம்பிளை யில்லாட்டி வீடு வீடாவாத் தோணுது? ஐயா கிட்டே ஒரு காது காள் ரஜா வாக் கிட்டுப் போய்க் கூட்டிக்கிட்டு வந்தடப் போறேன். காணக்குத்தான் ஐயாவைக் கேக்கணும்.”

“ஏழை ராமனுடைய மனதில் இருக்கும் அன்பு கூட என் மனதில் இல்லையே!” என்று கிணத்துக் கொண்டார் சதாசிவம். தன்னையே சித்தித்துக் கொண்டு மறுபடி

மனைவி :—யாரையோ கூட அழைத்துக் கொண்டு வருகிறீர்களே, அவர் யார்?

கணவன் :—யாரோன்று எனக்குத் தெரியாது. பன்னிரெண்டு எல் பின்னிரையே பேர்ப்பரைப் படித்துக் கொண்டு வருகிறார்.

மனைவி :—அது சரி, பேர்ப்பர் யாருடையது? கணவன் :—பேர்ப்பர் அவருடையதுதான்!

யும் சாய்வு காற்காலியில் சாய்த்தார். சிறிது கோத்திற்குப் பிறகு. ஏதோ முடியுக்கு வந்தவர் போல் உன்னை வந்து விளக்கை அணைத்து விட்டுப் படுத்தார்.

6

கணவன் தான் கேட்ட வரத்தை அவ்வளவு கீகிரத்தில் அளிப்பார் என்று கோமதி எதிர்பார்க்க வில்லை.

அவன் ரொம்பப் பலதீனமாய்க் காணப் பட்டான். அவன் கண்களிலுள்ள அத்தத் தாபம் கிறைந்த பார்வை யொன்றே சதாசிவத்தைத் துளைத்தது. “கோமதி!” என்று ஒரே வார்த்தைதான் அவரால் பேச முடிந்தது. ஆனால் அந்த ஒரு வார்த்தையிலேயே அவர் உணர்ச்சி பூராவும் திணிக்கப் பட்டிருந்தது.

கீழே விழுந்த குழந்தையை, “விழாதாயா, குழந்தை! ஐயோ, பாவம்!” என்று யாராவது பரிதாபத்தடன் கேட்டபிறகு தான் குழந்தைக்கு அழகை அதிகமாகிறது. இதேமாதிரிதான் கோமதியும் தன் கணவன் வாயிலிருந்து உணர்ச்சி கிறைந்த ஒரு வார்த்தையைக் கேட்டவுடன் துக்கம் கரைபுரண்டு போய்க் கண்களின் மார்பில் முகத்தைப் புதைத்ததுக் கொண்டு விம்மினான். சதாசிவத்திற்கும் கண்ணீர் விடுவதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் செய்யத் தோன்ரவில்லை. அத்தத் தன்பத்தின் மத்தியிலேதான் வாழ்க்

கைவீன் மகத்தான இன்பத்தையும் அவன் உன்மும் எட்டிப் பார்த்தது.

கோமதிக்கு கோவு கண்டிவிட்டது. சதா சிவத்தின் மனம் ஒரே குழப்பத்தில் ஆழ்ந்திருந்தது. அவர் அனுபவிப்பது இன்பமா தன்பமா என்றகூட அவருக்குத் தெரியவில்லை.

கிடைத்த கோமதி விருந்த அழைப்பினை விருந்த 'சுவா, சுவா' என்று வினா காதம் போன்ற சின்னஞ்சிறு குரல் அவரை ஏதோ ஒரு உலகத்திற்கு அழைத்தார் சென்றது. தேகம் முழுவதும் அவருக்கு மயிர்க்குச்சல் உண்டாயிற்று.

"பெண் குழந்தை!" என்று கோமதியின் தாயார் சொல்லிக் கொண்டே உள்ளே விருந்த ஓடி வந்தான். மாப்பிள்ளை கிடைத்த போல் ஒரே பார்வையுடன் சிற்பதைக் கண்டு அவன் சற்று பயந்தே போனான்.

கடைசியில், சதாசிவத்தைப் பார்க்க விருப்பவதாகக் கோமதி சொல்லி யனுப்பினான். சதாசிவம் உள்ளே துழைந்தார். கோமதியின் சின்னஞ்சிறு பிம்பம் போலிருந்தது குழந்தை. கோமதி ஏதோ பெரிய காரியத்தைச் சாதித்தாவிட்ட பெருமை தோன்ற, "உங்கள் குழந்தையைப் பார்த்தீர்களா?" என்றான் மெதுவாக. அப்போது அவன் முகத்தில் படர்ந்திருந்த பரிபூரணப் பொலிவு அவர் கெஞ்சை என்னவோ செய்தது. தடுமாறிய குரலில். "கோமதி, என் கண்ணே!" என்றார். அவர் மாட்டி விபயி விபயி அடக்கிற்று.

அன்று இரவே அவன் உடல்சிலைமோசமாகிவிட்டது. காடி மிகவும் பலநினைமதி வந்தது. அந்த வீட்டிலுள்ளவர்களுக்கு உலகம் இருண்டு தோன்றியது. அடுத்த காள் அமாவாசை வேறு அவர்களைப் பயமுறுத்தலாயிற்று.

அந்த இரவில் சதாசிவம் அசைவற்றத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்!

'டம், டம்' என்று மணி இரண்டு அடித்தது. அவர் கெற்றியில் 'சில்'லென்ற உணர்ச்சி பட்டுக் கண்களைத் திறந்தார். என்ன ஆச்சரியம்! கோமதி அவர் பக்கத்தில் சிந்துகொண்டு அவரைப் பார்த்துப் புன்னகை புத்தான்.

"கோமதி! என்ன இது? எப்படி நீ எழுந்து வந்தாய்?" என்று கேட்டார் அவர்.

"உங்கள் மனசை முடியிருந்த திரை தான் விவகிப் போய்விட்டதே. இனிமேல் எனக்கு எதுவும் வாய்மையில்லை" என்றான்.

"கோமதி, உனக்கு என்ன பயிற்சியமா? போய்ப் படுத்தக் கொள். காள் கொண்டு போய் விடுகிறேன் வா" என்றார்.

கோமதி ஒரு மாதிரியாகச் சிரித்தான்.

"உங்களால் அது முடியாது; என்னுடைய முடியாது. ஒரு வார்த்தை சொல்லி விட்டுப் போய் விடுகிறேன். உங்கள் மனசில் இப்போதுதான் வெளிச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் என்னை நீங்கள் மறக்க முடியாது. அது ஒன்றே எனக்குப் போதும்" என்று சொல்லிக் கொண்டே காற்றில் மிதப்பவன் போல் விவகிச் சென்ற மறைந்தான்.

சதாசிவம் அவரைப் பிடிக்க எழுந்தார். கால்கள் சிலத்தில் பாகவில்லை. சுழன்று சுழன்று எக்கேயோ போய் விழுந்தார்.

சதாசிவம் கண்களைத் திறந்தபோது கட்டிலிலிருந்து கீழே விழுந்திருந்தார். தேகமெல்காம் வியர்வை வென்னமாய் இருந்தது.

அதே சமயம் மாமனார் உள்ளே வந்து, "மாப்பிள்ளை, கோமதி மோசம் செய்து விட்டான். யாருக்குமே தெரியாமல் போய் விட்டானே!" என்று அலறினார்.

சதாசிவம் மெதுவாக, "இல்லை, மாமா! இல்லை; என்னிடம் சொல்லி விட்டுத்தான் போனான்" என்றார்!

ஒரு திருத்தம்

21-1-1945 கல்வி இதழில் பிரசுரமான இந்திய சர்க்கார் பரிசுப் பத்திரப் போட்டி முடிவு விளம்பரத்தில் A K. வாரிசை 5-வது வாரியில் நெ. 046188 என்று பிரசுரித்திருப்பது தவறுகையால் அதை 046168 என வாடுக்கவும்.

அவர் கண்களிலிருந்து துளிக் கண்ணீர்
உட வரவில்லை!

7

பத்த வருஷங்களுக்கப்பிறம் ஒரு காள்
பிரசித்தி பெற்ற ஸ்திரீ வித்தியாலயத்தின்
ஓர் அறையில் இரண்டு பேர் உட்கார்த்து
பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்களில் ஒருவர் வித்தியாலயத் தலைவி
ஸ்ரீமதி மீனாகுபி; இன்னொருவர் பத்த
வருஷங்களுக்கு முன் பொருளாதார உலகி
வீர்த்து திடீரென்று விவகிக் கொண்ட
ஸ்ரீ சதாசிவம்.

மீனாகுபி சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள் :
“பெண்களுக்குப் படிப்பு வேண்டியதில்லை
யென்றும் குடித்தனம் நடத்துவதற்குத்
தெரிந்தால் போதுமென்றும் சொல்லு
கிறார்கள். ஆண் பிள்ளைகளுக்கு மட்டும்
குடும்பத்தை நடத்துவதற்குத் தெரிய
வேண்டாமா? படிப்பும் கல்வ சம்பாத்தியமும்
இருந்தால் போதமா? உங்கள் சொத்த
அனுபவத்திலிருந்து நீங்கள் புருஷங்களுக்குக்
குடும்ப விஷயம் ஒன்றும் தெரிய வேண்டிய
தவசிய மில்லை, பெண்களுக்கு மட்டும்
தெரிவிருந்தால் போதும் என்று சொல்
வீர்களா?”

சதாசிவம் சற்று கோரம் மெனமாய்
உட்கார்த்திருந்தார். பிறகு, “மீனாகுபி,
அதெப்படிச் சொல்ல முடியும்? அத்த
உண்மையை மட்டுமா என் அனுபவம்
எனக்குப் போதித்தது? அதைவிட மகத்
தான இன்னொரு விஷயத்தைக் கூட
அல்லவா எனக்குப் போதித்திருக்கிறது?
மீனாகுபி, நீ என் மனசை மறைத்துக்
கொண்டிருந்த திரையைக் கிழித்துப்
போட்டாய். உடனே என் பார்த்தது என்
கோமதியின் பரிசுத்தமான மனதை. நீ
கொடுத்த சிறு பொறியினால் அவன் என்
மனதில் வெளிச்சம் உண்டாகினான்.
முடிவில் அவன் என்னால் உயிரையே இழத்
தான்; நீயும் என்னால் வாழ்க்கைச் சுகத்தை
இழந்தாய். உங்கள் தியாகத்தின் அக்கிரமி
என்னைச் சுட்டெரிக்கிறது. மீனாகுபி,
கூடாது போன விஷயத்தை கினைத்து
வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதற்காகவா
என் பிறத்தேன்?” என்று கேட்டு விட்டு
கிறத்தினார். மீனாகுபி கண்களில் ததும்பிய
கிரைத் துடைத்துக் கொண்டாள்!

இன்னிசைக் கச்சேரி

★

25 - 2 - 45 ஞாயிறு

மாலை 6 மணிக்கு

சென்னை

தமிழ் இசைச் சங்க ஆதாவில்

செயின்ட் மேரிஸ் ஹாலில்

★

திருமதி M. கல்பகம் - பாட்டு

T. R. ரத்னவேலு - பிடிஸ்

கல்பாத்திராமனாதன் மிருதங்கம்

வில்வாத்திரி அய்யர் - கட்டம்

பற்கள் ஆடுகின்றனவா?

ஆனால் அவைகளுக்கு

“தைமோஸின்”

கிசிக்சை அளியுங்கள்.

ப்ரோச் பல் வைத்தியர் Dr. C. M.
தேசாய், L. D. S. அவர்களின்
மருத்து முறைப்படி தயாரித்தது.
தே பிரஷ் அல்லது விரலினால் சில
துளிகள் உபயோகித்தால் போதும்.
மசயமாக பற்களின் காவியை
அகற்றி, சொத்தை விழுவதைத்
தடுத்து, பற்களை ஆரோக்யமாயும்
வெண்மையாயும் செய்து, பயோ
ரீயர், ஈறு சம்பந்தமான வியாதிகள்,
வாய் வேக்காடு மற்றும், தொண்டை
உபாதைகள் இவற்றைத் தடுக்கும்.

2 அவுன்ஸ் புட்டி விலை ரூ. 2/8

தபால் பாக்டில் சாந்து தனி.

டென்டல் இன்ஸ்டிடியூட்

ஸேவ ஆன்ரமம் ப்ரோச்,

ஏஜன்டுகள் :

T. M. தாசுடர் & கோ.

1-10, கடியங்கிண்டேரு, ஜி.டி. மதாஸ்.

பெண்களுக்கு சுயநலமற்றதும் கேளரவப்படுத்தக் கூடியதுமான சுயேச்சை வார்ப்புக்கை

ஒரு பெண் சோம்பேறியாக விட்டபோது இருப்பதை எல்லாம் கிறும்புகளில், தடவாடி புத்திரியி பெண்ணை உணக்கு இந்திய சூப்பிரீமரி என்லிவ் வர்லிவ், மனதை சூப்பிரீமரி கூடியதும் கலாஸ் மயானதும் உபயோகமுள்ளது என வேலைகள் திருக்கின்றன. "சூப்பிரீமரி தேவதூதர்கள்" அகட வாகமான பெண்ணை சிற குள்ளவும் மட்டிலும்கிட எந்த உடம்பும் அசிக் கெளவாததை அதுபயிச்சி யிச்சி.

எ.என். என்லிவ் பெரும் மூத்தரமான பரிச்சி புத்தரித்திர்பு பிறகு உக்கனாக்கு சிவிய் வர்லிவ் பெத்திரமான வாழ்க்கையை அசிக்க கலையாக இருக்கும். உக்கனாக்கு வேறு வேலையாக இருந்தால், சிவிய் பரிச்சி அகடத்த கலையிவ் அசிக் உக்கனா குடும்ப வாழ்க்கை அல்லது தேரத்திர் எல்லா வேலையுக்கு பரிச்சி சோம்பேறிகூடாததாக இருக்கும். இதை சந்திப்பதை இழக்காதீர்கள்.

தச்சமயம் எ. என். என். சம்பளங்கள் குறிவாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக மோது சேவைவின் புது சம்பளங்கள். இவ்வகை இவ்வகை. சாப்பாடு, வேலைவாடகையுடன் கூட மாதம் ரூ. 125 முதல் 175 வரை, அங்குத மாதம் ரூபாய் 203 முதல் 243 வரை. வேலைக்கு சிவிய் குடி ராஜா அல்லது சூப்பிரீமரி சேவைவின் ராஜா ரூபாய் 77 முதல் 85 வரை.

தச்சுள் இருக்கும் எந்த பெண்ணும் சேரலாம். நான் அனுபவம் தேவைவியில். சூப்பிரீமரி அது மயம் உணவாகவான் வேலைவிய் உயர்த்த சிவிய் சேரலாம். என்லிவ் எனது பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, தக்கனாசுவே மேலி என். இவ்வகையாகவான்சோவாதுவேயும். சகலோருக்கும் இவ்வகையிவேயே வேலைவான் சோடுகலப்படுகின்றன.

ஏ.என்.எஸ்

பெண்ணிற்கு மிகவும்
கம்பிரமான வேலை

AAA, 1197, A. TM.

நா விவரங்களுக்கு

—:—:—

செயல் உயிரைக் சேர்த்துத்தலை உணர் வேலைவான். நான் சூப்பிரீமரி சிவிய் குடும்பம்கிட. அங்குத கலாசா சேவைவான் இவ்வகையுடன் சிவிய் சூப்பிரீமரி சூப்பிரீமரி.

KALKI-25-2-1945

குருவி சொன்ன கதை

மாவூ

“இன்னக் கென்ன மிட்டாய்! சிங்கா மிட்டாய்!” என்று கூவிக்கொண்டே தேருவோடு போன மிட்டாய்க்காரனைப் பார்த்ததும், பாலுவுக்கு நாக்கில் ஜலம் ஊறிற்று.

“அம்மா! எனக்கு மிட்டாய் வாங்கிக் கொடு அம்மா!” என்று தன் அம்மாவிடம் பிடிவாதம் பிடித்தான் பாலு.

“அதெல்லாம் உன் உடம்புக்கு ஆகாது! உள்ளே வா! சிடை முறுக்கு எல்லாம் தருகிறேன்” என்றான் பாலுவின் சாயார்.

பாலு மிட்டாய் வாங்கிக் கொடுத்தால் தான் ஆச்சு என்று ஒரே அழுகையாய் அழ ஆரம்பித்து விட்டான்.

அவன் தாயார் எவ்வளவோ சொல்லியும் பாலு கேட்கவில்லை. கோபத்தில் பாலுவின் முதுகில்

இரண்டு அடி கொடுத்து விட்டு வேகமாக உள்ளே போய் விட்டான் தாயார்.

பாலு விம்மி விம்மி அழுது கொண்டே தோட்டத்துப் பக்கம் போனான்.

“பாலு!” என்று யாரோ அவனைக் கூப்பிடும் சத்தம் கேட்டது. கற்று முற்றும் பார்த்தான். ஒரு சிட்டுக்குருவி “நான் தான் உன்னைக் கூப்பிட்டேன்” என்றது.

பாலுவுக்கு ஆச்சரியமாய்ப் போய் விட்டது. குருவி பேசியதைப் பார்த்தால் யாருக்குத்தான் ஆச்சரியமாய் இருக்காது? “நீ பேசக் கற்றுக் கொண்டது எப்படி?” என்று கேட்டான் பாலு.

“முதலில் நீ ஏன் அழுதாய் என்று சொல். பிறகு நான் பேசக் கற்றுக் கொண்டது எப்படி என்பதைப் பற்றிச் சொல்கிறேன்” என்றது குருவி.

பாலு நடந்தவற்றை யெல்லாம் சொன்னான்.

அவற்றைக் கேட்ட குருவி, “நீ அழாதே! நான் உனக்கு பேஷானாய்ப்பதும் தருகிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டு, ‘விர’ என்று பறந்து சென்று பக்கத்தில் இருந்த மாமரத்திலிருந்து இரண்டு மாம்பழங்களைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தது.

பாலு அதைப் பெற்றுக் கொண்டு, “நீ எப்படிப் பேசக் கற்றுக் கொண்டாய்? சொல்லமாட்டாயா?” என்று மறுபடியும் குருவியைக் கேட்டான்.

குருவி தன்னுடைய கதையைச் சொல்ல ஆரம்பித்தது:

நானும் ஒரு காலத்தில் உன்னைப் போல் ஒரு அழகான பையனாகத்தான் இருந்தேன். குருவிகள் எல்லாம் ஒரு நாள் உல்லாசமாகப் போய்க்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தேன். நானும் குருவியாக மாறி அந்தக் கூட்டத்துடன் சந்தோஷமாகப் போகவேண்டும் என்று தோன்றிற்று. இப்படியோசித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே அங்கு ஒரு சன்னியாசி வந்தார்.

“தம்பி! நீ சிட்டுக்குருவியாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறாயல்லவா? நல்ல யோசனை. சிட்டுக் குருவிகளுக்குள் ஆண்டான் என்றும் அடிமை என்றும் கிடையாது. அரசு கிடையாது; வரி கிடையாது. சந்தோஷமாகவே இருக்கலாம்!” என்று சொல்லி, என்மீது கொஞ்சம் தண்ணீரைத் தெளித்தார். நான் உடனே சிட்டுக் குருவியாக மாறிவிட்டேன்.

எனக்குச் சந்தோஷம் தாங்க முடியவில்லை. அந்தச் சாமியாரைச் சுற்றி வந்து நமஸ்காரம் செய்தேன்.

“உனக்கு இன்னும் என்ன வரம் வேண்டும்?” என்று கேட்டார்.

“என்னையாவது என் வம்சத்தினரையாவது தொந்தரவு செய்பவர்களைச் சிட்டுக் குருவியாக மாற்ற வரம் தரவேணும்” என்று கேட்டேன்.

“அந்த வரத்தையும் எனக்குக் கொடுத்தார்” என்று குருவி தன் கதையைச் சொல்லி முடித்தது.

பாலுக்குக் குருவியின் வார்த்தையில் நம்பிக்கை பிறக்கவில்லை. அதைச் சோதனை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று நினைத்தான். ஆகவே, ஒரு கல்லை எடுத்து அதன் மேல் விட்டெறிந்தான்.

குருவிக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது.

“நான் சொல்லியும் நீ என்னைத் துன்புறுத்தியபடியால் நீயும் குருவியாகப் போகக் கடவாய்!” என்று சபித்துவிட்டுப் பறந்து சென்று விட்டது.

அடுத்த நியிஷம் பாலு குருவியாக மாறிவிட்டான். அவனுக்கு அழகையும் ஆத்திரமூலமாக வந்தது. “அம்மா, நான் குருவியாகப் போய்விட்டேன், அம்மா!” என்று அவற்றான்.

பாலுவின் அழகைச் சத்தத்தைக் கேட்ட அவன் அம்மா ஓடோடியும் வந்தான். பாலு அழுது கொண்டே படுக்கையை விட்டு எழுந்து உட்கார்ந்து கொண்டு, தான் கனவில் கண்ட கதையைச் சொன்னான்.

அதைக் கேட்ட அவன் அம்மா உள்ளூறச் சிரித்துக் கொண்டே, “ஆமாம், எந்த ஜீவனையும் துன்புறுத்தக் கூடாது; துன்புறுத்தினால், கனவில் கிட்டத்தட்ட கதி கட்டாயம் பலிக்கும்!” என்றான் தாயார்.

“அப்படியானால் நான் இனிமேல் எந்த ஜீவனையும் துன்புறுத்த மாட்டேன், அம்மா!” என்றான் பாலு.

ஸ்ரீ சரஸ்வதி கான சபா

நூனி

::

பாலக்காடு

மார்ச் 12-ம் தேதி திங்கட்கிழமை

மாஸ்டர் T. K. ராதாகிருஷ்ணன்	—	புல்லாங்குழல்
மைசூர் செளடய்யா	—	பிடிச்
பழனி சுப்பிரமணிய பிள்ளை	—	மிருதங்கம்
ஆலங்குடி ராமச்சந்திரன்	—	கடம்

மார்ச் 13-ம் தேதி செவ்வாய்க்கிழமை

ஸ்ரீமதி M. S. சுப்புலக்ஷ்மி & பார்ட்டி

மார்ச் 14-ம் தேதி புதன்கிழமை

செம்பை வைத்யனாத பாகவதர்	—	பாட்டு
மைசூர் செளடய்யா	—	பிடிச்
பாலக்காடு மணி	—	மிருதங்கம்
ஆலங்குடி ராமச்சந்திரன்	—	கடம்

ஒளிபெருக்கி ஏற்பாடு : திருச்சி ரேடியோ கேம்ஸ் & சர்வீஸ்

ரோஜா மார்க் நெய்

கோவையில் :

14/86 ஒப்பணக்கார விதியில் எங்கள் டிப்போவில்
தெய்யும் வெண்ணையும் கிடைக்கும் :

புரோவிஷன் ஸ்டோர்ஸ்	:	தினா பக்தாப் ரோடு,
முகுகன் ஸ்டோர்ஸ்	:	ஆர். எஸ். புரம்
பி. பி. முகமத்	:	காத்தீபுரம்
தி. சு. தாசம்ப செட்டியார்	:	ஜெலில் ரோடு
ராமச்சந்திரா ஸ்டோர்ஸ்	:	பிரமின் எக்ஸ்டன்ஷன்

மேல்கண்ட ஸ்டோர்களில் எங்கள் நெய் விற்பனை செய்யப்படுகிறது.

வெளிநூர்களில் :

எல்லா கோவாபரேடில் ஸ்டோர்களிலும் கிடைக்கும்.

தில்லாத கோவாபரேடில் ஸ்டோர்களில் ஸ்டாக் செய்யக் கேளுங்கள்.
கைத்தபடி தம்பசமுள்ள விவரங்களிடம் வாங்கவும். கிடைக்க முடியாதவர்கள் தெரிட்டு எழுதினும் 3 விசை 12 விசை டீன்களில் அனுப்பிக் கொடுக்கலாம்.

லிங்கம் & கோ., கோயமுத்தூர்

அதை செய்யக்கூடும்— அது செய்யப்பட்டும் வருகிறது

கூடி ஆலோசித்துச்
செய்யும் வேலையால்
திருட்டு விற்பனை
எப்படி ஒழியும்

**திருட்டு
விற்பனை**

பொது ஜனங்களுக்கு வேண்டிய சரக்குகள் அவர்களுக்கு கிடைக்க முடியாதபடி சேமித்து வைத்து, அவைகளுக்கு அதிக விலைவைத்து விற்கிற கொள்ளை வாகம் அடிக்கும் கடைக்காரர்கள்தான் மிகவும் செயலமான சமூக குற்றவாளிகள். அவர்கள்தான் இரக்கமற்ற, அக்கிரமமான குரையாடும் திருட்டு வியாபாரக்காரர்கள்.

நான்கு முக்கியமான குற்றங்கள்:—

- 1 திருட்டு விற்பனை எவ்வளவு சமூக விநோதமானது என்பதை அறியுமா
- 2 உபயோகப்படுத்தும் அவற்றை வளங்குவதனுள்ளும், அது சாதகம் மாசிறத என்பதை அறியுமா
- 3 சமூக எண்ணோரும் கடவுள் பாட்டு விலைக்கு போல் கொடுக்க மறந்தால், திருட்டு விற்பனை ஒழித்தவிடும் என்பதை அறியுமா
- 4 நிலை இடைவிடும் இவர்களை ஒழிக்க போலீஸ்காரர்களுக்கு தகவல் மாதிரித் தான் தேவை என்பதை அறியுமா.

மிகவும் கடினமான தண்டனைக்கு அவர்கள் உரியவர்கள் ஆனால் அநேகமாக சமூகங்கள் வாட்டுகிறவர்கள் பிரதம செயலாததால் அவர்கள் தண்டனை மீட்டித் தப்பிக்கொள்ளுகின்றனர். சமூக எண்ணோரும் திருட்டு விற்பனையை ஒழிப்பதற்காகப் போலீஸ்களுக்கு உதவவேண்டும். இவர்கள் தண்டனைபடவது பற்றி ஏற்கெனவே படித்து வருகிறோம். ஆனால் அது போதாது.

சமூக எண்ணோரும் தகவல் கொடுக்க முன்வந்தால் தான் இந்தநிலைக்கு அடிப்படை ஒழியும்.

இவை எல்லாம்
சேர்ந்துதான்
வேலை
செய்கிறது

**திருட்டு
விற்பனை**

ஓழிக்!

AAA1367 TR

சென்னை சேஷபடி

ஸ்கை

பயங்கொள்ளிகள்!

நல்ல வேலை

மிட்டி:—ஒட்டிப் பத்தயத்தில் இன்றைக்கு என்னை ஒரு ஓட வந்த பச்சைகளெல்லாம் பயத்தாங்கொள்ளிகள் அப்பா!

தம்பலா:—என்டா?

மிட்டி:—எல்லாரும் என்னைக் கூண்டு பயத்துண்டு முன்னுடைய ஓடிப் போய் விட்டார்கள்! —என். கந்தா.

தர்த்திப் பேச்சு

பாவி:—உங்கள் கோட்டில் இருக்கும் கிறிஸ்தவ தைப்பந்தாளிடம் கொடுத்துத் தைக்கச் சொற்றதுதானே? எத்தனையோ தாளாய் அப்படியே வைத்திருக்கிறேன்?

கனகம்:—எனக்குத் தெரியாது. தெரியும். கிறிஸ்தவ பாக்கிறோம் இப்பத்தான் கிறிஸ்தவாக்கும்னு நினைக்கக் குவா. தைக்கப் போட்டுண்டால் தர்த்திப் பயலின்னு நினைக்கப்பா. தெரிஞ்சுதா? —க. நடராஜன்.

நல்ல யோசனை!

டாக்டர்:—இன்று எப்படி இருக்கு உடம்புக்கு?

தோயன்:—இன்னிக்கு ஜாரம் திண்ணை மட்டும் சரியாக விட முடியவில்லை.

டாக்டர்:—அவ்வளவுதானே! அதை தானக்கு திறத்தியிருக்கிறேன்! —இ. என். சீனிவாசமூர்த்தி.

உயர்ந்த நபர்கள்

சீனிவாச மூர்த்தி (தன் படத்தில் நடிக்க வந்தவனிடம்:—நான் நடிப்பதை நான் முக்கியமாகக் கருதுகிறேன்; நீ இந்த முன் வேறு படத்தில் நடித்திருக்கிறாயா?

நடிக்க:—நான் இதற்கு முன் 'காஸ்க்காரம்' என்ற படத்தில் அரங்கேற்ற நடித்திருக்கிறேன். —நா. கந்தாசாமி.

குற்றவாளி அல்ல!

மாஜிஸ்ட்ரேட்:—நீ குற்றம் செய்தாயா, இல்லையா?

குற்றவாளி:—இல்லை இல்லை.

மாஜிஸ்ட்ரேட்:—இதிலில் எப்போதாவது இருத்திருக்கிறாயா?

குற்றவாளி:—என்னுட்க இப்படி கேக்கறீங்க? இதுதானே ருதம் திட்டு எப்படிக்க ஜெயிலிலே இருத்திருப்பேன்?

—வாஸாடி பிச்சு.

சேற்றில் அகப்பட்டுக் கொண்ட போட்ட டாசர் வண்டி ஒரு கிராமவாசியின் உதவியால் வெளியேற்றப்பட்டது.

போட்டாசர் டிரைவர் (அந்தக் கிராம வாசிக்கு ஒரு ரூபாய் இனாமுக்க கொடுத்து விட்டு):—இப்படி அடிக்கடி நடக்கிறதா?

கிராமவாசி:—ஆமாங்க: இப்போது சேற்றில் அகப்பட்டுக் கொண்ட உமது வண்டி ஆகுவது!

டிரைவர்:—அப்படியானால் நான் ஈரூவதும் இந்த வேலையிலேயே உன் பொழுதெல்லாம் செலவிடுத்து விடுவேன்! உன் சேத்த வேலையை இரவில்தான் செய்கிறாயா?

கிராமவாசி:—ஆமாங்க!

டிரைவர்:—என்ன வேலை?

கிராமவாசி:—இந்தச் சேற்றிற்குத் தண்ணீர் ஊற்றுவதுதான்! —எம். என். துரைசாமி.

பரோபகாரம்

தப்பன்:—அம்மா, எனக்கு ஒரு அனா கொடுங்க, அம்மா!

தாய்:—உனக்கு எதற்காக அனா இப்போ?

தப்பன்:—இல்லை, அம்மா! வசலிலே ஒரு தொவன் கத்திண்டு போனால் அம்மா! அவனைப் பார்த்தால் பாவமாய் இருக்கு, அம்மா!

தாய் (தப்பனைத் தழுவிக்கொண்டு):—என் கண்ணை! உனக்கு யாருடா இவ்வளவு பரோபகாரமாய் இருக்கச் சொல்லிக் கொடுத்தா? ஆமாம், கண்ணா! அவன் என்ன வேண்டு கத்தினான்?

தப்பன்:—"ஐஸ் கிரீம்"னு கத்தினான், அம்மா! —எம். க. கந்தா.

கண்ணாடி காட்டியது

பாதி:—நீ முட்டாளென்று உன் முகம் கண்ணாடிபோல் காட்டுகிறது.

காரம்:—என் முகம் கண்ணாடியாய் இருந்தால் அதில் தெரியுது உன் முகமாகத்தான் இருக்கவேண்டும்! —என். ஜி. ராஜன்.

எங்கும் வேறும்

போலீஸ்காரன்:—அண்ணே, பயப்படாதே! நான் திருடன்தான், கம்மா போலீஸ்காரன் வேறும் போட்டுக்கொண்டு இருக்கேன்.

திருடன்:—சொல்லு சொல்லாமாய்ப் போச்சு. நான் போலீஸ்காரன்தான். திருடன் வேறும் போட்டுக்கொண்டு வத்திருக்கிறேன்.

—க. ஆர். நடராஜ முறையார்.

பொழுது விடிந்தது

பாடு

“பத்மா! ‘ட்ரெயினிங் ஸ்கூல்’லில் உனக்கு இடம் கிடைத்து விட்டது. நாளைக்குத் திறக்கிறார்கள். காலை எட்டு மணக்கெல்லாம் தயாராயிருக்கணும், தெரிந்ததா?” என்று அப்பொழுது தான் ஆபீசிலிருந்து திரும்பிய விக கோட்டை அழித்துக் கொண்டே தன் தங்கை பத்மாவைப் பார்த்துக் கூறினாள்.

“அண்ணா எனக்கென்னமோ இந்த வருஷம் சேருவதில் இஷ்டமேயில்லை. மன்னிக்கும் நான் இங்கு வந்ததிலிருந்து உடம்பு சரியாயில்லை. நான் ‘ட்ரெயினிங்’க்குச் சென்று விட்டால் அவள் பாடு ரொம்பவும் கஷ்டமாய் வரும். இந்த வருஷம் நான் விட்டிருந்தே படிக்கிறேன். அப்புறம் அதைப் பற்றி யோசிக்கலாமே” என்று பத்மா.

“இல்லை, பத்மா! ஒரு வருஷம் கம்மா யிருப்பதெல்லாம் வீண் பேச்சு. மன்னியைப் பற்றி கவலைப் படாதே. அதற்கெல்லாம் நான் ஏற்பாடு பண்ணுகிறேன். நாளைக்கே ஒரு தந்தி கொடுத்து மன்னியின் தாயாரை இங்கு வரவழைக்கிறேன். அப்பொழுது கஷ்டமே யிருக்காது. என்ன கமலா, நீ என்ன சொல்லுகிறாய்?” என்று தன் மனைவியைப் பார்த்துக் கேட்டாள் விக.

“ரொம்ப சரி” என்றுள் கமலா.

★

பத்மா விகவின் ஒரே தங்கை. கமலா விகவின் தர்ம பத்தினி. விக வீத்கும் பத்மாவிற்கும் ஒரு வரையொருவர் விட்டால், உலகத்தில் உறவு என்று சொல்லக் கூடியவர் ஒருவருமில்லை. கமலாவிற்குத் தன் விதவைத் தாயாரையும் பாட்டியையும் தவிர வேறு ஒருவருமில்லை. அவள் தாயார் சிதம்பரம் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுப் பல பேரிடம் கெஞ்சி உபகாரச்

சம்பளம் பெற்றுக் கமலாவைப் படிக்க வைத்து, ‘ட்ரெயினிங் ஸ்கூல்’லிலும் சேர்த்து நாலு காசு சம்பாதிக்கும்படி செய்தான். அவள் நன்றாய்ச் சம்பாதிக்கும் சமயத்தில் விக வந்து குறுக்கிட்டான். சிதம்பரமும் பாட்டியும் எவ்வளவு புத்திகூறியும் கேட்காமல், ‘விக வைத்தான் மணப்பேன்’ என்று பிடிவாதம் செய்து, தன் பிடிவாதத்தைச் சாதித்துக் கொண்டான் கமலா. அப்பொழுது விகவும் ஒரு பள்ளியில் உபாத்தியாயராகத்தான் இருந்தான் இரு வருடைய சம்பாத்தியையும் சேர்த்து யுத்த காலத்திலும் பசியாமல் புலிக்க ஒருவாறு உதவியது.

இந்தச் சமயத்தில்தான் ஒரு நாள் பத்மா அவர்களிருவரும் திகைப்புறம் வண்ணம் கண்ணிலும் கம்பிஷ்யுமாக அவர்களிடம் அடைக்கலம் புகுந்தான். பத்மாவின் கணவன் கேட்ட சகவாசத்தின் காரணமாக அவளையப் புடைத்து விட்டடை விட்டு வேளியே தன்னவே, பத்மா வேறு வழியின்றி ஒரு சிகேதிரியின் உதவியால் சிகேதா தரிசு அடைந்தாள். ரண காயத்துடன் அவங்கோலமாய் வந்த பத்மாவைக் கண்டதும் விகவின் இரத்தம் கொதித்தது. “என்னவானாலும் சரி, அந்தப் பயலிடம் இனி தங்கையை அனுப்புவதில்லை” என்று சங்கடம் செய்து கொண்டு, அவளுடைய எதிர்கால நன்மையை உத்தேசித்து ‘ட்ரெயினிங் ஸ்கூல்’லில் சேர்ப்பதென்று தீர்மானித்து விட்டான்.

பிறித்தது முதல் ஒண்டிக் கட்டையாந்த தனக்குச் சமமான தோழிகளென்றோ, உறவின் ரேன்றோ மருத்துக்குக்கூட ஒருவருமில்லாமல் வளர்ந்த கமலாவிற்குப் பத்மாவைக் கண்டதும் ஏதோ தெய்வலோகப் பதவி கிட்டினது போலிருந்தது. அவளது நிலைமை கமலாவின் இளவியமனை உருக்கிவிட்டது. பத்மா தன் அகத்திற்கு வந்தது முதல் அவளது துக்கத்தைப் போக்கடிப்ப

தற்கு எவ்வளவு மார்க்கங்கள் உண்டோ, அவ்வளவையும் கைவாண்டான் கமலா.

★

கமலாவின் உடல் கலத்தைக் கவனித்துக் கொள்வதற்காக, அவள் தாயாரையும் பாட்டியையும் வரும்படி தந்தியடித்தாள் விக. தந்தியைக் கண்டதும், கமலாவின் தாயார் சீதம்மாளும், பாட்டியும் விழந்தடித்துக் கொண்டு ஓடி வந்தனர். கமலாவும் பத்மாவும் இருந்த ஒற்றுமை அவர்களுக்குக் கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை.

"அது என்னமோம்மா! என்ன வேலையில் பிறந்தானோ கமலா, அன்றைய தினத்தி லிருந்தே அவளுக்குக் கஷ்டம்! அப்பாவைப் பறி கொடுத்த அவளுக்கு முதலில் படித்து முன்னுக்கு வரவேண்டுமே என்று கவலை. இப்பொழுது குடும்பத்தை நடத்த வேண்டுமே என்று கவலை. போதாக்குறைக்கு இந்த வாழாவெட்டி நகத்தனா! அவள் குலுக்கலும் மினுக்கலும், அப்பப்பா! குழந்தையின் உடம்பு தரும்பாய்ப் போய்விட்டது. இப்படி வாழாவெட்டிக் கெல்லாம் இராப் பகலாய் உழைத்தால் ஏன் போகாது?" என்று தன் தாயாசிடம் சீதம்மாள் அங்கலாய்த்துக் கொண்டாள்.

அவள் கூறியவை யாவும் பக்கத்து அறையிலிருந்த பத்மாவின் காதுகளில் அம்புபோல் பாய்ந்தன. அன்று முதல் பத்மாவின் வாழ்க்கையே மாறியது. அவல்காரங்களையே வெறுத்தாள். படிப்பு நேரம் போக, பாக்கி நேரங்களில் விட்டு வேலைகள் செய்வதில் கவனம் செலுத்த வாரம்பித்தாள். பத்மாவின் மாறாத விசுவையும் கமலாவையும் ஆச்சரியத்திற் குள்ளாக்கியது.

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை. கமலா சகையலுள்ளில் ஜூரமாயிருக்கும் தன் கணவன் விகவிற்காகக் கஞ்சி காய்ச்சிக் கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது, "கமலா! நான் சொல்வதைக் கேள். உனக்கோ இன்னும் கொஞ்ச நாள் போனால் குழந்தை பிறந்துவிடும். இவனோ இப்பொழுதுதான் அரிக்குறி வெட்டுகிறான். ஐந்து வருஷ ட்ரெய்னிங்குக்கு அப்புறம் இவன் சம்பாதித்து உனக்குக் கொட்டப் போகுனாகும்! உனக்குக் குடும்பம் பெருத்து விட்டால் ரொம்பக் கஷ்டம். இந்தா, ஒன்று அவளை ஹாஸ்டலில் சேர்த்து விடு. இல்லையா, நீ என்னுடன் வந்து விடு. இந்தச் சிறுக்கி ஒழிந்த பிறகு வரலாம்" என்னுள் சீதம்மாள்.

"அம்மா! அவளை ஹாஸ்டலில் சேர்ப்பதென்பது முடியாத காரியம். அவளை வைத்துப் போஷிப்பது எங்கள் கடமை. உன்னுடன் வந்து விடுவதென்பதும் நடக்காத காரியந்தான். கணவனுடன் எந்தக் கஷ்ட சிஷ்டிரத்திலும் வாழ்க்கை நடத்துவதுதான் மனைவியின் கடமை" என்று சொல்லி விட்டுக் கஞ்சியை எடுத்துக் கொண்டு சென்னுள் கமலா.

"உம்... அந்தச் சிறுக்கி என்ன மருந்திட்டானோ?" என்று சீதாவின் வாய் முணுமுணுத்தது.

அடுத்த அறையில் இருந்தபடி சீதாவின் பேச்சை ஓட்டுக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த பத்மாவின் மனம் எப்படிப் புண்பட்டிருக்கும் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. ஆனால், "எந்தக் கஷ்ட சிஷ்டிரத்திலும் கணவனுடன் வாழ்க்கை நடத்துவதுதான் மனைவியின் கடமை" என்ற வார்த்தைகள் மட்டும் அவள் மனதில் பசுமரத் தாணிபோல் பதிந்தன.

★

மறு நாள் காலை படுக்கையை விட்டு எழுந்த கமலா, பத்மாவின் படுக்கை போட்டது போட்டவண்ணமே காலியா யிருப்பதைக் கண்டு திடுக்கிட்டாள். கட்டிலுக்கு அருகிலிருந்த மேஜையின் மேல் 'கமலா' என்று விவாசரிட்ட கடிதம் ஒன்று கிடந்தது. அந்தக் கடிதத்தில் எழுதியிருந்தது இதுதான்:

அன்புள்ள மன்னிக்கு,

அநேக நமஸ்காரம். நான் எனது கணவனிடம் சென்றிறேன். அடித்தாளும் புடைத்தாளும் கணவனிடம் இருந்தால்தான் மேன்மை யென்பதை இவ்வளவு நாள் அறியாம லிருந்தேன். அறிந்திருந்தால் உங்களுக் கெல்லாம் இவ்வளவு தூரம் சீரமை இருந்திருக்காது. அன்னாவிடம் சொன்னால் கோபித்துக் கொள்வானோ என்ற பயத்தால் சொல்லாமல் கிளப்பி விட்டேன். அவளை வீணுய்க் கவலைப்படச் சொல்லாதே. என் கணவரை வழிக்குக் கொண்டு வருவதற்குள்ள சக்தியை நான் உன் வாய்மொழியால் பெற்று விட்டேன். கட்டாயம் வெற்றியடைவேன் என்ற நம்பிக்கைக்கு இடம் இருக்கிறது.

கவலைக் குள்ளாகியதற்கு மன்னிக்கவும்.

உங்கள் பிரியமுள்ள,
பத்மா.

நவீன யம குர்பார்

★ வீர்தன் ★

[யமதம் ராஜன் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்கிறான். யம கல் கார்டன் பூலோகத்திலிருந்து பிடித்துக் கொண்டு வந்தவர்களை ஒய்வொருவராகக் கொண்டு வந்து திறந்துவிடுகிறான். சித்திர குப்தன் அவரவர்கள் செய்த குற்றத்தை எடுத்துச் சொல்கிறான்.]

சித்திரகுப்தன் :—

('கன்றுக்கு வாய் கட்டி' என்ற மெட்டு)

கால்புட்டி மண்ணெண்ணெய்
வாங்க வாசாவாரம்
காற்றாய்ப் பறக்க வைத்தான்
புட்டியும் புட்டியும் முட்டி உடைபட
ரத்தம் கரிய வைத்தான்!

யமன் :—அப்படியா? இவனைக் கொண்டு போய் உடனே சான் தேசத்தாள் எண்ணெய்க் கிணற்றுக்குள் தள்ளி விட்டு வாருங்கள்!

சித்திரகுப்தன் :—

பச்சைப் பசேரென்ற
கட்டைகளைப் போட்டு
கண்கள் கலங்க வைத்தான்!
புப்புப்பூ புப்புப்பூ என்று ஊதச்செய்து
புகையை வரவழைத்தான்!

யமன் :—பாவி! பெண்
களை அப்படியா உதைத்
தான்?.....

சித்திரகுப்தன் :—இல்லை,
மகாராஜா! இப்பொழுதெல்
லாம் பூலோகத்தில் புரு
ஷர்கள் தான் அடுப்பு ஊது
கிறார்கள்!

யமன் (சுந்த முற்றம்
பார்த்துப் பீதியடைந்
துக் கொண்டே) :—உன்...

இறைக் கேட்டுக் கொண்டே அவன் வந்து
விடப் போகிறான்!—சரி, இவனைக் கொண்டு
போய் எம்முடைய மடைப்பள்ளியில் தள்ளி,
பச்சை விராகுகளையே வெட்டிப் போட்டு,
அடுப்பை ஊத வைங்கள்!

சித்திரகுப்தன் :—

கல்லையும் நெல்லையும்

அரிசியில் கலந்து
கொள்ளை லாபம் அடித்தான்

'என்ன இது?' என்று

கேட்டவர்க் கெல்லாம்
'எனக்குத் தெரியா' தென்றான்!

யமன் :—பொருசுக்காரன்! அதே கல்
ளையும் செல்லையும் தண்ணீரில் கலக்கி இவன்
வாயில் ஊற்றுகள்!

சித்திரகுப்தன் :—

ஆஸ்திரேலியாவில்
குதிரைக்குப் போடும்
கோதமை கொண்டு வந்து
உண்ணுங்கள் உடம்புக்கு
நல்ல தென்றான் பாவி
நய வஞ்சகக் காரன்!

யமன் :—மோசக்காரன்! இவன் அடுத்த
ஜன்மத்தில் அதே ஆஸ்திரேலியாவில்
குதிரையாய்ப் பிறந்து, அதே கோதமை
யைத் தின்று வயிற்றை உளர்க்கட்டும்!

சித்திரகுப்தன் :—

சர்க்கரை வாங்கினால்
வேறு ஏதாநிலும்
வாங்கவேணும் என்றான்
கட்டிக் கொடுக்கும் காகிதம் காணா
என்று வருவித்தான்!

யமன் :—இவன் உடம்
பெல்லாம் சர்க்கரைத் தண்
னீரைத் தெளித்து, கெய்லி
லில் உருட்டி, சர்க்கரை விட்
டுப் பிடுங்கச் செய்து,
எதம்பகனைக் கொண்டு
கடிக்க விடுங்கள்!

சித்திரகுப்தன் :—

உளுந்தை ஒளித்துவைத்
தில்லையென்று சொல்லி
இட்டிலி பக்தரெல்லாம்

இட்டிலி! இட்டிலி!" என்று

ஏங்கவைத்தான்
இரக்கம் இல்லாத நெஞ்சன்!

யமன் :—இரக்கமே இல்லாத இவன்,
அடுத்த ஜன்மத்தில் வெள்ளைக்காரனாகப்
பிறந்து இந்தியாவின் மத்தியாகட்டும்!

சித்திரகுப்தன் :—

கட்டுப் பாட்டின் படி
என்னத்தைக் கேட்டாலும்
'இல்லை' என்றுமே பாவி!

கறுப்புக் கடைப்படி
இன்னததை யெல்லாம்
'இருக்கு' என்றுமே பாவி!

யமன் :—என்றைக்காவது ஒரு நாள்
இவன் சம்பாதிக்கும் பைத்தை யெல்லாம்

விட்டுவிட்டு எம்மிடம் வரவேண்டும் என்ற பதையே மறந்து விட்டான் போலிசுக் கிழை! — சரி, இவன் எம் யமலோகத்தில் என்ன கேட்டானும்—தண்ணீர் கேட்டால் உட—'இல்லை' என்று சொல்லுங்கள்!

சித்திரகுப்தன்:—

'கற்பூரம்! கற்பூரம்!'

என்று எல்லோரையும்

கதற வைத் திட்டானே!

கடவுளுக்கு கேதாமம்

போட்டுவிட்டு 'இல்லை'

என்றே பாடினுனே!

யமன் (சிம்மாசனத்தை விட்டுத் துள்ளி எழுந்து வந்து அந்தக் கற்பூர விபாபாரியை

அன்புடன் அணைத்துக் கொண்டு):— சபாஷ்! இவனே உத்தமன்! இவனே சத்தியன்! இவனே என்னுடைய பத்தன்! ஆமாம்! கல்வால் அடித்தவருக்கும், செருப்பால் உதைத்தவருக்கும் காட்சி கொடுத்த அந்தக் கடவுள் என்னை மட்டும் காவால் உதைத்துத் தன்னினு ரல்லவா? அந்தக் கடவுளுக்கு அகசியம் எமம் போட வேண்டியதுதான்! அப்படிச் செய்த இவன் என்னுடன் அரிசாசனத்தில் அமர்ந்து, என்னிடம் மன்னிப்புக் கோருகிறவர்களுக்குக் கெல்லாம் எங்காளும் 'இல்லை, இல்லை!' என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கட்டும்!

[யமர்த்மனின் எதிர்பாராத இத்தத் தீர்ப்பைக் கண்டு சித்திரகுப்தன் முகத்தை மூடினான். தீர்ப்புக் கிடைத்தது.]

வட்டமேஜை

கல்வி ஆசிரியர் அவர்களுக்கு,

தங்கள், தங்கள் ஜனவரி 14-த் தேதி இதழில் 'மதராஸிக்கு வந்த மனிடம்' என்ற தலைப்பில் திரு. ரோஸ் மதராஸ் ராணுவ வீரர்களைப் பற்றித் தர்ப்பிரியாயக் கொண்டு எழுதியிருப்பது வருத்தத்தக்கதாகும். தங்கள் மனதில் மதராஸில் மட்டுமே 'யானியர் படைகள்' இருப்பதாக எண்ணம் போனும், மதராஸைப் போல், பெய்காக், பம்பாய் முதலிய சுகை மாகாணங்களிலிருந்தும் யானியர் பட்டாளம் ஏராளமாக இராணுவத்தில் இருப்பதை உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன். பர்மா முனியில் 'மதராஸ் யானியர்' களை வருடங்கூட அழைத்தால், அது மற்ற மாகாணப் யானியர்களைவிட மதராஸ் யானியர்கள் உறைப்பதிலும், அறியிலும், வீரத்திலும் நிறத்தவர்கள் என்பதை காணலாகும். தற்சமயம் இந்தியப் பட்டாளத்தில் மதராஸ் வீரர்களில் பெரும் பகுதியோர் தொழிலாளர்களாகவும், குரான்களாகவும், கிராமவாசிகளாகவும், கிராமவாசிகளாகவும், அல்லது வைத்தியர் தொழிலில் சம்பந்தப்பட்டவர்களாகவும் இருக்கிறார்களே தவிர, யானியர்களாக சிறு பகுதியினரே இருக்கின்றனர். பர்மா பீடகப்படுமானாலும் அன்றைய மான்டலே பீடிப்பட்ட தென்றல், அந்தப் பெருமைமயில் மதராஸிக்குக் முக்கால் பங்கு உண்டென்பதை ஒவ்வொரு ராணுவ வீரரும் இத்தியாலும் மறுக்க முடியாதேன் வந்ததை திட்டமாகக் கூறுகிறேன். தற்கால இந்திய ராணுவத்தில் மேல் நாட்டாருக்கிடையிலே மேல்மைவடனும், அறிவுடனும் உறைத்து, இத்தியாலும் எவ்வகையிலும் உயர்த்தவர்கள் என்பதை நிரூபிப்பது மதராஸ் வீரர்களே யாகுமென்பதை ஒவ்வொரு அந்திய நாட்டு வீரனுக்கூட அறிந்த விஷயமாகும். இப்போது முன்னின்று போராளும் மதராஸ் 'சாப்பி' களைத் தான் தங்கள் 'யானியர்' என்று குறிப்பிடுவதாகத் தெரிகிறது. அவர்களின் வேலை முன்னேறும் படைகளின் பாதம் தோராதபடி பாதங்கள் உண்டாக்குவது அண்மைப்பதை யும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் முன்னின்று பாதம் கட்டுவது, அன்றைய வேள்குண்டு வைப்பது ஆகிய நீரச் செயல்களைச்

செய்யும் இங்கிலீயர் பகுதியைச் சேர்த்தவர்கள். இவ்விதத் தியாகம் செய்யும் மதராஸ் வீரர்களின் பேரில், மதராஸ் ஜனங்களுக்கு யுத்தத்திற்குப் பிறகு பெருமை அடைவதற்குக் கிடைக்க வேண்டியது பாராழம்போன ஆக்காயப், மான்டலேயைக் கட்டும் கூலிவேலையாய் ஒரு போதும் இருக்க முடியாதென்று திட்டமாய் நம்புகிறேன்.

இப்படிக்கு,

'கல்வி' ராணுவ அன்பன்,

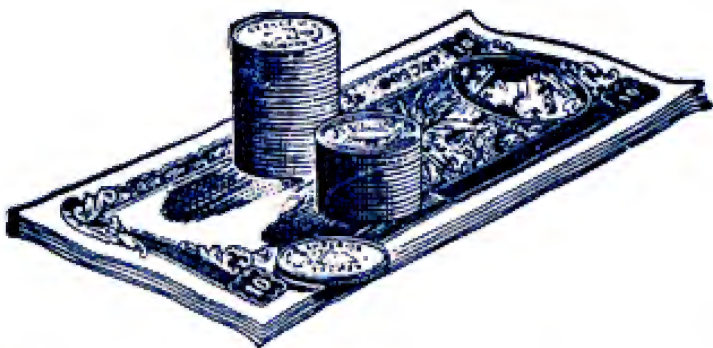
து. தேவசகாயம்.

எச்/ஜெனரல் (முதல் பிரைட்)

221, ஏ. ஏ. டி. என். இ. ஏ. என்.

[மேற்படி இராணுவ அன்பின் கடிதத்தை மகிழ்ச்சியுடன் பிரகடிக் கிறேன். "மதராஸிக்கு வந்த மனிடம்" என்ற கட்டுமையில் மதராஸ் வீரர்களைப் பற்றி எவ்விதத்திலும் குறைத்துச் சொல்லப்படவில்லை. இவ்வளவு தீர் செயல்களைச் செய்தவரும் மதராஸ் இராணுவ வீரர்களே யுத்தத்திற்குப் பிறகு சரியாக மதிக்கப்படவேண்டுமென்பதுதான் மேற்படி கட்டுமையில் வற்புறுத்திச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'இராணுவத்தில் உண்மை இத்தியர் சிப்பாய்களே எதிர்பார்க்கக்கூடிய பேரிய பதவிகள்' உபேதார். ஜமேதார் உத்தியோகங்களும், அங்குப் பிறகு தானாகக் கர்னல் உபேதார் உத்தியோகமும்' என்ற நிலைமை மாறவேண்டுமென்பதுதான் நமது நோக்கம். அதே மாதிரி மதராஸ் வீரர்களின் தியாகத்தின் பற்றை மதராஸிகள் அடையக் கூடிய பணம் கூறி வேலை செய்யும் உரிமைமயக் கட்டும் இருக்கக் கூடாதென்றும், யுத்தத்திற்குப் பிறகு பர்மாவில் வீட்டிடிவாருக்கு என்னென்ன உரிமைகள் இருக்குமோ, அவ்வளவு மதராஸிகளுக்கு இருக்க வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்திக் கொள்வோம். அங்கீகம் நடக்கும்படியும், நிலைமையில் மகிழ்ச்சியடையக் கூடியவர்களாக யாரும் இருக்க முடியாது. —ஆசிரியர்.]

நண்பனா எதிரியா?

இப்போலிஸ் எதிரகாவத்திற்கு, சிக்கனம் மிகவும் முக்கியமானதாகவும் இன்றியமையாததாகவும் இப்பொதிருப்பதைப் போல ஒரு பொதும் இருந்ததில்லா இந்த வுத்தகாவத்தில "வாங்கும் சக்தி" ஸட்டிடி உபரியா வீரூக்கிறது. பணம், ரொக்கம், ரூபாயைத்தான் வாங்கும் சக்தி என் கிறீரும். இந்த "வாங்கும் சக்தி" யை உதற துணைவாக ஆக்கவல்லது சிக்கனம். இந்தத்துணை உங்களுக்கும் காட்டிற்கும் பயன்படும். இந்த வாங்கும் சக்தியைக் கொண்டு கவலையில்லாமல் செலவு செய்தால் அதிலே கொடுமையான எதிரியாகமாரும், அதாவது விலவாசிகள் உயர்ந்தும், வுத்த காவத்தில் இந்தியாவில பொருட்கள் மெடப்பது அரிதாவிரூக்கிறது. தேவைகளைக் குறைத்தாவல்லது விலவாசிகள் உயர்ந்ததான் இருக்கும். கட்டுப்பாட்டு விதிகளால் விலவாசிகள் உயராது தடுக்கப்பட் டிருக்கின்றன. விலவாசிகள் உயராது தடுக்குந் இந்தப் போராட்டத்தில் உங்கள் முழு உதவியும் எம்க்குத் தேவை.

பத்திரிகைத் தளமாகப் பணத்தை முதலீடு செய்
புகளம், வகைகள், சேவைகள், கட்டிடங்கள்,
செய்ப்பொருட்கள், பண்டங்கள் ஆகியவற்றில்
பிற பணத்தைப் போடாதிடுவது. இதை
வாழ்க்கை மிக் சந்தர்ப்பம் பல பத்திரிகை
தளத்தையே முதலீடுகள், இவ்வாறென்க,
கட்டுவது சகலகம், செய்கிறேன், தடவாக்கி
செய்கிற ஆகியே, துவை எல்லாவற்றையும் மீட
அளவாகப் பட்டி பத்திரிகைகளாவது,
வெள்கம் செய்க்க் செய்க்கி செய்க்கி
செய்க்கவது முதலீடு செய்க்கவது.

கீழ்க்கண்டவற்றுப் போலும் போதென்றம்
"இது எவ்வுரு உண்மையிலேயே செய்க
தான்" என்கும் செய்கியே கீழ்க்கண்டவையே
செய்க்கி செய்க்கவது. தேவைகளைப் போத
முதலீடு செய்க் செய்க்கவது, விலவாசிகளை
குறைத்திருப்பது செய்க்கி செய்க்கவது, உதவ
பணத்தையும் உயர்ந்தவிலைக்கு, உதவ
பணமும் உதவ்க்கு மீடவாக்கவது.

உங்களால் இயன்றவரை

மிச்சப்

படுத்துங்கள்.

மிச்சப் படுத்தியதை

முதலீடு செய்யுங்கள்.

தேசியப் போர்முனையார் விடுக்கும் தேசிய வேண்டுகோள்

AAA 1111 TM

பாரதி நீதிக்காகக் கதம்பக் கச்சேரி

“கிட்டு”

கதம்ப சிகழ்ச்சி என்ற கேள்விப்பட்டதும், டில்லித் தமிழர்களுக்கு உற்சாகம் பொங்கிக் கொண்டு போயிற்று. கலை வல்லவர்கள் தங்கள் கைத் திறனைக் காட்ட முன் வந்தார்கள். சங்கீத வித்வத் சமூகத்தார் தங்கள் சங்கீதக் கருவிகளைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்தார்கள். கலாபிமானிகள் டிக்கெட் விற்றுக் கொடுக்க வந்தார்கள். இரண்டு கட்சியாரும் சேர்ந்து டிக்கெட் வாங்க வந்தார்கள்.

கதம்ப சிகழ்ச்சியிலோ விதம் விதமான, விசேஷமான, விமரிசையான அம்சங்கள். சங்கீத வித்வத் சமூகத்தின் வாதிய கோஷ்டியார், “பொழுது புலர்ந்தது” என்ற வாசித்து சிகழ்ச்சியை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். “பாட்டுக் கொரு புலவன் பாரதி யடா!” என்று ஒரு ருட்டி சிகழ்ச்சி. பிறகு, கமலா, சியாமலா, சாரதா சகோதரிகள் பாரதியின் “பத்துப் பன்னிரண்டு தென்னை மரம்”, “முருகா முருகா” என்ற பாட்டுகளைப் பாடினார்கள். அதை யடுத்தாற் போல் “சாப்பாட்டு ராமன்கள் சங்கம்” என்ற ஒரு நாடகம்.

“திராத வினை யாட்டுப் பிள்ளை” என்று குமாரி வைஸ்வதி பாட, குமாரி விசாலாட்சி அபியகம் பிடித்தாள். அபியகத்தின் கழகை அதுபவித்து முடிவதற்குள், கோபால கிருஷ்ணனின் “பாமலை” என்ற பாட்டு காதில் விழுந்து, பாரதி பாடல்களின் பெருமையை மூலக கொட்டியது. அதன் பிறகு தமிழகத்தில் பாரதியின் சேவையால் மது மலர்ச்சி ஏற்பட்டதைச் சித்திரித்துக் காட்டும் “அருணோதயம்” என்ற சிதழாட்டம் நடந்தது. சிதழ்களின் அமைவுகளுக்கு இன்னிசை மூலம் விளக்கம் செய்து காட்டியது ஜி. தர்மாய்பான் அவர்களின் குரல்.

சிதழ்கள் மறைந்தன. அரங்கம் ஒளிமயமாயிற்று. “தாரா வேணுகோபாலா” என்ற ‘அத்தக் காலத்தி’ய ‘பிஷ்ணரி’ ஸ்வாஜதி வாத்யங்களில் முழங்கிற்று. ‘அத்தக் காலத்தி’ய ஸ்வாஜதிக்கு ‘இத்தக் காலத்திய’ பாணியில் குமாரி தாரா சிருத்தயம் ஆடினார்.

அடுத்தபடியாக “மதுலிகா” என்ற நாடகம். “மதுலிகா”வாக ஈழத்த ஸ்ரீமதி பார்வதி கைலாசபதி டில்லித் தமிழ்ப் பெண்மணிகளின் பாரதி அன்புக்கு அத்தாட்சியாக விளங்கினார்.

அடுத்ததாக ஸ்ரீமதி பழனி விஜயவல்லியி பாரதி பாட்டுகளைப் பாடினார். இந்தச் சந்தே விருத்திற்குப் பிறகு, சபையோர் திடீரென்று குறுங்கக் குறுங்கச் சிரிக்கத் துவங்கி விட்டார்கள். காரணம், மேடையின் ரீது வேலைக்காரன் சபாபதி தோன்றியதுதான். சம்பந்த முதலியாரின் சபாபதி நாடகத்திலிருந்து ஒரு காட்சி. வேலைக்கார சபாபதியாக ஈழத்த ஓம். ஜி. பார்த்தசாரதி இன்னும் விட்டை விட்டு வெளியே தலை காட்டவில்லை. ஏனென்றால், டில்லித் தமிழர்கள் அவரை “சபாபதி” என்றே கூப்பிட்டு உயிரை வாங்கச் சித்தமா விரகுகிறார்கள்.

இந்த நாடகத்திற்கு அடுத்தபடி வலிதா சுப்ரமண்யம் பரத நாட்டியம். ஸ்ரீமதி எஸ். டி. சுப்புலக்ஷ்மி பின்பாட்டுப் பாடினார். இந்த பரத நாட்டியத்தைத் தொடர்ந்து “ரண சிவிரசையில் ரகளை” என்ற விகோதமான சிதழாட்டம்.

கதம்ப சிகழ்ச்சியின் கடைசி இரண்டு காட்சிகளை சிச்சயம் குறிப்பிட்டே யாக வேண்டும். “கந்தா”வின் குறத்தி கர்டகத்தில், டில்லித் தமிழர்கள், குற்றுவக் குறவனையும் குறத்தினையும் தத்ருபமாய்க் கண்டார்கள். குறத்தி ஆடிவிட்டு வெளியே வந்ததும், “என்ன முத்தையா, நீ என்ன, வீணை வாசிப்பதை விட்டுவிட்டு இப்படியே குறத்தியாகி...” என்று கான் கேட்ட போது, “அதென்ன, அப்படிச் சொல் நீக்க! கொறத்தி வீணை மீட்டக் கூடாதுன்னு யாரு சொன்னதும்கூட?” என்று நீட்டி முழங்கிக்கொண்டு வந்த விட்டார் முத்தையா.

கடைசி சிகழ்ச்சி ஒரு காட்சி ஜோடனை. பாரதியின் ‘துண்டிற் பழுவினைப் போல்’ என்ற பாட்டை எஸ். தர்மாய்பான் அவர்கள் திரைக்குப் பின்னாலிருந்து பாடிக்கொண்டே, மேடையின் மேல் ஜேஹமலதா கோஷ்டியாரின் மூலம் பாட்டின் பொருளை விசுக்கிக் காட்டினார்.

[ஸ்ரீ ஆர். சுப்ரமண்யம், ஸ்ரீ ஏ. வி. ஓய். தாராயணன் ஆகியவர்களின் தத்ருபத்தி யினால் நடந்த மேற்படி கதம்பக் கச்சேரியில் வருமான ரூ. 511-ம் எட்டயபுரம் பாரதி நிதிக்காக நமக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. —ஆசிரியர்.]

கும்பர் குரும் காட்சி

டி.கே.சி

93. குரியனும் நீரில் முழுகினும்

தும்பி பரதனது சேர்த்த நிலையை பார்க்க சகிக்கவில்லை ராமனுக்கு. அதோடு தந்தை தசரதன் இறந்து போனான் என்ற செய்தியையும் கேட்க கேர்த்தது. அப்பாவி ராமன் மனசு என்ன ஆகும்? இடித்து போய் விட்டது.

எப்படியோ நீரில் முழுகி நீர்க் கடங்க னெல்லாம் கழித்து, அவை காரணமாக துயரம் தணிந்தவனும் இருக்கிறான். அப்போது எதிரே வருகிறார்கள் தாய் மார், சான்றோர் கமந்திரன் ஆயி உற்றார்.

தாய்மாரின் கோலத்தைக் கண்ட மாத்திரத்தில் இதயத்தை வெடித்துக் கொண்டு வந்து விட்டது துயரம். துயர வெறி கொண்டு புலம்புகிறான்.

‘எந்தை யான்டையான் இயம்பு வீ!’ என

வந்த தாயர்தம்

வயங்கு சேவடிச்

சித்தி தின்றான்

சேர்த்த கண்ணீர் —

முந்தை நான்முகத்(து)

அவற்கும் முந்தையான்.

[எந்தை யான்டையான் இயம்புவீர் என : எங்கள் அப்பன் தசரதன் எங்கே இருக்கிறான். கொஞ்சம் சொல்லுங்களேன் என்று.—இந்த வார்த்தைகள் இதயத்தினுள்ள தாங்க முடியாத துயரத்தை அப்படியே வெளியில் கொண்டு வந்து தள்ளிவிடுகின்றன. வந்த தாயர் தம் வயங்கு சேவடி : வந்த தாய்மாரின் புனிதமாய் விளங்கும் திருவடிகள் : சித்தி தின்றான் சேர்த்த கண்ணீர் : கலங்கிச் சென்ற கண்ணிருந்து வந்த கண்ணிரை வடித்து தின்றான் : யார்? சேய்மடுவனுக்கும் அவனது சிறுஞ்சு தத்துவத்துக்கும் முன்னுள்ள தத்துவமாயே மாம்போருள்ள அம்ச மாயே ராமன். பா தத்துவத்தோடு ஒன்றியுள்ள ஞானி, ராமன் என்பது கருத்து. அத் தகைய ஞானியையும் பாடாய்ப் படுத்தி விட்டது சேகரம்.]

தாய்மார்களும் ராமனைத் தழுவித் கொண்டு ஒரே படியாய் அலற ஆரம்பித்தார்கள். இதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த சேனை என்ன, பெண்கள் என்ன அவர்களுக்கும் சகிக்க முடியவில்லை.

தாய் கும்பரீப்

பெய்து தாம்தரிஇ.

ஒய்வில் அன்பினால்

உறல் ஒங்கினார்.—

ஆய சேனையும்

அணங்க னார்களும்

நீயில் வீழ்ந்துநீ

மெழுகிவித் தேம்பினார்.

[தரீப் பெய்து : ஒன்றாய் ராமன்மேல் விழுந்து : தாம்தரிஇ : தாங்களே அவனைத் தழுவிக்கொண்டு : ஒய்வில் அன்பினால் உறல் ஒங்கினார் : ராமன்மேல் வைத்த அளவற்ற அன்பினால் கேட்க சகிக்காதபடி அவ்வளவு உரத்த சப்தத்தில் அளறினார் : ஆய சேனையும் அணங்களுக்கள் : பக்கத்தில் நின்று படை வீரர்களும் வேறியநின்ற பெண்களும் தாய்க் வீழ்ந்து நீ மெழுகில். நீயில் விழுந்து நீய்து உச்சினை மெழுகைப்போல வடிவாகிவி : தேம்பினார் : எங்கினார்.]

அடுத்தாற்போல் இந்தத் தாய்மார் எங்கே போகிறார்கள் :

நின்அவ் வீரரைப்

பெற்ற பெற்றிஅப்

பொன்ன னார்களும்,

சனகன் பூவையைத்

துள்ளி, மார்புறத்

தொடர்ந்து புல்லினார்.—

இன்னல் வேலைபுக(கு)

இழிந்(து)அ யூந்துவார்.

[வீரரைப் பெற்ற பெற்றி : ராமன் முதலான தாங்கு வீரரையும் பெற்றதனும் ஆய பெருமை வாய்ந்த : அப் பொன்னார்களும் : அத்தத் தாய்மார்களும் : சனகன் பூவையைத்

தான் மரிப்புத் தொடர்ந்து புகலீது: மூன்று தாய் மரிகளுடைய கைகளும் கோத்த வண்ணமாய் சிதைவடைந்தன. இன்னும் வேலைபுக்கு இழிந்து அழுந்துவார்: துயர மாயை எழுந்திரத்தில் புகுந்து மூழ்கி அமிழ்ந்து விட்டார்—உணர்ச்சி வசமற்று.]

தாய்மார் அகன்ற பிறகு சேனை வீரர், நகரத்துப் பிரதானிகள், எல்லாருமாக ஒரே சோகத்தில் வந்து அணுகினார்கள் ராமனை:

உலகமே அந்த நேரத்தில் ஒரு சோக சித்திரமாய்த் தோன்றுகிறது கவிஞரது கண்ணுக்கு.

ராமன் சூரிய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பது நமக்குத் தெரியும். அதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு பாடலைப் பார்க்கலாம்.

படஞ்செய் தாகணைப்

பள்ளி நீங்கினான்

இடஞ்செய் தொக்குவத்(து)

இறைவன் ஆதலால்,

பெரியவான் கதை

க ம ப ன் க ா த் த ா ன்

ஸ்ரீ சுத்தானந்த பாரதி

ஐயர் மேல் 'வாரண்டு' தொடர்ந்தது. இதோ புறப்பட வேண்டும். ஒட்டல்காரி அன்புடன் உணவு தந்தான். ஐயர் அவசரமாகச் சாப்பிட்டுப் பவணக் கட்டினார். அப்போது, "அடடா!" என்று கையை உதறி, "அம்மா! சற்றே இதைப் பார்த்துக் கொள்" என்று ஒடிச் சென்று அரை மணி கோத்தில் திரும்பினார் ஐயர். ஒட்டல்காரி, "எக்கே ஒடினீர்?" என்று கேட்டான். ஐயர், "இதோ, இந்த துல் கம்பன் என்ற வாகனம் எழுதிய ராமாயணம். இது ஹோமர் மில்தன் தார்தோனையிட மிகவும் கம்பியாயினது. அடடா! இவிலிருந்து உணர்குப் படித்துக் காட்டாமல் போகிறேனே" என்று சொல்லிப் புத்தகத்தைக் கவனமாகக் கைப்பெட்டியில் வைத்துக் கொண்டு கிளம்பினார். இவர் வண்டி கிளம்பிற்றுச் சென்றதமே புகை வண்டி, "இக்கே வராதே!" என்று ஊரை விட்டு 'குப் குப்' என்ற கிளம்பிவிட்டது. உடனே தேயில் கதிக்குச் சென்றார். அக்கே ஒரு செய்தி கிடைத்தது. உடனே மனமே வென்ற உடையை மாற்றி வாகனம் வீராய் விட்டார். ஆய்ஸ்ட்டாஸ்குச் செல்லும் கப்பலில் ஏறி, ஒரு உருது புத்தகத்தை விரித்துப் படித்துக் கொண்டிருந்தார்.

தடஞ்செய் தேரீனான்

தானும், நீரீனாக்க

கடன்செய் வான்எனக்

கடலின் மூழ்கினான்.

[படம்செய் தாகணைப் பள்ளி நீங்கினான்: விசைமான படத்தைக் கொண்ட ஆநிரை சயனத்திலிருந்து நீங்கி உலகத்தில் அவதரித்தவன் ராமன். அந்த ராமனது; இடம்செய் தொக்குவத்து இறைவன் ஆதலால்: நீண்ட புகழ் பெற்ற தொன்மையான வம்சத்துக்கு ஆதிமுத்தி (சூரியன்) ஆன காரணத்தால்; தடம்செய் தேரீனான் தானும்: மகா பெரிய தேரரசு செழுந்தி வருபவனான சூரியனும்; நீரீனாக்க கடன் செய்வான் என: தாரதனுக்கு தீர்க்குடன் செய்யும் பொருட்டு என்று சொல்லும்படி, கடலின் மூழ்கினான்: மேலைச் சூழந்திரத்தில் மூழ்கினான்.]

சூரியன் கடலில் மூழ்கியதோடு எல்லாருடைய துக்கமும், கர்முடைய துக்கமும் கூட ஒருவாறு சென்று விடுகிறது; சார்தமே ஏற்படுகிறது.

தந்தி பறித்தது. "தென்னிந்திய பிராமணன். உச்சிக்குடுமி இருக்கும். டோவர் வண்டியில் செவ்வெண், உடனே மறி!" — ஒற்றர் டோவர் பக்கம் கண்ணோட்டி ஏமாந்தனர். மற்றொரு தந்தி. "ஆய்ஸ்ட்டாஸ்க் கப்பல், பார், உடனே!" — ஒற்றர் கப்பலில் ஏறினர். ஒரு சார்புண்டு, தபால் பையுடன் அக்குமிக்கும் கண்ணைப் போட்டவன், ஒரு அகாலி வீரனைக் கண்டான். ஆனால் அவனது பெட்டி மேல் வி. வி. எஸ். என்று எழுதி யிருந்தது. "மிஸ்டர் வி. வி. எஸ். ஐயர்! தங்களுக்குத் தந்தி" என்று தந்தான். ஐயர் ஆனக் கூர்ந்து பார்த்தார். அந்தச் சிக்கப் பார்வைவேயே ஒற்றன் மருண்டு போனான்.

"ஐயா, யாரைத் தேடுகிறீர்கள்? தந்தி எனக்கன்று!" என்றார் ஐயர். "பெட்டி மேல் வி. வி. எஸ். என்றிருக்கிறதே" என்றான் ஒற்றன். "கான் வி. விக்கிரமசிங்" என்று ஐயர் உருதுவில் முணுமுணுத்தார். "மன்னியங்கள்" என்ற ஒற்றன் சென்றான். ஐயரும் ஆய்ஸ்ட்டாஸ்க் வந்து, அங்கிருந்து பாரிஸ் சென்றார். இச் சம்பவத்தை ஐயர் ஒரு நாள் சொல்லி, "கம்பன் கார்தான்!" என்றார்.

[சரியான அத்தந்தை விடுத்துத் தப்பான அத்தந்தை மேற் கொண்டுள்ள அநேக சொற்களுட்களில், "கால வித்தியாசம்" மும் ஒன்று. "கால வித்தியாசம்" என்றால் தலை விதி என்றுதான் ஜனங்கள் பொதுவாகப் பொருள் கொள்கிறார்கள். ஆனால் இக் கட்டுரையின் தலைப்பை நான் அந்த அத்தந்தையில் எழுதவில்லை. ஒரு நிகழ்ச்சி 1930-ல் நடக்கிறது இன்னொரு நிகழ்ச்சி 1945-ல் நடக்கிறது. அப் பொழுது இந்த இரண்டு நிகழ்ச்சிகளும் காளத்தால் வித்தியாசப் படுகின்றன அல்லவா? அதைத்தான் நான் இந்தக் கட்டுரையில் கால வித்தியாசம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.]

1930-ல் நடந்தது

சென்னை
7-8-1930.

என் பிரியமுள்ள அப்பாவுக்கு,

அநேக கோடி நமஸ்காரம். நான் இங்கு செனக்கியம். அங்கு நீங்கள், அம்மா, பாட்டி, தம்பி எல்லாரும் செனக்கியமா?

இப்பவும், உடனே செலவுக்குப் பணம் அனுப்பும்படி. நான் உங்களுக்கு இதுவரை நான்கு கடிதங்கள் போட்டுமே தாங்கள் அவை ஒன்றுக்கும் பதில் போடாமல் போசாமல் இருந்தால் நான் என்ன செய்வது? இங்கே எனக்கு ஹாஸ்டலுக்கே இரண்டு மாத பழம் பாக்கி கொடுக்கவேண்டி யிருக்கிறது. காப்பி ஹாஸ்டலுக்கு வேறே பழம் பாக்கி இருக்கிறது. எல்லாவற்றுக்கும் சேர்த்து கிட்டத்தட்ட ஐம்பது ரூபாயாவது ஆகும்.

"மாதா மாதத்தான் மூப்பது ரூபாய் அனுப்புகிறேனே, அதைத் தவிர இது வேறு?" என்று நீங்கள் கேட்கலாம். நீங்கள் என்னமோ மூப்பது ரூபாயில் இந்த உலகத்தையே வாங்கி விடலாம் என்று நீனைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் போலிருக்கிறது.

ஆகவே தயவு செய்து ஐம்பது ரூபாய் உடனே தந்தி மணியாட்டி அனுப்பி என் மானத்தைக் காப்பாற்றும்படி

கேட்டுக் கொள்கிறேன். என் மானத்தைக் காப்பாற்றினால் உங்கள் மானத்தையும் காப்பாற்றினுப்போல். இங்கு எல்லாரும் இன்னும் பிண்டியா இப்படி ஹாஸ்டலில் பாக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று உங்கள் பெயரைச் சொல்லித்தான் என்னமாகப் பேசுகிறார்கள். ஆகவே உடனே ஐம்பது ரூபாய் தந்தி மணியாட்டி பண்ணுவீர்கள் என்று கம்பும்.

உங்கள் பிரியமுள்ள
மணி.

குறிப்பு: ஒவ்வொரு பையனைப் போல் நான் இந்தப் புஸ்தகம் வாங்க வேண்டும், அந்தப் புஸ்தகம் வாங்க வேண்டும் என்று பொய் சொன்னால் பணம் அனுப்புவீர்கள். நீஜம் சொன்னால் அனுப்புவீர்களா?

மணி.

தப்பனுடன் பதில்

திருச்செழும்பு
8-8-1930.

என் பிரியமுள்ள மணிக்கு,

நீ எழுதிய ஐந்து கடிதங்களும் கிடைத்தன. நீ இப்படி நீனைத்தபொழுதெல்லாம் பணம் அனுப்பு, பணம் அனுப்பு என்று எழுதினால் நான் பணத்துக்கு எங்கே போவேன்? இங்கே என்ன பணம் முனைத்தா தொங்குகிறது? ஆகவே, இன்று ரூ. 25 மணியாட்டி அனுப்பியிருக்கிறேன். அதை வைத்

துக்கொண்டு எப்படியாவது சமாளி. இத்தர்ப்போ அன்றும் ஒரு சர்க்கி க்காக அனுப்ப முடியாது.

உன் பிரியமுள்ள அப்பா.

1945-ல் நடக்கிறது

திருச்செழும்பு, 25-2-45.

என் பிரியமுள்ள மணிக்கு,

உங்கள் எல்லாரும் செளக்கியம். அங்கு நீயும், உன் அகமுகையாரும் செளக்கியம் என்று கம்புகிறேன்.

இப்பவும் பணம் அனுப்பும்படி நான் உங்களுக்கு கடிதங்கள் எழுதியும் நீ பதில் போடாமலேயே இருக்கிறாய். நீ இப்படி பராமுகமாக இருந்தால் இங்கே எப்படி குடித்தனம் நடக்கிறது என்று நீனைத்தக கொண்டுவிடுவாய்?

நீ மாசா மாசம் அனுப்பும் கொள்கை மூப்பது ரூபாயில் இங்கே நானு பேர் எப்படி குடித்தனம் பண்ணுகிறது என்று நீனைக்கிறாய்? இரண்டு மாதமாக வீட்டு வாடகை பாக்கி, பாக்கசாறுக்கோ மூன்று மாதமாக ஒரு சல்லி கொடுக்க வில்லை. எல்லாப் பழம் பாக்கியையும் உடனே தீர்க்காவிட்டால் நான் ஊற்ற முடியாது என்று பந்து நானாய் பயமுறுத்தி வருகிறாய். நீயோ நான் உங்களுக்கு கடிதங்கள் போட்டும் காதிப் போட்டுக்கொள்ளாமல் காலா இருக்கிறாய். எனக்கு மானம் போகிறது. என் மானம் போனால் போகிறது. உட உன் மானமும் போகிறதே என்றுதான் வருத்தமாக இருக்கிறது. எல்லாரும் இன்னும் தகப்பனாரை இப்படி பழம் பாக்கி வைத்திருக்கிறாய் என்று உன் பெயரைத்தான் சொல்லிச் சிரிக்கிறார்கள். மாதம் ரூ. 300 சம்பாதிக்கும் பின்னியா தகப்பனாரை இந்த

விதிலில் வைத்திருக்கிறாய் என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே உடனேயே ரூ. 200 தந்தி மணியாட்டிவிட்டு அனுப்பிவைத்தால் என் மானமும் பிழைக்கும், உன் மானமும் பிழைக்கும்.

இப்படிக்கு,

உன் பிரியமுள்ள அப்பா.

குறிப்பு :—ஒவ்வொரு தகப்பனாரைப் போல் டாக்டருக்குக் கொடுக்க வில்லை. டாக்டர் வாங்கிக் கொண்டு என் போல் சொன்னால்தான் நீ பணம் அனுப்புவாய் போலிருக்கிறது. நான் கிறித்தவச் சொத்துக்கெதிரே, இவ்விதமாக, அதுதான் அனுப்ப முடியுமே என்று.

அப்பா.

மகனின் பதில்

சென்னை
28-2-45

என் பிரியமுள்ள அப்பாவுக்கு,

நீங்கள் எழுதிய ஐந்த கடிதங்களும் கிடைத்தன. நீங்கள் இப்படி நீனைத்த பொறுதெல்லாம் பணம் அனுப்பு, பணம் அனுப்பு என்று எழுதியுள்ள நான் பணத்தக்கு எங்கே போவேன்? இங்கே என்ன பணம் முனைத்தா கொடுத்திருது? ஆகவே இன்று ரூ. 100 மணியாட்டி அனுப்பிவிடுகிறேன். அதை வைத்துக் கொண்டு எப்படியாவது சமாளித்துக்கள். இத்தர்ப்போ அன்றும் ஒரு சர்க்கி க்காக அனுப்ப முடியாது.

உங்கள் பிரியமுள்ள மணி.

[பணம் அனுப்பு, பணம் அனுப்பு என்று சொந்தசாவு படுத்திய அதே பின்னியிடம் பின்னர் பணம் அனுப்பு, பணம் அனுப்பு என்று தகப்பனாரை கேட்க வேண்டி யிருக்கிறது, அது அவர் காளித்தியாரைத்தான்!]

பலே திருடன்!

பொன்ட் மானாட்டி (குமாரத்தாரைக்கொக்கி) :—ஓம்! இவ்விடம் திருட்டும் பழம் அதிகமாக யிருப்பதால் பொதுமான் எச்சரிக்கைக்காக "நீருட்டிகள் ஐக்கிதை" என ஒரு பொன்ட் மானாட்டி கொண்டுபோனே, செய்தார்?

குமாரத்தா :—ஆமாம் ஸார், செய்துத்தான் செய்தேன்; ஆனால் அந்தப் பள்ளகையையும் எவ்வே அடித்துக் கொண்டு போய் விட்டான்!

அது மிகவும் குளிர்ச்சியாக இருக்கிறதல்லவா!

... ஆம், களைப்பையும் போக்குகிறது!

... அதுமட்டுமா—ஆனந்தத்தையும் அளிக்கிறது!

தனது விஞ்ஞான சோப்பை உபயோகித்து உதத்தை மிகவும் மனதிற்குக் கேட்கும். அவர்கள் இது மிகவும் ஆர்வமாக உபயோகிக்கும் ஏனென்றும், கோடைகாலத்தில் ஒரே சிறந்த வாய் போன்ற தேவையும் சோம்புவார்கள். அது துடைப்ப வேண்டியவையான துறை குளிர்ச்சியையும், மனச்செய்யவும் கொடுக்கிறது. அது துடைப்ப பிரத்தியேகமான வாய் குறுகத்தை அளிக்கிறது. மிகவும் களைப்படைந்த நாய்ப்புகளுக்கு உதவாகத்தை ஈட்டுகிறது.

**விஞ்ஞான
ஓயிட்
ரோஸ் ஸோப்பு**

V.W.R. 18-50 TM

VINOLIA CO., LIMITED, LONDON, ENGLAND

P.A.ராஜ செட்டியார், பீராதர்
தந்தி: ராஜா-கோயமுத்தூர்-போன். 218A

பாரத சக்தி நிலய வெளியீடுகள்

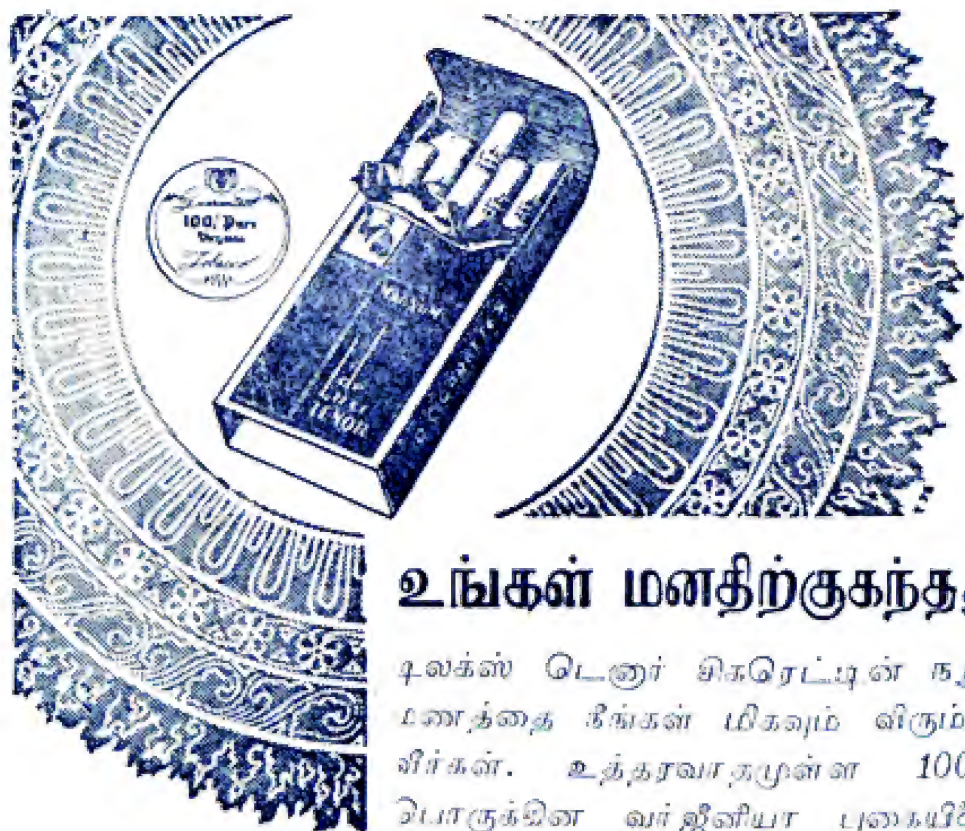
யோகி ஸ்ரீ சுத்தானந்த பாரதியார் இயற்றியவை

	ரூ.	அ.	பை.
அன்னை	...	0—6—0	
ஸ்ரீ அரவிந்த யோக விளக்கம்	...	0—8—0	
சிதா யோகம் 1-ம் பாகம்	...	1—0—0	
சிதா யோகம் 2-ம் பாகம்	...	2—4—0	
உபநிஷத் ரகசியம்	...	1—8—0	
அன்னையின் பிரார்த்தனை	...	0—8—0	
இல்லற ஒழுக்கம்	...	0—4—0	
பூரண யோகம்	...	0—10—0	
ஸ்ரீ அரவிந்த மலர்	...	1—0—0	
Mahatma Ramalingam	...	1—8—0	

பாரத சக்தி நிலயம்

48, ரங்கப் பிள்ளை வீடு : புதுவை

உங்கள் மனதிற்குகந்தது

டி லக்ஸ் டேனார் சிகரெட்டின் நறு மணத்தை நீங்கள் மிகவும் விரும்பு வீர்கள். உத்தரவாதமுள்ள 100% பொருக்கின வர்ஜீனியா புகையிலை தான் டேனார் செய்ய உபயோகிக்கப் படுகிறது. இதுவே எல்லோரும் விரும்பி ரஸிப்பதற்கும், தொண்டைக்கு கெடுதல் செய்யா நிரூபித்ததற்கும் காரணம். மனோ ரம்மியமான இந்த சிகரெட்டை இன்றே வாங்கி நீங்கள் உபயோகியுங்கள்

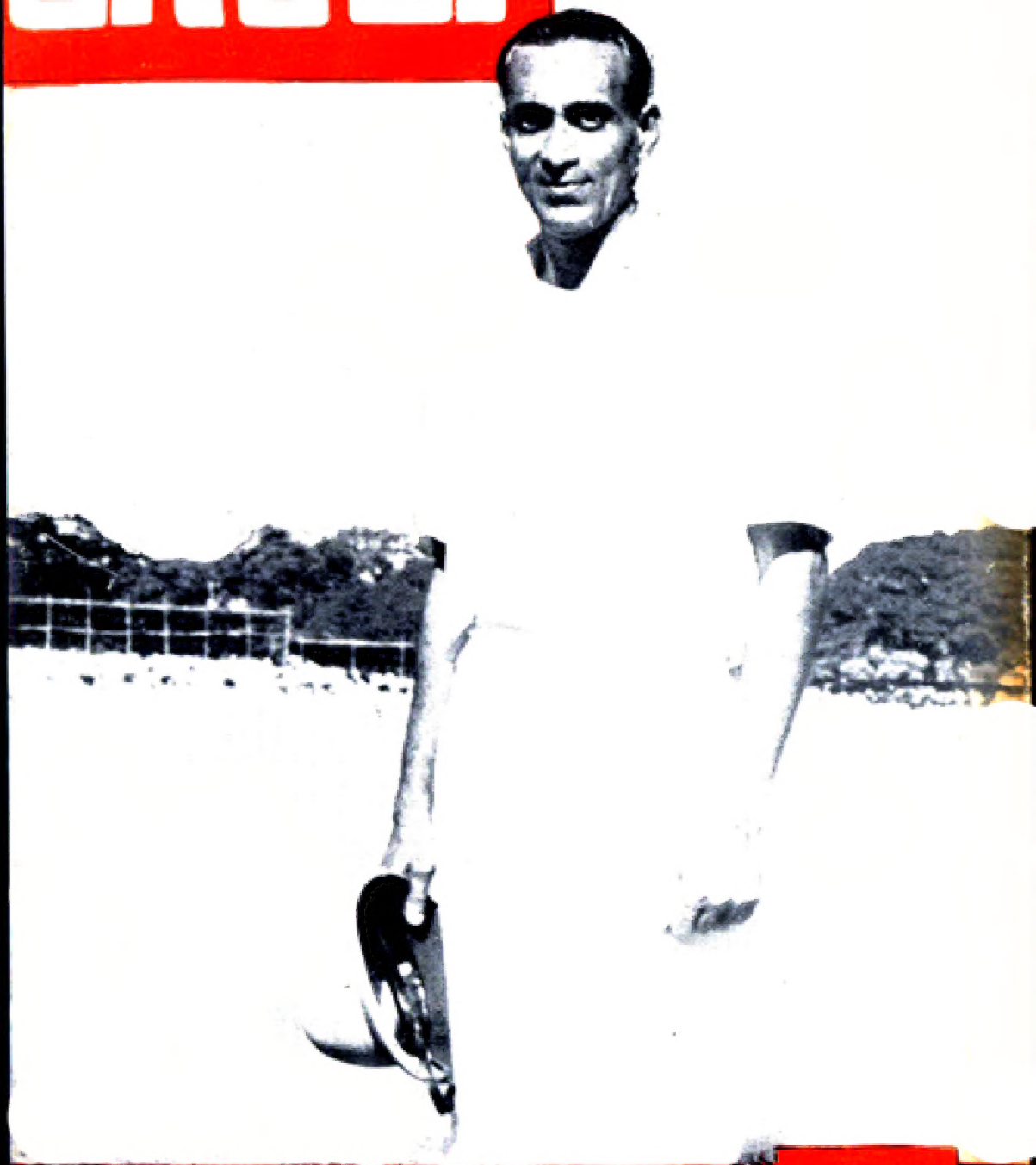
டி லக்ஸ் டேனார் சிகரெட்டு
ஜேம்ஸ் கார்ட்டன் லிட், லண்டன்

Tenor

*is truly a
de Luxe Cigarette*

JAMES CARLTON LTD, LONDON.

கல்கி

KALKI பிப்ரவரி 25, 1945 4 அ.ஸ்

கோகுல் கூந்தல் தைலம் தி இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்.

கூந்தலுக்கு வளர்ச்சியையும் பட்டுப் போன்ற மிருது தன்மையையும் அளிப்பதுடன் இவிய மணமும் கூடியது. எங்கும் கிடைக்கும்.

தயாரிப்பவர்கள் :

டி. எஸ். ஆர். & கோ.

வாணிக நியாய வியாபாரிக். கும்பகோணம்.

மதராஸ் ஹி. ஏ. ஜெனடுகள் :

புஷ்பவனம் ஸ்டோர்ஸ்

வைக்காம்பட்டி ரோடு, திருவல்லிக்கேணி

ஸ்டாக்கஸ்டுகள் :

T. M. M. M. டிஜி. கன்னி நட்டர் & கோ
மதுரை

★

தலைமை ஆபீஸ் :

“ இந்தியன் பாங்க் பில்டிங்ஸ் ”

வடக்கு பீச் ரோடு, மதராஸ்

★

லோகல் ஆபீஸ்கள் :

எஸ்பிஎனேட், திருவல்லிக்கேணி,
மவுண்டு ரோடு, மயிலாப்பூர்,
தீயாகராய நகர், புரவாக்கம்.

சென்னை மாகாணத்தில் எல்லா
முக்கியமான இடங்களிலும், பம்
பாயிலும் பிராஞ்சுகளும் சப்
ஆபீஸ்களும் உள்ளன.

★

வழங்கி வாக்களிக்கப்பட்ட

முலதனம் ரூ. 60,00,000

சேதுத்தப்பட்ட

முலதனம் ரூ. 33,48,561

ரிஸர்வ் நிதி ரூ. 32,00,000

டெபாஸிட்டடுகள் ரூ. 10 கோடிக்கு

அதிகம்

★

சகலவிதமான பாங்க் அலுவல்
களும் நடத்தப்படும். மற்ற
விவரங்களுக்குப் பாங்கியின்
எந்த ஆபீஸுக்காவது எழுதி
தெரிந்து கொள்ளலாம்.

N. கோபால அய்யர்
செக்ரடரி.

தாய் சொல் மிக்க
வரக்கமிகலை

லோத்ரா

கச்சப்பரதயனோக
நிவநரணி

கேசரி குடரம் விமலட, மதராஸ்

தமிழ் நாடு ஏஜெண்டுகள் :
சீதாராம் ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ்
மேலக் கோழா விதி : மதுரை

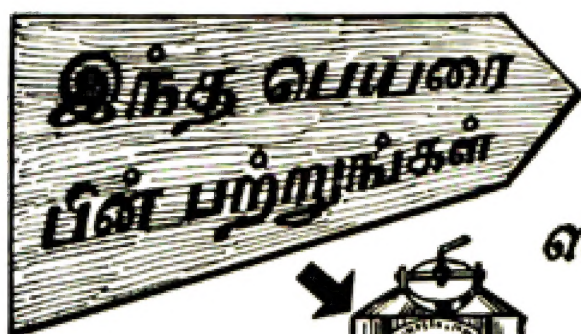
உயர் ரகவாஸனை எஸன்ஸ்களும்
வர்னங்களும்

சோடா, சிரப், சமை
யல் பண்டங்கள்
இவைகளுக்கு ஏற்ற
உயர்ந்த பக்குவம்
அளிப்பதற்கு எமது
எஸன்ஸ், கலர்களுக்கு
மிஞ்சியவை வேறெது
வுமே இடையாது.

BLACK CAT BRAND

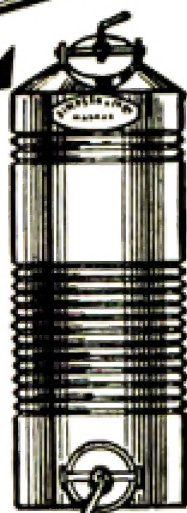
AROMATIC CHEMICALS & CO.

AROMATIC CHEMICALS AMINJIKARAI MADRAS.

ஸிம்ப்ஸன்

ஸிம்ப்ஸன் முதலிரையுள்ள
க்யாஸ்பிளாண்ட் எளிதில்
புறப்படச் செய்யுந் தன்
மைபுன்னது, தவிர க்யா
ஸிபிளாண்ட் பெட்ரோலுக்
கோ, க்யாஸும் பெட்
ரோலும் சேர்த்து ஒட்டு
வதற்கோ, கலப்பமாக
மாற்ற பிரத்தியேகமாகச்
செய்யப்பட்ட "ஸ்டான்
லிம்கோ" "க்யாஸ் மிக்
ஸில் சேம்பர்" என்னும்
கருவியை உடையது.

க்யாஸ் எவ்வளவு
பரிசுத்தமாக இருக்கிறதோ
அவ்வளவு மேன்மையான
உழைப்பு

ஸிம்ப்ஸன் & கம்பெனி லிமிடெட்.

மவுண்ட்ரோடு. மதுராஸ்.

1840ல் ஸ்தாபித்த ஓர் இந்திய தோழிற் சாலை

இன்றைய சிறந்த முதலீடு, நாஷனல் ஸேவிங்ஸ் ஸ்டிபிண்டுகள்